

ONDŘEJ KRYŠTOF KOLÁŘ

HISTORICKÁ ROČENKA 2017

LITTLE MOUNTAINS 2017

VĚNOVÁNÍ

TATO PUBLIKACE JE VZPOMÍNKOU NA MÉ NĚKDEJŠÍ PŘÁTELSTVÍ S JANEM STAŇKEM, RODÁKEM Z ČESKÝCH BUDĚJOVIC A REDAKTOREM ZEMĚDĚLSKÝCH NOVIN V PRAZE. PRÁVĚ ON MNE ROKU 1981 V PRAZE PŘIVEDL KE SPOLUPRÁCI S DENNÍM TISKEM. BYL ZÁROVEŇ VELKÝM MILOVNÍKEM DÍLA RICHARDA WEINERA A VE SVÉ DIPLOMOVÉ PRÁCI NA FAKULTĚ ŽURNALISTIKY UNIVERZITY KARLOVY V PRAZE SE PODROBNĚ ZABÝVAL JEHO NOVINÁŘSKÝM PŮSOBENÍM.

Foto: © JAN VÁVRA

ÚVODNÍ SLOVO AUTORA

Obsah či kompozice této publikace je poněkud méně pestrý, než měly mé předchozí ročenky, tedy HISTORICKÁ ROČENKA 2012, HISTORICKÁ ROČENKA 2013-2014 a HISTORICKÁ ROČENKA 2015-2016. Uvádí ji netradičně jediný rozsáhlejší původní text, věnovaný 80. výročí úmrtí českého spisovatele a novináře, píseckého rodáka Richarda Weinera. Upustil jsem v tomto případě od obvyklého poznámkového aparátu či seznamu použité literatury, naopak jsem na závěr vybral několik obsáhlejších citátů z prací autorů, kteří se osobností Richarda Weinera zabývali.

V oddílu obvyklých dokumentačních příloh je jako první zařazeno dokončení mé BIBLIOGRAFIE III; její první část - bibliografická čísla 1 až 650 z let 1981 až 1991 - obsahuje HISTORICKÁ ROČENKA 2015-2016 na stranách 37-51. Prezentace natolik obsáhlého soupisu je snad oprávněna (kromě osobního nutkání k jednorázovému dokončení časově náročného a nezáživného úkolu) skutečností, že kromě menšiny případů, kdy jsem byl jako autor textů v novinách a časopisech uveden jménem, opatřovaly redakce - zejména v dobách minulých - mé články nejrůznějšími šiframi (nemluvě o tom, že libovolně měnily titulky) a jejich autora by se patrně po mé smrti nikomu nepodařilo spolehlivě identifikovat. Ostatně je tomu také naopak: soupis vyloučí pro budoucnost možnost omylu, pokud by mi byly některé jiné texty neoprávněně připisovány. V neposlední řadě je třeba podotknout, že mnohá uvedená a často již zaniklá periodika budou v budoucnu ve veřejných knihovnách obtížně dostupná či dohledatelná. Pouze na okraj si dovoluji konstatovat, že tato forma popularizace vědy, umění a kulturního života vůbec (a totéž se mimochodem týká převážné většiny mé přednáškové činnosti, určené širší veřejnosti) pro mne byla a je činností zcela dobrovolnou a neziskovou, odehrávající se ve „volném čase“, v drtivé většině případů nehonorovanou, v několika málo procentech případů oceněnou finanční částkou naprosto symbolickou.

Druhou dokumentační přílohu tvoří stručný výčet vybraných akcí, které jsou v mé paměti a v mých diářích za uplynulých šest let spojeny s prací ve sdružení výtvarníků Prácheňská umělecká beseda - P. U. B. Jeho první setkání se uskutečnilo 12. dubna 2011 (mou výzvu v píseckém tisku vyslyšela asi dvacítko umělců) a v současnosti má spolek přibližně šedesát členů. Jsem rád, že mohu jako jediný nevýtvarník mezi nimi (tedy pouhý teoretik a historik umění, notabene s úzkou specializací na dějiny medailérství) trávit část svého času ve společnosti nadšených, pracovitých a zajímavých lidí. Proto tato příloha rovněž obsahuje přehled členů P. U. B. z druhé poloviny roku 2012 v prostém abecedním pořadí.

Za třetí zde v příloze uvádím program svého cyklu literárních pořadů v Městské knihovně Písek v roce 2017. Závěrečná čtvrtá dokumentační příloha obsahuje - jako ilustrace k bibliografické první příloze - dvě ukázky z mých příspěvků pro denní tisk z poslední doby. Více materiálů se už do letošní ročenky nevešlo, neboť jsem nechtěl překročit tradiční šedesátistránkový formát této publikace.

ŽIVOT A DÍLO RICHARDA WEINERA

Richard Weiner: CESTA

Váhavě kráčím cestou,
konečky prstů jak slepec dopředu tápám.
A přece mám v očích světla,
a v prsou je vůle.

Jak školáci ve škamnách sedíte řadou,
pozorně sledujete hru, kterou počínám.
Toho všeho nedbám, neboť jsem jako nevidoucí
a oslepen skvoucími světly.

Je mně, jako bych pohládit jen svůj útulek směl,
dojdu-li tam, a po jeho stěnách jen rukou přejeti jemně.
A potom zas odejdu, aniž kdy zatoužím nazpět:
tak svaté je místo, kam kráčím.

Snad proto váhám cestou
a konečky prstů jak slepec dopředu tápám.
Neboť nechci stanouti ve světle jako vzpurný vetřelec,
nýbrž jako vděčný poutník před svojí zázračnou soškou.

Richard Weiner se narodil 6. listopadu 1884 v písecké podnikatelské rodině. Jeho otec (Žid zcela asimilovaný do českého vlasteneckého prostředí) Gabriel Weiner byl majitelem továrny na cukrovinky, založené roku 1881. Richard byl nejstarší z pěti sourozenců; měl bratry Kamila a Jiřího a sestry Martu a Zdenku. Bydleli v řadovém rodinném domě v Budovcově ulici (vedle budovy bývalé městské nemocnice, nahrazené před první světovou válkou novostavbou tzv. Okresního domu), výrobní prostory rodinného podniku se nacházely ve vnitrobloku. Richard začal studovat obchodní akademii v Praze (v Písku byla škola tohoto typu založena až na počátku 20. století), aby se později ujal otcovy firmy, ale brzy se vrátil do Písku a nastoupil na zdejší reálku, kde roku 1902 maturoval. Pro mladíka sotva šestnáctiletého se bezesporu klíčovým stal rok 1900, kdy v Písku mohl zblízka sledovat odvolací proces tzv. hilsneriády a kdy též časopisecky debutoval jako básník.

O pozadí Hilsnerova procesu, v němž byl židovský mladík z Polné Leopold Hilsner obviněn z údajné dvojnásobné rituální vraždy, byl Richard nepochybně lépe informován než většina jeho vrstevníků. Jeho strýc Julius Taussig, advokát v Benešově, byl spolupracovníkem listu Čas, blízkého T. G. Masarykovi, který se postavil proti středověké pověře o rituálních vraždách. Další strýc Viktor Vodička byl členem širšího týmu obhájců při odvolacím procesu u krajského soudu v Písku roku 1900. Zdá se tedy být jisté, že byl mladý Richard Weiner pevně přesvědčen o Hilsnerově nevině, ale zároveň - jak víme z některých svědectví - se stal uvědomělým protivníkem nastupujícího radikálního sionismu, zdůrazňujícího židovskou odlišnost, a přimkl se těsně k českému národu, jehož stoprocentním příslušníkem se cítil, k jeho kultuře a zejména k jeho řeči a literatuře. O jistém dilematu, které přesto zůstalo nevyřešeno, napsal Weiner roku 1918 ve fejetonu s názvem Kde moje místo?: „Od dob, kdy jsem se počal zajímat o život veřejný, cítil jsem, že mi nelze jíti nevšímavě mimo otázku židovskou, že jest mi životní potřebou překlenouti rozstup mezi pravdou, že „mezi Čechy domov můj“, a mezi skutečností, že nejsem zcela týž jako jiní Češi.“

Pět let před píseckou „hilsneriádou“, roku 1895, začal v Písku vycházet (původně mladočeský a tedy opoziční) týdeník Písecké listy, jehož dlouholetou existenci ukončil až únor 1948. K němu roku 1900 redaktor Jan Hruška připojil „Zábavnou přílohu“, v níž uveřejňoval beletristické práce překladové i původní. Drtivá většina otištěných básní a povídek zapomenutých literátů z Písku a jeho širokého okolí je hluboce podprůměrná a o to více se zde blýskl náznak Weinerova talentu.

Roku 1900 veršuje v Zábavné příloze Vítězslav Záborský: „V ruce držím růži bílou, / hraje si s ní větrem máj - / přede mnou té vůně silou / stkví se lásky ráj,“ a nápodobně Jan Votava: „Naše slunce, rodné slunce / nedáme si nikdy vzíti, / ale vám, vy utrhači / nikdy, nikdy nezasvítí!“, a poeta ze stejného kadlubu Eduard Svatopluk Šimek: „Tys byla jara pohádkou, / již pěl mi háj i bor, / když Tebe nad vše měl jsem rád, / mé snivé děvče z hor,“ a pozadu nezůstává ani další podobný umělec Václav Bříza: „Jednou byli jsme tak mladí, / štěstí vzkvetlo nám - / měli jsme se tolik rádi - / dnes nám duše k smutku svádí klam.“

Mezi tímto balastem zaznívá znepokojivý hlas začínajícího básníka Richarda Weinerja, uvedeného pod pseudonymem Jan Bol:

Že to, co milujem, nás vždycky marně volá,
že hypochondři jsme a nevěříme v nic -
chcem býti nešťastni a jsme přec šťastni - zpola.
My chceme milovat a učíme se plakat
a když pak milujem, nemáme pro pláč kdy.
My pro pláč pláčeme a nedovedem chápat.

Na stejných stránkách básní Jan Beneš: „Mně zdálo se, že u Tebe / anděli můj jsem seděl / a v Tvoje očka spanilá / tak toužebně jsem hleděl,“ a podobné skvosty zplodil též Vyhlás-Žbonínský: „Ty milko spíš a nevíš ani / jak vzpomínám já na Tě rád, / se modlím za nás při klekání / a jdu si v ústraň pozalkát...“ - ale zároveň, i když ještě ne čistým tónem, se ozývá temná struna duše Jana Bola:

Já jsem již jiný,
 nejsem ten snílek,
 ten, jenž se chystal
 svých prázdných chvilek,
 aby si zaplakal, když svět jím zmítal.
 Pryč jsou mé iluze,
 bláznivé reformy,
 rvou mi mé haluze,
 tlačí mně do formy.
 Zvířili písčiny
 dlouhé a bez konce,
 jejich poezii
 urvali velebnost.
 Sbohem, mé krásné dni,
 sbohem, má bolestná matko.

O rok později - 1901. Úroveň Zábavné přílohy Píseckých listů je těž; provinciálnost z ní čpí na sto honů. Ale opět: na stejné stránce, kde třeba od „básníka“ Ferdinanda Macháčka čteme: „Trudno, o trudno je / když vichr severní skučí / ten vichr podzimu / a rmutnou píseň hučí,“ nebo (parodie by se nepovedla lépe) „Zněte dudy, družky moje, / pějte k srdcím bratří mých, / silte ducha, tužte lásku / zpěvem písní milostných,“ najdeme též „Ironický hymnus“ Jana Bologa:

Ba věz, jen světlo dát a zemřít - to je cíl,
 jenž po tvé smrti řekne: „Hle, ten žil!“
 Ba, on byl Bůh, neb on nám světlo dal.
 Dal's světlo. Teď jsi nic, však po smrti jsi král
 a byť jen ždibec toho světla zbylo nám,
 tys byl přec velký duch a můžeš užít klid.

Tys světlo dal. To dost! Ty pracoval jsi sám,
 jen na nás svítit jím a ne ho zneužít.
 Tys dal, cos dáti moh - měj čisté svědomí.

Co věky nezmohly, tvůj duch to přelomí.
 je na nás hřímat dál a v potu dřít se,
 neb tvůj je duch - my jsme jen materie.
 Tys jiskru dal, teď práci vznítí se.
 Co dokončíme my, v tom duch tvůj žije -
 ba právě ducha's měl, my jsme jen materie,
 žel, ducha ctíme my a smějeme se práci.

Úvodní stylizovanou pózu, svým způsobem parodující titánský romantismus, Richard Weiner v závěru sráží k zemi tím, že přechází do polohy opačné - ač původem příbuzné, totiž dekadentně-anarchistické. Rozdíl třídy oproti uvedeným ukázkám jiných začátečníků je zjevný, stejně jako poučení ze soudobé literatury české a zahraniční i celkové intelektuální nálady přelomu století vůbec. - Weinerova povídka „Před samovraždou“, uveřejněná pod stejným pseudonymem též v druhém ročníku Zábavné přílohy, se nevymyká, zdá se, příliš z průměru zde otiskovaných prozaických prací. S básněmi je to jiné, avšak nesporný talent Richard Weiner zúročil teprve v delším časovém období a s dlouhými přestávkami. Ale ještě v jeho vrcholných básnických sbírkách - po třiceti letech - najdeme pasáže, jež jsou paralelami k motivům z jeho studentské tvorby nebo jejich ozvuky; jako by se vůbec nedostavila běžná podoba dospělosti s prvky vyrovnanosti a smíření (takové najdeme spíše v prvních knihách básní a zejména v tam zastoupených motivech rodného kraje). Uveďme tedy na ukázkou ještě jednu z jeho prvotin, v níž se tentokrát prolínají obě zmíněné dobové pózy:

Sněhu je mi vždy líto,
když šlapeme naň tak surově.

Je mi ho vždycky líto,
když pod naší nohou svou ztrácí běl.

Lepší a čistší než my,
zanikne naší vášnivou silou.

Čistší a lepší než my,
umazán našimi bídnými hříchy.
Bílý pláč čistých duší,
rozmačkán, ušpiněn našimi chtíči.

Nesnesem čisto, nesnesem,
holdujem efektům extrémních duší.

Nesnesem bílou nevinu,
milujem žhavou náruživost slunce.

Nesnesem lidí prosících,
milujem hrdé a surové despoty.

Nesnesem běl sněhu,
neb špinaví nesnesou nikdy viny.

Pseudonym Jan Bol je zřejmě odvozen od příjmení začínajícího básníka - „weinen“ v němčině znamená naříkat, plakat. „Užíval jsem tehdy pseudonym: Jan Bol,“ napsal Richard Weiner roku 1927 v Lidových novinách. „Leccos jsem si v životě odpustil, tenhleten usazený pseudonym nikdy. Požádám si kvůli němu do pekel.“

Již na básnických prvotinách se projevuje jistá Weinerova vnitřní osamělost, jistě alespoň zčásti daná - navzdory pověsti Písku jako Jihočeských Atén - duchovně nivelizujícím prostředím maloměsta (které Richard Weiner mnohem později, roku 1925, charakterizoval v Almanachu Prácheňského kraje slovy „maloměstská tuhost“, „bašta písecké konzervativnosti a hierarchické nehybnosti“), dobovými konotacemi židovského původu a možná též uvědomováním si vlastní sexuální orientace.

Jen zlomek juvenilí se začínajícímu básníkovi podařilo publikovat. V pozůstalosti Richarda Weinerja se z doby píseckých studií zachovalo několik rukopisných sešitů jeho tvorby; jeden z nich (datovaný 2. února 1900 - 6. dubna 1900) obsahuje 31 básní a krátkých próz, další (6. dubna 1900 - 28. května 1900), dokonce 37 textů. Přes sto rukopisů básní se zachovalo také z let jeho studia v Praze.

Po maturitě Richard Weiner studoval techniku v Praze (1902-1906), ve švýcarském Curychu a v německých Cáchách (1906-1907), absolvoval jako jednoroční dobrovolník základní vojenskou službu (1907-1908) a poté nastoupil do svého prvního zaměstnání ve zkušební laboratoři v bavorském Freisingu, odkud brzy odešel do továrny na sladové přípravky v Allachu u Mnichova. Z těchto let známe jeho další otištěné práce: v letech 1904 až 1906 podepsal několik básní v českožidovském časopise Rozvoj pseudonymem Štěpán Golev, roku 1911 pak v Novině (pod redakcí F. X. Šaldy) publikoval první dvě básně pod vlastním jménem.

V Allachu se Richard Weiner ve volném čase pustil do usilovné literární práce. Roku 1912 sestavil, avšak nevydal důležitou básnickou sbírku Zmatky, jejíž rukopis se naštěstí dochoval. Ocitujme z ní alespoň část básně Měření času, uvozené motivem hodin, tikajících za noci ze zavřeného krámu do liduprázdné ulice:

Zatuchlý, zatmělý krám, že lze řezat
ve velké kusy tu tmu; těžká je, mrtvá. Z chodby jí
přibývá jako z rezerv. Stlačena zpředu, zezad,
skapává černým slizem. Čas v ní své metrum odbíjí.
Bezcenná, ničemná hra. Neboť tam všechno trčí
vraženo do černých mas, od dob, jež tvorby neměny,
lhostejných k sladkým proudům času, jenž v jambech hrčí,
v líbezných, čilých jambech splachuje živé kořeny.

(.....)

Zatmělý, zatuchlý krám. Ukrutně hravý Čase,
hovoříš k strnulé tmě, v nehybné, černé závěje.
A co je živých zmatků, z nichž žádný nedočká se,
a co je těch, již zemrou, aniž jim jamb můj zapěje.

Na svobodnou dráhu spisovatele se Richard Weiner dal až v roce 1912, vzdáleném dvanáct let od jeho píseckých prvotín. Zprvu v Praze zároveň usiloval o místo redaktora některého časopisu nebo novin, ale nepronikl do světa dlouhodobě pěstovaných konexí pražského literárního prostředí, v němž se jako introvert nedokázal zorientovat. Odjel tedy v lednu roku 1912 do Paříže, aby se věnoval pouze literatuře; publikoval v časopisech a stal se pravidelným dopisovatelem deníku *Samostatnost*. V zimě roku 1912 byl povolán do aktivní vojenské služby a strávil půl roku v Bijeljině při hranicích se Srbskem. V květnu roku 1913 se opět usadil v Paříži, odkud posílal příspěvky do českých periodik, především do *Lidových novin*, ale po vypuknutí první světové války se pro Francouze stal občanem nepřátelské mocnosti a čekal ho nejen nucený odjezd domů, ale záhy také povolávací rozkaz.

To již měl za sebou knižní prvotiny - sbírky básní *Pták* (1913) a *Usměvavé odřikání* (1914). Sbírkou povídek *Lítice* (1916), vyjadřující traumatizující zážitky z několikaměsíčního pobytu na frontě (po nervovém zhroucení v lednu 1915 a následující léčbě byl demobilizován), následovala kniha *Netečný divák a jiné prózy* (1917). Po básnické sbírce *Rozcestí* (1918) vyšly příběhy s titulem *Škleb* (1919) a kniha *Třásničky dějinných dnů* (1919), shrnující výběr z Weinerových příspěvků do *Lidových novin*. S nimi spolupracoval již před válkou a nyní se stal jejich stálým pařížským dopisovatelem poté, co pro ně úspěšně zajišťoval náročné zpravodajství z mírové konference v Paříži. V této době dostal od československého státu několik nabídek na práci v diplomatických službách, ale váhal tak dlouho, až zůstal do konce života literátem na volné noze.

Báseň *Doma* (zařazenou roku 1918 do sbírky *Rozcestí*), z níž cituji podstatnou část v závěru této publikace, napsal Richard Weiner pravděpodobně během své rekonvalescence roku 1915. „A ačkoli v Písku strávil poměrně krátký čas,“ napsal Josef Hrdlička (*Z Písku do Paříže a zpět. Místa a sny Richarda Weinerja, rukopis studie*), „nejspíše právě z této inspirace vznikla báseň *Doma*, v jeho díle tak výjimečná. V žádné jiné básni Weiner nevyjadřuje tak bezvýhradné sepětí s místem, jakoby s ním až fyzicky splýval... A je to poprvé a naposledy, co se v některé Weinerově básni objevují konkrétní místa z jeho rodného kraje.“ (...) „a poutník po stopách jeho básně může vidět jen část toho, co básník před devadesáti lety. Vnímat můžeme ale dynamiku, kterou Weiner do pohledu na krajinu vnáší, a intenzitu, s jakou si kraj přibližuje, jako by jej chtěl všemi smysly proniknout, jako by jeho přítomnost měla splynout s přítomností země...“ K tomu je třeba dodat, že báseň zároveň obsahuje epickou linii, v níž básník vypráví příběh odcizení od rodného kraje, které posléze překonává symbolickým návratem a novou kvalitou tohoto vztahu.

Stěží odhadneme pocity Richarda Weinerja, když psal báseň „*Ulice v domově*“, věnovanou „paní Evě Vrchlické“, kterou 28. března 1916 otiskl ve vůbec prvním čísle svého časopisu *Otavan prácheňský regionalista Jaromír Malý*. Během druhého desetiletí 20. století se básník do značné míry emancipoval od přecitlivělých vazeb k početné rodině, z níž vzešel. Nicméně zejména sourozenecké vazby zůstaly pevné. Sestra Richarda Weinerja, paní Zdenka Pavlová-Weinerová později vzpomínala:

„Neobávám se zveřejnění z důvodů diskrétnosti. Obávám se jen, že nejsem s to vyloupnout něco kloudného z nepořádku, jímž jsou rozházené, jasnější a zase mlhavé vzpomínky. Kritik

spisovatele to má snazší: vidí autora pod svým leptavým pohledem, dívá se na výsledek jeho tvořivé stránky. Kritika i čtenáři zdůrazňují u Richarda převážně těžký a chmurný tón jeho povahy. Copak oni vědí o té druhé stránce, o jeho všedních starostech, o jeho denním vztahu k okolí, o obyčejné stránce jeho lidské podoby! - O tom, jak v praxi nebyl žádný snílek, nýbrž důkladný, věcný rádce, hned hotov zařídit, oč byl požádán - i třeba v technických věcech. Jako nejmladší mám Richarda v paměti, když už nebyl trvale doma, domů se jen vracel. Ještě dnes cítím, jak s ním vstupovala do domu neobyčejná živost, jeho hlas byl vysoký, mladistvý. Chodil pružně. Dovedl se smát, až szel, i když v očích byla melancholie.

Jako student tuze rád hrál na housle a v ochotnickém divadle. V pařížském osamělém bytě se obveseloval písničkami, hlavně francouzskými, a sám se doprovázel na kytaru. Rád měl hosty a zářil, když jim hospodyně připravila francouzský chod - koroptve na chlebičku. Nás ostatní čtyři měl rád, jak to bývá. A navíc jako nejstarší pečoval o naše zájmy. V mládí byl nejvíc s druhým bratrem, Kamilem, který se mu osvědčoval jako praktičtější. Myslím, že sestra Marta mu byla blízká svou živelnou, tragickou povahou, vytušil její umělecké sklony, byla průbojná, ve vývoji chvatná, jako když tuší předčasnou smrt. Já a bratr Jarka jsme byli trochu jeho chráněnci, jsouce o tolik mladší. Mě maličkou škádlíval písničkou: Zdenka má na hlavě copánečky... Nasekal nám, když jsme z pole donesli nakradené lusky. V studentské době mi doporučoval četbu (měl rád Sládka) a začal mi psát samostatné, ne už jen rodinné dopisy, zamýšlel se nad zasněnou dívkou. V době jeho duševní krize, která se vystupňovala smrtí matčinou a po rozchodu s mladou skupinou francouzských spisovatelů (Grand Jeu), stává se jeho korespondence mně důvěrnější.

Při návštěvách u něho v Paříži nevěděl, jak by projevil svou lásku. Mně s maličkou dcerkou přenechal svůj byteček a odstěhoval se do hotýlku. Do Prahy jsme vezly i s klecí dva vzácné ptáčky, jako dárek. Krátce před smrtí se nadobro vrátil do Prahy. V dubnu 1936 přišel ke mně z malého bubenečského hřbitova, kde právě uložili Boženu Benešovou. Řekl: Zakrátko doprovodíte mne.“

Přibližně ve stejné době se Richard Weiner také oprostil od představy pevného zaměstnání. Ostatně již roku 1911 prohlásil: „Musím vám říci, že jsem se vzdal naprosto myšlenky dosíci materiálního blahobytu. Neznamená mi nic. Postačí mi vždycky, to vím už dnes, budu-li moci být jen poněkud slušně živ. A jsem ochoten jít s tímto pojmem „slušného života“ hodně dolů, za tu cenu, že budu mít více možností jít řekněme za svými láskami...“

Ale cesta, kterou v těchto intencích po roce 1919 pokračoval, měla paradoxní vedlejší účinek, neboť zároveň u Richarda Weinerja nastala dlouholetá tvůrčí krize a na devět let se jako básník odmlčel. Své literární nadání uplatňoval pouze jako novinář, věnující se širokému okruhu témat. „Weiner psal o všem, s výjimkou leda snad sportu,“ shrnul to lapidárně Jindřich Chaloupecký.

„Mně se nedaří špatně, a nepíši nic,“ napsal Weiner 17. listopadu 1920 svému příteli, sochaři Ottovi Gutfreundovi. „Ale kdybych ještě za svého živobytí něco spáchal, nic už - krom novinářství - nedám tisknouti. To jsem odpřisáhl.“

Umělecká obroda nastala o desítku let později a způsobilo ji, jak se vykladači Weinerova života a díla víceméně shodují, setkání s trojicí mladých Francouzů v Paříži. Opojení z proměny vyjádřil básník mimo jiné třeba těmito verši:

Den ještě. Za řidnoucím mřížovým halasného slapu
v kouřícím objetí město a prška němy.
Za chvíli nad ložem zmožených milenců
noc opilým máváním zamává pochodněmi.

Horoucí objetí města a pršky dýmá
útlou kolmicí: smírčí oběť těl.
Nad bílou Remeší semčená trojice:
Francois, Roger, Niel.

Francois = Roger Vaillant, Roger Gilbert-Leconte, Niel = René Daumal, tři členové básnické skupiny Le Grand Jeu, s nimiž se Richard Weiner - více jak dvakrát starý než oni - setkal kolem roku 1925 (v chronologii Weinerova seznámení s členy Le Grand Jeu se svědectví pamětníků i interpretace badatelů liší).

„Doba, která jej dělí od vydání Šklebu (1919), se ustavičně prodlužuje,“ napsala Věra Linhartová, „kontakt s vlastní předchozí tvorbou se ztrácí. Narůstá vědomí nenaplnění a zrady na něčem, co si byl kdysi vytkl jako cíl. - Řečeno velmi banálně - setkání s Vaillandem, Daumalem, Gilbert-Lecontem a dalšími je Weinerovi především obrazem vlastního mládí a mementem plynoucího času. Toto setkání rozvrátí jeho dosavadní životní řád a způsobí katastrofu - nebo přesněji řečeno: katarzi a katastrofu.“ - V básnické sbírce Mnoho nocí (1928), vyjadřující Weinerovu proměnu, nacházíme příznačný motiv vzpoury:

Zpívejte znovu hroznou tuto píseň,
ale hrajíce na strunné nástroje vnitřních Asií!
Rýmy zvučnější gongů a trýznivou krásu msty najdete v ní.
Bič po zádech mrskne a vzpruží vzpouru, ohé!

Obnova básnické invence je ve Weinerových Mnoha nocích spojena s nezvykle otevřeným vyznáním básníka sexuálního založení. „Jinochů svolná šíj milostně obemčena / krajkovím obojků“ a podobné pasáže, doprovázené zbožněním tří přátel jako: „Když tři, jediný jsouce, byli vystavili / strážce kol vězení, kde jali Oko Boží,“ nyní chápeme v kontextu inspirujících událostí Weinerova života, ale pochopitelně se nacházela mimo interpretační možnosti dobové kritiky včetně Miroslava Rutteho, Františka Götze či Antonína Matěje Píši, v níž ojedinele zazněl hlas Vladimíra Kadlece:

„Mnoho nocí je lyrikou intelektuála, který potlačil vitalism, a dal přednost pravdivé néni před pokryteckým úsměvem. Je k tomu třeba hrdinství. Chtít na našich čtenářích, aby pochopili, toť pošetilost.“

Zatímco roku 1928 Richard Weiner pracoval na své další sbírce Zátíší s kulichem, herbářem a kostkami a v Paříži vyšlo první číslo skupinového časopisu *Le Grand Jeu*, jeho vztahy k mladým přátelům se postupně rozvolňovaly. „Můj vztah k Vaillandovi, toť zápas s andělem,“ svěřil se Richard Weiner v dopisu již 18. září 1927. Zátíší s kulichem, herbářem a kostkami (1929) reflektuje Weinerovy vnitřní naděje a pochybnosti již v době, kdy roztržka s trojicí básníků byla skutečností. Zůstává hádankou, na kterého z nich se Richard Weiner nejvíce upnul. Šlo snad o Rogera Vaillanda? Nebo o René Daumala (přičemž homosexuální Weiner respektoval Daumalovu heterosexuality), jak tvrdí jeden z Weinerových vykladačů (Jindřich CHALUPECKÝ, Richard Weiner, in: TÝŽ, *Expresionisté*, Praha 1992)?

„Weinerův vztah k prostředí *Le Grand Jeu* - a zejména ke třem jmenovaným básníkům - je vztahem toho, kdo očekává, že se něco dozví - a proto si je staví do pozice učitelů; ale - ještě více: že se dozví jejich prostřednictvím, že jimi dojde k osvícení - a proto dochází ve svých představách až k jejich zbožnění, aby pak nevyhnutelně byl nucen strhávat tyto bohy z piedestalu, na nějž je vlastní rukou vystavil,“ čteme ve studii Věry Linhartové (Věra LINHARTOVÁ, doslov, in: Richard WEINER, *Hra doopravdy*, Praha 1967).

Prozaická kniha *Lazebník* (1929) je Weinerovou předehrou k sbírce básní *Mezopotamie* (1930), v níž zklamaný básník přetvořil několik předcházejících šťastných (?) let do podoby mýtu. Weinerova milostná vazba - zjevně platonická - na jednoho z trojice mladých básníků, mýtického Františka z knihy *Mezopotamie*, skončila zklamáním; Richard Weiner zažil stejnou tragédii jako hrdina Nabokovovy *Lolity*, který zjistil, že mu objekt jeho lásky nemůže dát, co od něj po stránce intenzity citu (na rozdíl od stránky tělesné) očekával.

Weinerova *Mezopotamie* je podle interpretace Jana Adama „jakýmsi návratem k průzračnosti (ne bez ovlivnění uhasínajícím poetismem), snahou o vytvoření uzavřeného mýtu, v němž vede lyrický subjekt dialog s lyrickým hrdinou, Františkem (na jedné straně symbolizujícím básníkovu mládí, na druhé straně zašifrovávajícím vztah k Vaillandovi, k čemuž odkazuje i dějiště nejrozsáhlejší skladby, *Snebevzetí slova Mezopotamie* - náměstí svatého Augustina, někdejší místo schůzek skupiny *Le Grand Jeu*). - Motto *Mezopotamie* zní: Zlá něha / chtivý půst a žízeň která zmítá / osmnáct let. Odkazuje tak na maskulinního lyrického hrdinu, který pobývá v lokalitě biblického Edenu, v *Mezopotámii* ve stadiu před stvořením Evy a je zasvěcován svým tvůrcem, subjektem sbírky.“

Poslední Weinerova kniha, dvojice próz *Hra doopravdy* (1933), je epilogem jeho zkušenosti s nenalezením ztraceného ráje. Skupina *Le Grand Jeu* zanikla již předchozího roku. Připomeňme ještě slovy Věry Linhartové myšlenkové principy tohoto sdružení a jeho cíle, jež se odrazily ve vrcholných básnických sbírkách Richarda Weinerja:

„Básnická tvorba, nebo spíše hotové dílo - jako všechno, co zůstává, stabilizuje se a tedy umírá - je pouze tolerovaným nástrojem, příležitostně použitelným v jiném díle, jímž je: výstavba a zničení osobnosti, nalezení a zapomení souladu mezi sebou a světem. Na *Vysokou Hru* lze buď jen nepřistoupit, anebo přistoupit jen jednou: tento fakt je však potom

nezvratný. Vysoká Hra je permanentní proud sebeuvědomění, splynutí s neosobním rytmem a dynamickými procesy universa, s prapůvodní energií. Destrukce osobnosti, ale osobnosti plně realizované, dovedené až po samu mez všech svých možností. - Jestliže surrealismus objevil a exploatoval význam snů, fantazie a imaginace a podřídil jej cíli, který pojmenoval: osvobození lidské osobnosti - tedy jistému finálnímu ideálu - a vyloučil při tom programově celou řadu jiných duchovních procesů, především těch, které se jakkoli dotýkají racionálních způsobů myšlení, Vysoká Hra je ochotna používat k svému cíli, který se nenazývá ideál, nýbrž: nenazývá se - všech schopností rozumových i mimorozumových, tedy nejen snu, imaginace a extaze, ale i diskursivního a analytického myšlení - ne ovšem k vytváření postulátů a jistot, nýbrž k soustavnému rozrušování dočasných a pomíjivých výsledků takového myšlení, k jejich usoustavněnému zpochybení. Racionalita, proti níž se surrealisté bouří tím, že ji škrtají nebo obcházejí, je Vysokou Hrou narušována zevnitř, na svém vlastním území a svými vlastními prostředky...

Vysoká hra je nevyléčitelná: hraje ji jen jednou. Chceme ji hrát ve všech okamžicích života. - Všechny tyto okamžiky připravují a směřují k občasným a ojedinělým okamžikům, podobajícím se věčnosti, okamžikům, kdy je člověk natolik otevřen, natolik prázdný a natolik tázající se, že je schopen „přijmout milost“ - tj. recipovat dynamické záchvěvy nevědomého universa, zrušit hranici, která je jinak ustavičně mezi ním a světem. Vysoká Hra je tedy aktivním stavem permanentní pohotovosti, soustředěním se k takovým okamžikům. Veškerá činnost je vzhledem k nim rovnocenná, ať je to praktická činnost, myšlení, teorie, básnická tvorba, sen, alkohol, drogy, láska. - Je zřejmé, že zkušenost Vysoké Hry je nejobecněji druhem blízkým náboženské zkušenosti, je paradoxní náboženskou zkušeností ateistickou: Všichni velcí mystikové všech náboženství by patřili k nám, kdyby zlomili obojky náboženství, jimž se nedokážeme podříditi.“

Jeden z Weinerových přátel, pozdější slavný francouzský spisovatel Roger Vailland (1907-1965), navštívil roku 1927 Weinerovo rodné město (Richard Weiner mu prostřednictvím svých kontaktů ve vedení Lidových novin zprostředkoval stipendium na dvouměsíční studijní pobyt v Československu). Na podzim roku 1927 přijel Vailland do Prahy. Nevíme, zda právě této Vaillandovy cesty se týká zmínka Jaroslavy Vondráčkové v knize Kolem Mileny Jesenské (Praha 1991). V Písku Roger Vailland onemocněl a nějakou dobu musel být hospitalizován. Jediným známým dokladem tohoto píseckého pobytu je pohlednice Písku s datem 15. října 1927, kterou od Rogera Vaillanda obdržel pražský nakladatel a spisovatel Otakar Štorch-Marien. Na jejím rubu Roger Vailland píše, že leží s těžkou angínou v písecké nemocnici a Otakaru Štorchovi-Marieni ihned zatelefonuje, jakmile se vrátí do Prahy.

Na vylíčení poněkud bizarních osudů dvou zbývajících přátel Rogera Gilbert-Leconta a René Daumala (Niela) - po rozpadu Le Grand Jeu - nám zde zbývá málo místa. „Dějiny Le Grand Jeu však ukončilo fyzické vyčerpání Lecomtovo,“ napsal v citované práci Jindřich Chaloupecký. „Zahynul poslední den roku 1943 jako žebrák v tetanických křečích. Lecomte zaplatil za své pokusy s drogami, Daumal za pokusy s chloridem uhličitým. Měl nenapravitelně porušenou tvorbu červených krvinek a byl proto bezbranný proti tuberkulóze, která mu napadla obě

plíce. Stal se vynikajícím odborníkem sanskrtu, psal a publikoval, ale v květnu 1944, pár měsíců po Lecomtovi, zemřel i on. Oběma minulo stěží třicet pět let.“ Roger Vailland se naproti tomu vydal vlastní pragmatickou cestou a po druhé světové válce se stal známým francouzským prozaikem, dramatikem a esejistou. Románová tvorba v podstatě mapuje jeho vlastní životní dráhu od hnutí protinacistického odboje (Zábavná hra, 1945) přes pozici angažovaného levicového intelektuála a kritika kapitalistické společnosti (Zlé údery, 1948; Krásná maska, 1954; 325 tisíc franků, 1955) až k postoji politického a etického „volnomyšlenkářství“ (Zákon, 1957; Slavnost, 1960; Pstruh, 1964). Jako oficiální zahraniční host se zúčastnil bouřlivého druhého sjezdu Svazu československých spisovatelů v Praze roku 1956. Je třeba dodat, že jeho dílo nikdy nemuselo bojovat o uznání, zatímco dílo Richarda Weinerja podstupovalo (podstupuje?) takový boj i desítky let po básníkově smrti.

Roku 1935 se Richard Weiner vrátil z Paříže natrvalo do Prahy, když se zdroj jeho poslední inspirace vyčerpал. Tichý člověk, jak ho tehdy v redakci Lidových novin poznal Václav Černý, se zcela stáhl do sebe. „Pokračuje ve svém psaní fejetonů,“ říká Jindřich Chaloupecký, „jenže místo o Montmartru a Montparnassu nyní píše o Babě, kde bydlí, o Petřínu a Šárce. Koncem jara (1936) tiskne v Lidových novinách causerii Výprava do Šárky, kde vynachází docela nové zacházení s vyprávěním: námět je pohlcován vyprávěním samotným: je to dalo by se říci, vyprávění o vyprávění, vyprávění vyprávění.“ Podle některých svědectví na sklonku života konvertoval ke katolicismu - snad hledal jinou cestu k nalezení ztraceného ráje. Přesto našel místo posledního odpočinku na hřbitově židovském, a to v rodném městě, odkud, jak se kdysi domníval, unikl daleko a navždy. Zemřel na rakovinu žaludku 3. ledna 1937 v sanatoriu v Praze-Podolí.

Rozlučme se s básníkem jednou z klíčových básní sbírky Mezopotamie:

Richard Weiner: UŠTKNUT

Osmého máje dvacet devět, ve dvě
 ušklo ho ultimo Jakže to mohl vědět
 když lsný ten štír kousnuv zas už si šveholí?
 František je jak zlatonosná řeka
 šupiny zlata se v ní mrholí
 a ona utěžkaná neví že se čeká

Výhra je ranou jež se teprv hojí
 on ještě neví jak ho znepokojí
 a jak to v její zřídle zabolí
 František plaví štěstí beznadějně
 tak jako řeka zlato to je stejně
 jak vlastní vody své a cizí mrtvolky

Je šťasten pošetile proto věstí
 František netuší že byl vyzrazen štěstí
 a že mu v patách jeho policie
 Netuší - Františku! - že teče rovnou k ráji
 ni co že osmý den v tom zarputilém máji
 natropí s pouští jménem Mezopotamie

PŘÍBĚH HROBU RICHARDA WEINERA

Richard Weiner byl pohřben na židovském hřbitově v Písku, založeném roku 1879; předtím bývali příslušníci písecké židovské náboženské obce pochováni na starých židovských hřbitovech v okolí, především v Miroticích. Nad hluboko inhumované Weinerovy ostatky byla mírně nad úroveň terénu umístěna mramorová náhrobní deska s českým nápisem a u hlavy hrobu byla téhož roku 1937 dodatečně vztyčena alegorická postava Smutku - socha z načervenalé žuly, dílo akademického sochaře Václava Vokálka (25. října 1891 Praha - 2. dubna 1970 Praha), jenž byl na pražské Akademii výtvarných umění žákem Josefa Václava Myslbeka a Jana Štursy. Obdélníkový pozemek hřbitova, vytyčený necelé dva metry vysokou ohradní zdí, mohl být využit jen zčásti; asi třetina plochy na straně přivrácené k městu byla zaplněna asi 150 hroby, přičemž poslední pohřeb se zde uskutečnil roku 1942.

Po druhé světové válce, v níž téměř beze zbytku zanikla židovská komunita v Písku, nepoužívaný hřbitov postupně pustl, a roku 1967 byla v směrném územním plánu města Písku přes tento pozemek zakreslena trasa severního silničního obchvatu ve směru Tábor - Strakonice. Vzhledem k tomuto záměru a k neutěšenému stavu židovského hřbitova byla roku 1973 Vokálkova plastika přemístěna do oddělení tzv. čestných hrobů na Lesním hřbitově v Písku, kde poté s přilehlým hrobovým místem začala plnit funkci kenotafu, tedy symbolického prázdného hrobu Richarda Weinera.

V sedmdesátých a osmdesátých letech 20. století pak byl hřbitov postupně likvidován; nejcennější staré náhrobky byly převezeny na židovský hřbitov v Miroticích a zbytek určen k druhotnému kamenickému využití. V rámci těchto prací docházelo k další devastaci areálu. Proto českobudějovický pedagog a kulturní pracovník Jan Podlešák inicioval vyzdvižení básnickových ostatků a jejich opětovné pohřbení na uvedené místo na Lesním hřbitově.

Exhumace byla - po již dosti obtížné identifikaci původního Weinerova hrobu - provedena 6. listopadu 1987 (v den 103. výročí Weinerova narození). Kosterní pozůstatky s kompaktními zbytky tkáně, po padesáti letech pozoruhodně zachovanými ve vlhkém jílovitém podloží, byly uloženy do truhličky a téhož dne znovu pohřbeny na Lesním hřbitově podle židovského rituálu, který vedl pražský vrchní rabín Daniel Mayer.

Podařilo se též objevit náhrobní desku, odloženou mezi jinými náhrobkami, určenými k odvozu. Také její osud nepostrádá rysy zapeklitého příběhu, k němuž kulturní historik Jan Kotalík poznamenal: „Tak, jak se jeví jeho (Weinerovo) těžce srozumitelné dílo běžnému čtenáři, bývá člověk se sklony k hledání magických senzací s náznaky znalosti Weinerových básní a próz samotným autorem až nekriticky nadšen.“ Náhrobní kámen se proto stal středem zájmu některých „mystiků“, kteří se nezastavili ani před jeho znesvěcováním a odcizením. Básník Ondřej Fibich jej naprostou náhodou našel ve volné krajině v okolí Volyně; odtud byla deska preventivně převezena na židovský hřbitov v Oseku u Radomyšle a 5. května 1995 předána do sbírek Prácheňského muzea v Písku.

To již byla také odvrácena hrozba likvidace celého hřbitova; ta jeho část, jež se k pohřbívání stačila využít, byla uzavřena (spolu s opravenou částí původní ohradní zdi) nově postavenou zdí s branou z tepaného železa a tento zmenšený areál byl v rámci možností pietně upraven. Leč místo vzpomínky na Richarda Weinerja se již nachází na opačné straně města - v řadě čestných hrobů na Lesním hřbitově (jenž se po hřbitově u Nejsvětější Trojice stal druhým píseckým Slavínem), kde básnickovy ostatky spočívají po boku prácheňských regionalistů Jaromíra Malého a Ivo Beneše, archeologa Bedřicha Dubského, hudebního skladatele Otakara Jeremiáše a dalších významných osobností jak regionálního, tak nadregionálního významu.

KRITIKY, SVĚDECTVÍ, INTERPRETACE

František X. Šalda: DVOJÍ CESTA DO HLUBIN NOCI (výňatky)

Jeho poezie - neboť zůstává to i v próze poezií - to jsou jakési strašidelné můry, které ti lehají na prsa a vysávají z tebe i dech i radost a víru životní. Je to umění upíří, ale umění opravdové. Po přečtení knihy Weinerovy nesvíti ti svět důvěřivými barvami naivní předmětnosti, nýbrž sáhá po tobě strašidelnou rukou mrtvými popelnými barvami jako jakási ohromná vyhořelá škvára tajemných zločinů a hrůzných vin nebo propadá se v propastný a beztvářý vír mlžného pekelného kotle.

(.....)

Příběhy Weinerovy působí jako paměti starých krevních písařů psané při mihotavém svitu smolnic pod temným žalářním sklepením. Weiner nalézá nové odstíny děsu a hrůzy, odkrývá nová utrpení duše posud nepojmenovaná a nepopsaná, vyráží nové stony a úpění mučených. Je Weiner surrealista? Myslím, že nikoliv. Nepodává přímý bezprostřední popis nevědoma bez kontroly rozumu. Nejde mu o odhalení nových automatických a mechanických cest projevu lidské duše. Necítí rozum a logiku jako pouta, z nichž se musí umění stůj co stůj vydobýt. Pracuje naopak logikou, ale logikou tak přeastřenou, tak subtilnou a přebroušenou, až působí místy jako spektrální fantastika. Po některých stránkách je to to, čemu říká Ortega y Gasset „umění deshumanizované“. Jinde je však patrná obsahovost a její specifická váha, ano i jakýsi etický přízvuk. Mohlo by se někde přímo ukázat na určité morální nemoci dnešní doby, jejichž existenci napovídá a naznačuje Weiner a které klade před nás na anatomický stůl, aby je pitval svým skalpelem.

Ale tolik je jisto, že Weiner chce proniknout co nejdál možno až k samé hranici snu, halucinace, přízraku; že ho posedá a znepokojuje otázka různých stupňů skutečnosti a různých rovin pravdy; že rozkolísanost celého starého poznávacího i sebeuvědomovacího řádu v takové povídce jako „Hra na čtvrcení“ je poslední třaslavou a močalovitou půdou, do níž zaráží kůly svého přezvědu, aby na nich postavil jezerní město s celým jeho fantastickým zrcadlením v temných soumravných vodách. Poslední mučivé fenomény rozdvajování osobnosti i substituce osobnosti cizí za osobnost vlastní stojí za těmito mučivými stranami a dávají klíč k jejich perspektivné skladebnosti. Weiner není ani autor snadný, ani autor příjemný, kterým by sis mohl kořenit chvíle před odpoledním spánkem nebo po něm. Nechci ho zabíjet srovnáváním s žádným velikým jménem světovým, ale přes to nemohu zamlčet, že má něco společného s Dostojevským právě v tom objevování nových muk, nových utrpení prostouplých někdy podivně zvláštní pachutí rozkoše. A některými stranami svého důsledného a dalekozorného vnitřního vizionářství připomíná zvěčnělého pražského Němce Kafku, kterým se začínají obírat nyní intenzivně Francouzi.

Číst Weinerja žádá velikého napětí pozornosti; ale hlavní je mně, že se ta námaha vyplácí. Weiner jde až po sám poslední hrot nejsubtilnější logiky, je plný přejemných distinkcí pojmových, které někdy působí dojmem hříček slovních: teprve tímto mihotavým logicistickým čeráním temných, slehlých vod duše dosahuje Weiner těch básnických účínů, kterých potřebuje pro svůj účel. Nejednou jde mu o to vyslovit nevyslovitelné, vynést na denní světlo, co před ním prchá, co se mu brání, co se choulí beztvárně v posledních vrstvách lidského nevědomí.

(Šaldův zápisník 1933-1934)

Josef Hrdlička: RICHARD WEINER (výňatky)

Jednou z klíčových otázek Weinerova psaní je otázka cíle a směřování. Některé jeho texty poukazují k jistému chybění, k utopickému prostoru, jehož má být dosaženo a který nedostatek nahradí plností. Ale přístup k dílu, který by odděloval cíl a pohyb, by byl vnější a rušil by vnitřní příčinu pohybu. Na druhou stranu spojení cíle a pohybu vede k jisté „ztrátě orientace“, nelze si být jist, kam text „chce“ směřovat. Nacházíme jeho vnitřní intence, ale ty jsou stejně tak jeho tématy; nacházíme pohyby, pnutí a puzení - text je napínán vnitřní silou, obtížné však stanovit kam, neboť ten, kdo na počátku vyslovuje touhu po něčem, se postupně proměňuje, a mění se tak i bod, s nímž byl spjat. (...)

U Weinerových textů je třeba nějakým způsobem pracovat s figurativním rysem, aspektem osoby či postavy, a jemnými posuny mezi autorem, vypravěči a postavami. - Jedním ze silných dojmů při čtení Weinerja je dojem hlasu, jednoho určitého hlasu (nikoli jen osobitého stylu), spojeného s fyzickou osobou, dojem, že tu skutečně někdo mluví. Dobře je tento literární efekt patrný v publicistice (a korespondenci) a vůbec v textech psaných v první osobě. Přesto i u textů psaných ve třetí osobě můžeme mluvit o subjektivním ohnisku, které postavy více či méně zahrnuje a které poukazuje ke skryté postavě autora-vypravěče... (...)

Weinerův jazyk není paradoxní, temný atd., jak bývá charakterizován. Takový je jen tehdy, hledíme-li na něj prizmatem předem daného významového rámce. Weinerův jazyk je jazykem srážky - slova, představy, věci se setkávají, poukazují ke společnému subjektivnímu průsečíku a určují místo vnímání a poznání smyslu. - Weinerův jazyk je jen zdánlivě destruktivní, destrukci povrchových významů následuje hlubší konstrukce, pracující se vzájemným zrcadlením slov a významů. Paradox a významový rozpor umístěný do srozumitelného kontextu je východiskem, který celý kontext odráží do weinerovského světa. Účinkem, který jazyk sleduje, je psychologické vykývnutí k počátku světa... (...) Povrchová nesrozumitelnost pracuje s hlubší srozumitelností, která ustavuje způsob čtení. Čtenář je tlačěn k tomu, aby poznával toto hledisko, aby vystoupil ze svého místa; ze strany autora pak je tento proces poznání současně také tvořením a konstrukcí.

(Souvislosti 2000/3-4)

Karel Čapek: CHUDÁK RICHARD

Po prvé dostal to jméno, když se v prvním roce války vrátil z fronty, ještě nervově zdcrcen děsem z onoho krvavého a ohavného, co on, básník a příliš citlivý člověk, musil vidět a prožít. Tehdy to žhlo v jeho tmavých očích uštvanou bolestí a strašnou zraněností. Chudák Richard pro tohle není, říkali si tehdy jeho přátelé; stopu toho duševního otřesu jsme našli v jeho válečné knize Lítice, ale nezmizela snad nikdy.

Po převratu nám zmizel v Paříži; čítali jsme bezpočtu jeho knih a článků, diktovaných stejně svědomitostí novinářskou, jako básnickou láskou ke kulturnímu prostředí pařížskému; čas od času jsme dostávali do rukou jeho knížky nervosních, bolavých, vnitřně rozpolcených básní a próz. Jednou nebo dvakrát jsme se s ním sešli v Paříži, v jeho pokojíku pod Montmartrem, nebo v nějaké kavárničce; vždycky byl trochu podivínsky osamělý, roztržitý a těkavý. Chudák Richard tu přece jen není doma, říkali jsme si. A když si přijel odechnout do Čech, byl ještě těkavější a cítil se snad ještě osamělejší. Chudák Richard byl příliš dlouho pryč a citově příliš jemný, aby si až zbytečně ostře neuvědomoval ty časem povolené nitky a spoje; prostě i doma se přestal cítit doma. Byla to samota uprostřed lidí, kteří ho měli rádi a nevěděli, co činit, aby ničím neporanili jeho citlivost plachého a něžného podivína.

A nakonec se vrátil jako člověk fysicky zlomený. Věděli jsme už, že je s ním zle; ale ještě horlivě pracoval, přemáhaje tělesnou bolest, ještě se naposled snažil zapustit se hlouběji a důvěrněji do našeho domácího a živého prostředí, když už pomalu a neodvratně přecházel na druhý břeh. A pak už to byl bledý a stříbrovlasý stín člověka na lůžku, s velkýma, skoro nepřírozenýma očima, nesmírně trpělivý a tak laskavý, jak může být je velký trpitel. Chudák Richard si zasloužil svou přátelskou přezdívku až do konce, aby ji vrcholem naplnil svým utrpením i dojemnou láskou. V Richardu Weinerovi zemřel muž bolesti.

(Lidové noviny 5. ledna 1937)

Gustav Winter: UTRPENÍ RICHARDA WEINERA (výňatek)

Po nějakých pět nebo šest let, kdy těžká vnitřní nemoc rozhlašovala jeho organism, trpěl Richard Weiner muka, o nichž si lze sotva udělat ponětí. Vrozená nepraktičnost mu bránila, aby včas podnikl záchranné kroky. Vrozená nedsdílnost mu dlouho zabraňovala radit se s jinými a svěřit se jim. Měl týdny a měsíce, kdy jeho jedinou denní potravou byl hrnek mléka, a ani toto omezení neoslabovalo jeho trýzeň. Nechci mluvit o posledních stadiích jeho utrpení, o tom, jak ho bolest konečně vyšťvala z Paříže. (...) Viděl jsem ho naposled několik dní před jeho smrtí; byl již tělem i duchem více na onom světě než na tomto. Koho mi připomínal v té své tělesné zuboženosti, těma svýma očima, jež jako by byly chtěly pohltit celý obličej do nemožnosti vystřebaný nemocí a blízkostí konce? Některé z oněch postav mučedníků na obrazech španělských malířů, z jejichž tváří vyzírá utrpení převyšující míru lidskou.

(Literární noviny 29. 1. 1937)

Jindřich Chalupský: RICHARD WEINER (ze závěru citované studie)

Největší Weinerovou útrapou bylo přesvědčení, že lidstvo je omylem, vůbec ne vrcholem stvoření, nýbrž jeho nezdarem. To je smysl první Weinerovy prózy, kterou otiskl 1912 v Lumíru, Let vrány, stejný je konec poslední Weinerovy knihy, Hra doopravdy. (...) Weiner byl básníkem prokletým; prokletým nikoli ze své vůle; a stále hledal východisko, záchranu, vykoupení. Bylo příznačné pro něho, jak hleděl aspoň zastřít nebo nadlehčit onu bezvýchodnost, v níž se jeho dílo stále ocitalo. Svě rané knihy proto komponoval často tak, aby jim dal nějaké útěšné vyznění, a v knihách pozdních připojoval závěry, které aspoň dodatečně měly je otevřít do budoucnosti, širého světa, naděje. Mohlo by se zdát, že je to sám statický prostor Weinerovy prózy, co uzavírá jeho literaturu v onen chmurný a bezvýhledný svět, a že naproti tomu melodický rozvoj jeho poezie jej z něho vysvobozuje. Vskutku Mezopotamie je Weinerovou knihou nejradostnější; skutečnost zdá se v ní zprůzračňovat, nezbadatelnou mnohostí jejích významů prosvítat jas básnického poznání. Ale i to je klam. (...)

Weiner se nikdy nemohl spokojit literaturou ani poezií. Vypisoval hrozný svět: svět, který se řítí do zkázy. Činil to proto, že svým psaním chtěl mu přinést prospěch. Jeho úzkost nebyla úzkostí ze světa, nýbrž úzkostí o svět. Docela jako u jeho současníka Franze Kafky.

Tento náš ohrožený svět si ho učinil básníkem. Weinerovo umění v něm nemohlo dojít závěru. Je to svět, na který lidské míry nestačí: navždy nekonečný, bezedný, nevyčerpatelný, nepochopitelný a nebezpečný; svět najednou absolutní i relativní, jediný i mnohý, smrtelný i nesmrtelný, svět imperativních mravních hodnot i svět vně dobra a zla, svět lidský i nelidský; svět, který přesahuje všecko pochopení a není pojatelný do žádného řádu - ani do řádu díla básnického. Dá se říci, že pro Weinerja nebylo slitování.

Richard Weiner: DOMA (úryvky)

Rozloha ramen mých je změřena podle tohoto kraje,
myslím se květem, jenž by právě byl z prsti té vzpučel.
Přesně skloubeny kosti a věrně svalstvo mé hraje
dle rytmu povrchu země. Mám silný pocit, že sám v sobě jsem účel.

Ne naplano napnou se šlachy, když zde se napínají
 a pěst se v prázdnu nezavřela, trčí-li v tomto ovzduší,
 plícím je dobře, když tohoto vzduchu zálibně nasávají,
 hlavě je jasně, když pošedlým vzpomínkám kraj svojí jistotou odtuší.

Tajemným souručenstvím jsem s touto strukturou svázán, a v ní všechnu
 svobodu třímám,
 volný z těsné závislosti čerpám kovovou jistotu sebe,
 smysly jsou drsně vkořeněny; celost těla hmatem vnímám,
 želanou záruku plodnosti bytost moje žíznivě z půdy té střebe.

Bohatnu od nadbytku. Ostří blaha mě v půle dvě rozťala,
 právo své každá střeží, celé celosti každá má vědomí pevné,
 klíčím jak semeno staré, když v živině nové nová plodnost je pojala
 a pocit šlechtictví mám jako ten, kdo se z půdy své nikdy nehne.

Jinde se kořím v bázni. Zde pokora moje má kořenné vědomí práva,
 jsem částí tvorby této, vzdávám jí čest jako Bohu
 a též jako Bohu jí tykám.
 Poslušnosti, kterou jsem slíbil, země ta pyšně se vzdává,
 já jí svobodně otročím, pánu, a netoužím nikam.

Marně roztéci se snažíš, kraji, křeč tvou věž putimská shladí,
 tkví na rovině, nízká.
 čížovský vršek i kostelík, odkud jdou bouře i krásný čas,
 jsou osudem tvým.
 A byť výryvem budějovické silnice do světa vláčen byls,
 z Vyhlídek vidím šumavský řetěz, jenž tě poutá k sobě samu.

Ozvěno Skalek, i dnes ještě chápeš se hlasů našeho dětství,
 tmelíš se jaří, činíš z nich klenbu, pestřenou blouznivými kmity,
 já pod ní jsem a cítím, že hrdinská to skrýš,
 jsou průrvy tu, nebe je jimi vidět, z něhož line se půvab.
 Marně roztéci se snažíš, kraji, i mysl i hlas můj tě jímá,
 ocelová sevření svědčí ti, zmužuje libou tvou tvářnost,
 krásným se jevíš a tvrdým náhle, to že chápu:
 tu je nástroj můj, tu můj cíl, tu můj konec.

Od Hradiště - ježka dolů, rovinkou, pod Starým mostem,
mezi hubenými domky plavě se neseš, Otavo, k letnímu Martínku,
kde koupel svěží a svižná - a svěží a svižná jdou přede mnou
tam léta,
uprostřed hlaholů, podivuhodně jímavých dnes.

Vlníte, vlníte se lesy, posunkem, dětinským jaksi, schytáváte
větrné prameny kraje jak rozhozenou přízi,
rázem ji snujete v ovzduší pravé, jehož nedýchám již,
ale jím - jako chléb: požehnaná budiž chuti
plynoucí, planoucí, drahocenná! Konáš, že slzím.

Lenivým šperkem byla, ne nástrojem dne již řeč rodná,
radostí odpočatou příliš mžily se rodné lány,
srovnání planá, zlá tlupa, ztékala pevně moje.

Mraky, mraky přišly. Záblesk, pak blesky, hrůza
zjařmila dřív než zahřměl hrom. - Tu stojím.
Daleký obzor? - Ó, dobré je to útočiště:
přilíplý k chalupě stojím, nad hlavou doškový kryt.

Ve všem děsu však jest, jak pod tímto krytem dlím,
jak by v svírání po blínu zamihla se dávná zkrušená sladkost,
vzkaz lesů vyzněl z ní: vytrvat, vytrvat -
nyvá ta oka tůní s lekníny u plochých břehů
ta pole s úrodou naší už, ta blata nebezpečna,
to pokolení mladé, jež boso jde po cestě - mlatu a mluví
tou tvrdou a jasnou řečí, brunátnou úsilím,
pevný, v práci zabraný muž, jenž říká ano, ne.

U chudého stolu mi dobře, ač nejsem želaný host,
a skývu svoji si chutě skrojím - však jest moje.
Ó, já zde budu míti právo domova - to vím.
Nezradím pochybností.

Zeširoka chtěl bych rozložit lokty na stole: jsem doma.
Oči mé, hledte skromně v tvář stolovníků, to:
jsem bázlivou láskou zkrušen.

Kráčím. V domácí těžkou prst' se boří můj krok.
Jíti - toť všechna má mysl. S vámi - má touha jediná.
Všechny svazky pro tebe, neznámá, neznámý zpřetíná.
Přijmeš mě.
Fascinován tebou odpírám drahým hlasům a řeřavé touze
naschvál nehovím, země!

Příč tmou proudí jasno ke mně,
že kráčím od zítřku, jenž je, k dnešku, jenž již není.
V té víře je mé nové zaslíbení.
Tou, země, jsem tobě práv.

POZNÁMKA: Báseň Richarda Weinera Doma (ze sbírky Rozcestí, Praha 1918, s. 58-63) jsem zkrátil takovým způsobem, aby vynikl její v podstatě autobiografický příběh - tedy: 1. prvotní zakořeněnost básníka v rodném kraji; 2. jeho pozdější odcizení; 3. návrat ke kořenům.

DOKUMENTAČNÍ PŘÍLOHY

PŘÍLOHA Č. 1:

ONDŘEJ KRYŠTOF KOLÁŘ - BIBLIOGRAFIE III. (POPULARIZACE HISTORIE, KULTURNÍ PUBLICISTIKA A JINÉ PŘÍSPĚVKY V DENNÍM A JINÉM BĚŽNĚ PRODEJNÉM ČI DOSTUPNĚM TISKU, PŘÍPADNĚ NĚKTERÉ DROBNÉ PUBLIKACE), DRUHÁ ČÁST (Č. 651 až Č. 1961 Z LET 1992 AŽ 2016)

ABECEDNÍ SEZNAM EXCERPOVANÝCH PERIODIK A ZKRATEK POUŽITÝCH V CITACÍCH:

Čížovský kurýr: obecní zpravodaj, Čížová
 DJP: Deník Jihočeská pravda, regionální deník, České Budějovice
 DJPVD: Deník Jihočeská pravda pro volné dny, týdenní příloha regionálního deníku, České Budějovice
 DJP-PVD: Deník Jihočeská pravda - příloha pro volné dny, týdenní příloha regionálního deníku, České Budějovice
 Farní zpravodaj (Písek): měsíčník Římskokatolické farnosti Písek
 Hraničář: okresní týdeník, Prachatice
 JL: Jihočeské listy, regionální deník, České Budějovice
 JL-PVD: Jihočeské listy - příloha pro volné dny, týdenní příloha regionálního deníku, České Budějovice
 Kec: místní noviny, Písek
 Lipík: do č. 1992/4 Listy písecké kultury, od č. 1992/5 Lipík - listy regionální kultury, kulturní měsíčník, Písek
 LP: Listy Písecka, okresní mutace regionálního deníku, Písek
 Listy Prachaticka: okresní mutace regionálního deníku, Prachatice.
 LS: Listy Strakonicka, okresní mutace regionálního deníku, Strakonice
 Magazín týdeníků Tábořsko-MN-PP (-Strakonicko): pravidelná týdenní společná příloha regionálních týdeníků Tábořsko, Milevské noviny a Písecké postřehy, později též Strakonicko, Táboř, Milevsko, Písek, Strakonice
 MN: Milevské noviny, regionální týdeník, Milevsko
 ND: Náš domov, týdenní příloha Zemědělských novin, Praha
 Noviny: deník, Praha
 Obrys-Kmen: kulturní týdeník, Praha
 Otavín: kulturní časopis, Písek
 PN: Písecké noviny, regionální občasník, Písek
 PP: Písecké postřehy, regionální čtrnáctideník, posléze týdeník, Písek
 PD: Písecký deník, okresní mutace regionálního deníku, Písek
 Písecký svět: měsíčník, Písek
 Prácheň: regionální čtrnáctideník, Blatná
 Prácheňský poutník: nepravidelné regionální propagační periodikum, Strakonice
 Protivínské listy: měsíčník, Protivín
 Tábořsko: regionální týdeník, Táboř
 Turista: zájmový měsíčník, Praha
 Zítřek: okresní týdeník, Písek
 Zpravodaj města Kamenice nad Lipou: měsíčník, Kamenice nad Lipou
 Zvěsti P. U. B.: nepravidelný zpravodaj Prácheňské umělecké besedy, Písek

651. Když se psalo KMA. Lipík 1992/1, s. 4-5.
652. Psalo se před sto lety. Živé obrazy. Lipík 1992/1, s. 6.
653. Psalo se před sto lety. Němý tulák. Lipík 1992/1, s. 7.
654. Po prvním roce U Vorla. Lipík 1992/1, s. 14.
655. Co popřát sobě a hlavně ostatním... DJP 3. 1. 1992, s. 6.
656. Výročí Karla Ningra. Zítřek 3. 1. 1992, s. 4.
657. Vyhlídky, čili Amerika dnes. Zítřek 3. 1. 1992, s. 5.
658. Spořitelna a Prachaticko. Zítřek 3. 1. 1992, s. 5.
659. Quasiband v Garáži. Hraničář 3. 1. 1992, s. 4.
660. Na rohu Velkého náměstí... Zítřek 10. 1. 1992, s. 4.
661. Výročí F. K. Miltnera. Zítřek 10. 1. 1992, s. 4.
662. Výročí Karla Knappa. Zítřek 17. 1. 1992, s. 4.
663. Vznik hnutí ROTARY. Zítřek 31. 1. 1992, s. 4.
664. K dějinám městského píseckého znaku. Lipík 1992/2, s. 2.
665. Sen o svátku sena. Lipík 1992/2, s. 10.
666. Poezie z vodárny. Lipík 1992/2, s. 11.
667. Prácheňská otázka. Prácheň 1. 2. 1992, s. 2.
668. Výročí F. X. Horského. DJP 12. 2. 1992, s. 13.
669. Vlastenec, lékař, sběratel. DJP 13. 2. 1992, s. 10.
670. Prácheňská otázka II. K oživení prácheňského regionalismu po roce 1938. Prácheň 14. 2. 1992, s. 2.
671. Jihočeské nálezy ve Vídni. DJP 18. 2. 1992, s. 11.
672. Písecká léta třicátá. Zítřek 21. 2. 1992, s. 3.
673. Prácheňská iniciativa a regiony. Zítřek 28. 2. 1992, s. 4.
674. Prácheňská otázka III. K snaze o obnovení Prácheňského kraje po roce 1945. Prácheň 29. 2. 1992, s. 2.
675. Psalo se před sto lety. Nová móda tabáková. Lipík 1992/3, s. 2.
676. Psalo se před sto lety. Práce ku města zvelebení. Lipík 1992/3, s. 2.
677. Za Píseckými horami. Turista, únor 1992, s. 10-11.
678. Numismatická sbírka muzea. Zítřek 12. 3. 1992, s. 4.
679. Prácheňská otázka IV. K snaze o obnovení Prácheňského kraje po roce 1945. Prácheň 14. 3. 1992, s. 2.
680. Víte, kdo byl Josef Kaspr? Vlastenec, kritik nešvarů. DJP 24. 3. 1992, s. 11.
681. Psalo se před sto lety. Lipík 1992/4, s. 3.
682. Matěj Kopecký: in memoriam. Lipík 1992/4, s. 10.
683. Básníci a duše. Lipík 1992/4, s. 13.
684. K Listům písecké kultury. Zítřek 10. 4. 1992, s. 4.
685. Studentská vyznamenání. Zítřek 10. 4. 1992, s. 4.
686. Psalo se před sto lety. Lipík 1992/5, s. 3.
687. Pravidla novočeského pravopisu. Lipík 1992/5, s. 6-7.
688. Okénko světové literatury. Lipík 1992/5, s. 14.
689. Vodňanské konfiskace. DJPVD 1. 5. 1992, s. 5.
690. Těžba zlata už neožila. DJPVD 1. 5. 1992, s. 5.
691. Poválečné plány. DJPVV 8. 5. 1992, s. 5.
692. Návesní kapličky na Písecku. DJPVD 8. 5. 1992, s. 5.
693. Výročí Františka Krhouna. Zítřek 8. 5. 1992, s. 4.
694. Stará kasárna v Písku. DJPVD 15. 5. 1992, s. 5.
695. Spory o Zlatou stezku. DJPVD 15. 5. 1992, s. 5.
696. Před 160 lety, roku 1832... Zítřek 15. 6. 1992, s. 4.
697. Objev od Staré pazdery. DJPVD 22. 5. 1992, s. 5.
698. Průplav mezi Dunajem a Vltavou. DJPVD 29. 6. 1992, s. 5.
699. Selské noviny. DJPVV 29. 5. 1992, s. 5.
700. Kdo to byl August Česlav Ludikar. DJPVD 29. 5. 1992, s. 5.

701. Oprava kostela před sto lety. Zítřek 29. 5. 1992, s. 4.
702. Psalo se před sto lety. Lipík 1992/6, s. 3.
703. Dějiny města: odvrácená tvář také. Lipík 1992/6, s. 28-29.
704. Vyznamenání píseckých gymnazistů. DJPVD 5. 6. 1992, s. 5.
705. Včelaři v Čížové. DJPVD 5. 6. 1992, s. 5.
706. K poctě Augusta Sedláčka. Zítřek 12. 6. 1992, s. 4.
707. Beseda s historiky. DJP 18. 6. 1992, s. 13.
708. Kulaté výročí mostu v Týně. DJPVD 19. 6. 1992, s. 5.
709. V Táboře je draho. PN 22. 6. 1992, s. 2.
710. Heřmaňská ostuda. PN 22. 6. 1992, s. 2.
711. Hledá se dlužník. PN 22. 6. 1992, s. 8.
712. Chodíte rádi do mauzolea? PN 22. 6. 1992, s. 8.
713. Písek: Rotary club volyňským dětem. Noviny 23. 6. 1992, s. 6.
714. Písek: Památky a restituce. Noviny 24. 6. 1992, s. 7.
715. Regionalista Ivo Beneš. DJPVD 26. 6. 1992, s. 5.
716. Současnost očima historiků. Zítřek 26. 6. 1992, s. 4.
717. Univerzitní extenze. Noviny 2. 7. 1992, s. 6.
718. Protivín: Zlatodoly na Kometě. Noviny 2. 7. 1992, s. 6.
719. Písecký student August Sedláček. DJPVD 3. 7. 1992, s. 5.
720. Na návštěvě doma. PN 6. 7. 1992, s. 1-2.
721. Sbohem, poštovní schránky. PN 6. 7. 1992, s. 10.
722. Byli jsme se vykoupat. PN 6. 7. 1992, s. 10.
723. Dojmy z Milevska. PN 6. 7. 1992, s. 10.
724. Písek: Pro informace do Zlatého mlýna. Noviny 7. 7. 1992, s. 4.
725. Rožmberské mincovnictví. DJPVD 10. 7. 1992, s. 5.
726. Literáti z Písecka v tisku. Zítřek 10. 7. 1992, s. 4.
727. Dějinami křížem krážem. Jak si Písek představoval Arsen. PP 15. 7. 1992, s. 2.
728. Psalo se před sto lety. Lipík 1992/7-8, s. 4.
729. Jihočeská národní povaha. Lipík 1992/7-8, s. 5-6.
730. Jihočeský regionalista Ivo Beneš. Lipík 1992/7-8, s.31-32.
731. K rozvoji Vodňanska. DJPVD 17. 7. 1992, s. 5.
732. Konzervátoři na Písecku. DJPVD 17. 7. 1992, s. 5.
733. Kostelík a pekelné mocnosti. DJPVD 17. 7. 1992, s. 6.
734. Omluva Obecnímu úřadu v Heřmani. PN 20. 7. 1992.
735. Neptun bez... (trojzubce a vody). PN 20. 7. 1992, s. 10.
736. Pivovary před sto lety. DJPVD 24. 7. 1992, s. 5.
737. Vznik muzea v Blatné. DJPVD 24. 7. 1992, s. 5.
738. Výročí Iva Beneše. Zítřek 24. 7. 1992, s. 2.
739. Výročí Iva Beneše. DJP 28. 7. 1992, s. 13.
740. Dějinami křížem krážem. Burket kontra Rozmara. PP 29. 7. 1992, s. 2.
741. První lékař v Kovářově. DJPVD 31. 7. 1992, s. 5.
742. Mince z Třeboně. DJPVD 31. 7. 1992, s. 5.
743. Tys mi udělala, nevinná dívka. DJPVD 7. 8. 1992, s. 5.
744. Písek: nezáměr nakladatelství. Noviny 12. 8. 1992, s. 4.
745. Plešatým je hej. PP 12. 8. 1992, s. 2.
746. Dějinami křížem krážem. Pára za kopcem. PP 12. 8. 1992, s. 2.
747. Vzpomínka. K výstavě Petra Hany v Nejsvětější Trojici. PP 12. 8. 1992, s. 5.
748. Písek: Novin přibývá. Noviny 14. 8. 1992, s. 6.
749. Spor o zabavenou fůru. DJPVD 14. 8. 1992, s. 5.
750. O čem ta kniha je? Zítřek 14. 6. 1992, s. 4.
751. Beranova stezka. DJPVD 21. 8. 1992, s. 5.
752. Kupujte české zboží? DJP 25. 8. 1992, s. 4.
753. Dějinami křížem krážem. Sedláčkovci a věžané. PP 26. 8. 1992, s. 2.

754. Co je to Rotary club. PP 26. 8. 1992, s. 5.
 755. Přátelství rozbila Budějovická brána. DJP-PVD 28. 8. 1992, s. 5.
 756. Psalo se před sto lety. Lipík 1992/9, s. 3.
 757. Česká kultura? Cesta k normálnímu stavu. Lipík 1992/9, s. 8-9.
 758. Od Prácheňska k okresu. PN 31. 8. 1992, s. 10.
 759. Výstava 1882. Zítřek 3. 9. 1992, s. 4.
 760. Židovský hřbitov u Mirovic... Noviny 4. 9. 1992, s. 4.
 761. Dějinami křížem krážem. Minulost nevoní. PP 9. 9. 1992, s. 2.
 762. Koruna česká. S dr. Jaromírem Stachem o royalistickém hnutí. PP 9. 9. 1992, s. 3.
 763. Tak se jezdilo před 100 lety. Zítřek 10. 9. 1992, s. 4.
 764. Kostel s delfíny. DJP-PVD 11. 9. 1992, s. 5.
 765. Židovský hřbitov u Mirovic. PN 14. 9. 1992, s. 10.
 766. Mostní a silniční mýto. Zítřek 17. 9. 1992, s. 4.
 767. Numismatik M. Aleš. DJP-PVD 18. 9. 1992, s. 5.
 768. Dějinami křížem krážem. Bernard se rozhlíží. PP 23. 9. 1992, s. 2.
 769. Trojboj. PP 23. 9. 1992, s. 2.
 770. Svědek zlaté horečky. DJP-PVD 26. 9. 1992, s. 5.
 771. Bílý maják věže... Písek - plakát, text, Okresní úřad Písek 1992.
 772. K nejroztomilejším píseckým místům... PN 28. 9. 1992, s. 7.
 773. Nové obecní úřady... PN 28. 9. 1992, s. 11.
 774. Psalo se před sto lety. Lipík 1992/10, s. 3.
 775. Písecká výstava 1912. Zítřek 1. 10. 1992, s. 4.
 776. Rok bohatý událostmi. Vyhověli dávno cítěné potřebě. DJP-PVD 2. 10. 1992, s. 5.
 777. Sbírka v gymnáziu. DJP-PVD 2. 10. 1992, s. 5.
 778. Dějinami křížem krážem. Začalo to u Zazvonila. PP 7. 10. 1992, s. 2.
 779. Rod Vratislavů z Mitrovic... DJP-PVD 9. 10. 1992, s. 5.
 780. Výročí korunové měny. Zítřek 15. 10. 1992, s. 4.
 781. Vražda ve vrážských lesích. DJP-PVD 16. 10. 1992, s. 5.
 782. Císařské kašny hubily starodávný obchod. DJP-PVD 16. 10. 1992, s. 5.
 783. Zelená lékárna. PP 21. 10. 1992, s. 2.
 784. Dějinami křížem krážem. Pivní vizitace. PP 21. 10. 1992, s. 2.
 785. Výstava v roce 1922. Zítřek 22. 10. 1992, s. 4.
 786. Jihočechů není milión. DJP 22. 10. 1992, s. 4.
 787. Zírám. Zítřek 29. 10. 1992, s. 4.
 788. Psalo se před sto lety. Lipík 1992/11, s. 3.
 789. Dějinami křížem krážem. Nejen Zlatá stezka. PP 4. 11. 1992, s. 2.
 790. Představa pradědečků byla jiná. Zítřek 5. 11. 1992, s. 4.
 791. Součástí kostela sv. Ondřeje v Radobyčcích... DJP-PVD 6. 11. 1992, s. 5.
 792. Jak to bylo s Temelíny. DJP 11. 11. 1992, s. 12.
 793. Kniha o Květuši. Zítřek 12. 11. 1992, s. 4.
 794. Politik A. O. Zeithammer. Zítřek 12. 11. 1992, s. 5.
 795. Poustevníci na Trojici. DJP-PVD 13. 11. 1992, s. 2.
 796. Písečák ze Saint-Cloud. PP 18. 11. 1992, s. 2.
 797. Prácheňské listy. Zítřek 19. 11. 1992, s. 4.
 798. Heydukův dům v Písku. DJP-PVD 20. 11. 1992, s. 5.
 799. Profesor Karel Ninger. DJP-PVD 27. 11. 1992, s. 5.
 800. Židovský hřbitov u Mirovic... DJP-PVD 27. 11. 1992, s. 5.
 801. Psalo se před sto lety. Lipík 1992/12, s. 3.
 802. Byla v Písku mincovna? Lipík 1992/12, s. 4.
 803. Mikoláš a Marina. DJP 1. 12. 1992, s. 6.
 804. Dějinami křížem krážem. Písek - město výstavnické. PP 2. 12. 1992, s. 2.
 805. Na panství Černínů v dobách roboty. DJP-PVD 4. 12. 1992, s. 5.
 806. Ještě o Karlu Ningrovi. DJP-PVD 4. 12. 1992, s. 5.

807. Budějovická kaplička. DJP 15. 12. 1992, s. 6.
808. Dějinami křížem krážem. Zlatá epizoda. PP 16. 12. 1992, s. 2.
809. Výročí Josefa Baara. Zítřek 17. 12. 1992, s. 4.
810. Vyrovnání gruntů. DJP-PVD 23. 12. 1992, s. 5.
811. Psalo se před sto lety. Lipík 1993/1, s. 3.
812. Vzpomínka na Libora Křivánka. Lipík 1993/1, s. 16.
813. Josef Kroutvor nejen o první republice. Lipík 1993/1, s. 18.
814. Slušnost v nás a na nás. Zítřek 7. 1. 1993, s. 2.
815. Jihočeská elektrizace. JL-PVD 8. 1. 1993, s. 5.
816. Vzpomínáme na Libora Křivánka. Zítřek 14. 1. 1993, s. 4.
817. Dějinami křížem krážem. Neberte nám soud! PP 14. 1. 1993, s. 2.
818. Kočár bez spřežení. JL-PVD 15. 1. 1993, s. 5.
819. O počátcích města Písku. PN 19. 1. 1993, s. 10.
820. Mniši trestali „padlé“ ženy. JL-PVD 22. 1. 1993, s. 5.
821. Dějinami křížem krážem. Nový Písek. PP 289. 1. 1993, s. 2.
822. Psalo se před sto lety. Lipík 1993/2, s. 3.
823. Profesor Karel Ninger. Lipík 1993/2, s. 8.
824. Josef Kroutvor nejen o střední Evropě. Lipík 1993/2, s. 18.
825. Neutěšení. Zítřek 4. 2. 1993, s. 4.
826. Knihkupec, tiskař, nakladatel. JL-PVD 5. 2. 1993, s. 5.
827. O stolech tolerance. PP 18. 2. 1993, s. 2.
828. Syn sečtělého mlynáře. JL-PVD 19. 2. 1993, s. 5.
829. Profesor Karel Ninger. Zítřek 25. 2. 1993, s. 4.
830. Etnograf a historik. JL-PVD 26. 2. 1993, s. 5.
831. Psalo se před sto lety. Lipík 1993/3, s. 3.
832. Josef Siblík - archeolog Blatenska. Lipík 1993/3, s. 8.
833. Písečák ze severu. PN 2. 3. 1993, s. 8.
834. Nakladatel Theodor Kopecký. Zítřek 4. 3. 1993, s. 5.
835. Dějinami křížem krážem. Karel Ninger. PP 4. 3. 1993, s. 3.
836. Vychovatel, redaktor a také publicista. JL-PVD 5. 3. 1993, s. 5.
837. Sbor myslivců a milice měl bránit zemi. JL-PVD 5. 3. 1993, s. 5.
838. Starosta Tomáš Šobr. Zítřek 11. 3. 1993, s. 4.
839. Přátelé výtvarného umění... PN 16. 3. 1993, s. 1.
840. Dětský svět na Dukle. PN 16. 3. 1993, s. 5.
841. America má zpoždění. PN 16. 3. 1993, s. 5.
842. Další výlet do dějin. PN 16. 3. 1993, s. 7.
843. Staré plány města Písku. PN 16. 3. 1993, s. 8.
844. Nosatec dostal jméno. PN 16. 3. 1993, s. 8.
845. Výročí Josefa Lukeše. Zítřek 18. 3. 1993, s. 4.
846. Dějinami křížem krážem. Chudák Arsen. PP 18. 3. 1993, s. 3.
847. Entomolog Josef Lukeš. JL-PVD 19. 3. 1993, s. 5.
848. Výročí Vojtěcha Šimka. Zítřek 25. 3. 1993, s. 4.
849. Písecké nálezy mincí. PN 30. 3. 1993, s. 8.
850. Psalo se před sto lety. Lipík 1993/4, s. 3.
851. Jaroslav Hašek: není třetí cesty. Lipík 1993/4, s. 4-6.
852. Z revolucionáře se stal mnich. JL-PVD 9. 4. 1993 (č. 13), s. 6.
853. Nevolnické povstání roku 1738 (1.). JL-PVD 9. 4. 1993 (č. 14), s. 5.
854. Rozmotávání dopravního uzlu. PN 13. 4. 1993, s. 1-2.
855. Evrotour do nové sezóny. PN 13. 4. 1993, s. 5.
856. Vystavuje Luboš Weinert. PN 13. 4. 1993, s. 7.
857. Písecké živnosti roku 1922. PN 13. 4. 1993, s. 8.
868. Dějinami křížem krážem. Janota a Rukopisy. PP 15. 4. 1993, s. 3.
859. Nevolnické povstání roku 1738 (2.). JL-PVD 16. 4. 1993, s. 5.

860. První pokus o průvodce městem. Zítřek 22. 4. 1993, s. 4.
861. Hřbitov jménem Lesní. PN 27. 4. 1993, s. 5.
862. Písečtí krajští hejtmané. PN 27. 4. 1993, s. 8.
863. Psalo se před sto lety. Lipík 1993/6, s. 3.
864. Marný boj Jana Cimbury. Lipík 1993/5, s. 4-5.
865. Na vysokém ostrohu. JL-PVD 6. 5. 1993, s. 5.
866. Rotary club pořádá kursy. PN 11. 5. 1993, s. 3.
867. Dějinami křížem krážem. August a Tereza. PP 13. 5. 1993, s. 3.
868. Z historie dominikánského kláštera. Zítřek 27. 5. 1993, s. 8.
869. Dějinami křížem krážem. Premiéra na Vyhlídkách. PP 27. 5. 1993, s. 3.
870. Most, který překlenul dvě řeky. JL-PVD 28. 5. 1993, s. 5.
871. Psalo se před sto lety. Lipík 1993/6, s. 3.
872. Krajské město Písek. Lipík 1993/6, s. 4-5.
873. Týden od koncese k zahájení stavby. JL-PVD 25. 6. 1993, s. 5.
874. Kovářovské zvony. JL-PVD 25. 6. 1993, s. 5.
875. Dějinami křížem krážem. Začalo to u Smetáka. PP 1. 7. 1993, s. 2.
876. Knížecí domácnost. JL-PVD 2. 7. 1993, s. 5.
877. Prácheňsko roku 1847. JL-PVD 9. 7. 1993, s. 5.
878. Dějinami křížem krážem. Ta písecká elektrika. PP 15. 7. 1993, s. 2.
879. Měli stejně jako ostatní dohromady. JL-PVD 16. 7. 1993, s. 5.
880. O úředních natahovačích obecních hodin. JL-PVD 23. 7. 1993, s. 5.
881. Psalo se před sto lety. Lipík 1993/7-8, s. 3.
882. Tři ženy Augusta Sedláčka. Lipík 1993/7-8, s. 4-5.
883. Dětství i zralý věk. JL-PVD 30. 7. 1993, s. 5.
884. Vnitřní město má ještě zdi... Zítřek 5. 8. 1993, s. 4.
885. Mirotická paní Rejna. JL-PVD 6. 8. 1993, s. 5.
886. Rozhodla nová radnice. JL-PVD 20. 8. 1993, s. 5.
887. Odříznut uzly a uzlíky. JL-PVD 20. 8. 1993, s. 5.
888. Písecký student Karel Klostermann. JL-PVD 27. 8. 1993, s. 5.
889. Psalo se před sto lety. Lipík 1993/9, s. 3.
890. Vzestup a pád Tomáše Šobra. Lipík 1993/9, s. 4-5.
891. Nevolnické povstání roku 1738 v Prácheňsku. Lipík 1993/9, s. 20.
892. Z lesů do obecní truhlice. JL-PVD 3. 9. 1993, s. 5.
893. Nebudou pěstovat panovnickou politiku. Zítřek 9. 9. 1993, s. 4.
894. Jaromír Malý k obraně Prácheňska. JL-PVD 10. 9. 1993, s. 5.
895. Senát. JL 18. 9. 1993, s. 1.
896. Zakladatel píseckého muzea. JL-PVD 24. 9. 1993, s. 17.
897. Psalo se před sto lety. Lipík 1993/10, s. 3.
898. Antonín Klášterský: pouze vzpomínky. Lipík 1993/10, s. 4-5.
899. Vznik Rotary clubu Písek roku 1928. Lipík 1993/10, s. 16.
900. Srdcem ke kořenům svého rodu. JL-PVD 1. 10. 1993, s. 17.
901. Sto let šumavských železnic. JL-PVD 8. 10. 1993, s. 17.
902. Výročí Jana Sudy. Zítřek 21. 10. 1993, s. 4.
903. Jazykovědec, pedagog a politik. JL-PVD 22. 10. 1993, s. 17.
904. Písečtí deisté. JL-PVD 29. 10. 1993, s. 17.
905. Psalo se před sto lety. Lipík 1993/11, s. 3.
906. Velký muž s malým pivem. Lipík 1993/11, s. 4-5.
907. Říkali mu Padařovský prorok. JL-PVD 5. 11. 1993, s. 17.
908. Jak vzniklo gymnázium v Písku. JL-PVD 12. 11. 1993, s. 17.
909. Protivín za Vratislavů. JL-PVD 26. 11. 1993, s. 19.
910. Psalo se před sto lety. Lipík 1993/12, s. 3.
911. Karel Čapek: k smíru povolán. Lipík 1993/12, s. 4-5.
912. Vznik píseckého gymnázia. Lipík 1993/12, s. 20.

913. Obrana Prácheňska před 70 lety. Zítřek 9. 12. 1993, s. 4.
914. Zvelebitel píseckých lesů. JL-PVD 10. 12. 1993, s. 17.
915. Výročí Karla Knappa. Zítřek 16. 12. 1993, s. 4.
916. Písecký stavitel. JL-PVD 22. 12. 1993, s. 17.
917. Výročí Jana Kodla. Zítřek 23. 12. 1993, s. 3.
918. Hobby pana hejtmana. JL-PVD 30. 12. 1993, S. 17.
919. Zaostřeno na sekanou. Kec, prosinec 1993, s. 1.
920. Čimelické baroko. Turista 1993/6, s. 18.
921. Tři zastavení s Richardem Weinerem. Lipík 1994/1, s. 1.
922. Psalo se před sto lety. Lipík 1994/1, s. 3.
923. Poutníci od Otavy. Lipík 1994/1, s. 4-5.
924. Výročí Františka Bezděky. Zítřek 6. 1. 1994, s. 4.
925. Novoroční neštěstí ve mlýně. Zítřek 6. 1. 1994, s. 4.
926. Výročí skladatele Františka Gregory. JL-PVD 7. 1. 1994, s. 17.
927. Výročí Františka Gregory. Zítřek 13. 1. 1994, s. 4.
928. Výročí Otakara Ševčíka. JL-PVD 14. 1. 1994, s. 17.
929. Výročí Otakara Ševčíka (dokončení). JL-PVD 21. 1. 1994, s. 17.
930. Výročí Otakara Ševčíka. Zítřek 27. 1. 1994, s. 4.
931. Jak se Písek stal ve světě proslulým. JL-PVD 28. 1. 1994, s. 17.
932. Psalo se před sto lety. Lipík 1994/2, s. 3.
933. Písek - metropole jižních Čech? Lipík 12994/2, s. 4-5.
934. Výročí Čenka Holase. Zítřek 3. 2. 1994, s. 4.
935. Nebyla jen Putimská brána. JL-PVD 4. 2. 1994, s. 17.
936. Přítel Tyršovy sokolské myšlenky. JL-PVD 11. 2. 1994, s. 19.
937. Spolková činnost. JL-PVD 11. 2. 1994, s. 19.
938. Zapomenutý spisovatel. Zítřek 24. 2. 1994, s. 4.
939. Lidé dobří a bodří. JL-PVD 25. 2. 1994, s. 17.
940. Psalo se před sto lety. Lipík 1994/3, s. 3.
941. Cesta života Františka Krhouna. Lipík 1994/3, s. 4-5.
942. Přidělování obecních bytů... JL 3. 3. 1994, s. 3.
943. Bývaly to cesty, jichž nehleděno. JL-PVD 4. 3. 1994, s. 17.
944. Před dubnovým termínem... JL 5. 3. 1994, s. 3.
945. Jandejskovy Kosmické variace. JL 7. 3. 1994, s. 3.
946. Co je na Velkém Mehelníku. Zítřek 10. 3. 1994, s. 4.
947. Kosmické variace V. Jandejska. Zítřek 10. 3. 1994, s. 4.
948. Systém financování... JL 10. 3. 1994, s. 3.
949. O synagogách bez komplikací. JL 11. 3. 1994, s. 3.
950. Turista August Sedláček. JL-PVD 11. 3. 1994, s. 17.
951. Domovinka pro Diakonii. JL 15. 3. 1004, s. 3.
952. Když obce platí, autobusy jezdí. Zítřek 17. 3. 1994, s. 1.
953. Účet s přebytkem. Zítřek 17. 3. 1994, s. 2.
954. Protivínský učitel. Zítřek 17. 3. 1994, s. 4.
955. Turista A. Sedláček (dokončení). JL-PVD 18. 3. 1994, s. 17.
956. Starosta Slabčic... JL 19. 3. 1994, s. 1.
957. Mé pocity jsou spíše nadějně. Zítřek 24. 3. 1994, s. 2.
958. Procenta podle předpokladů. Zítřek 24. 3. 1994, s. 3.
959. Popularizátor milevských dějin. Zítřek 24. 3. 1994, s. 4.
960. Mnich Mořic věděl. Zítřek 24. 3. 1994, s. 4.
961. Vlastenecký kněz Bendl. JL-PVD 25. 3. 1994, s. 17.
962. Nebylo zač nakupovat. Zítřek 31. 3. 1994, s. 7.
963. Pouť na horu Tábor. Lipík 1994/4, s. 1.
964. Psalo se před sto lety. Lipík 1994/3, s. 3.
965. Prvotiny Richarda Weinerja. Lipík 1994/4, s. 5-7.

966. Karel Votava 1904-1994. Lipík 1994/4, s. 17.
967. Snahy po obnovení Prácheňska. JL-PVD 8. 4. 1994, s. 17.
968. Památky nezchátrají. LP 11. 4. 1994, s. 11.
969. Úřad dbá na zákony. LP 11. 4. 1994, s. 12.
970. V centru města je prý příliš bank. LP 12. 4. 1994, s. 10.
971. Kamenný most v Písku. ND 15. 4. 1994.
972. Vlastivědné popisy okresů. LP 18. 4. 1994, s. 10.
973. Sochy v píseckých parcích. JL-PVD 22. 4. 1994, s. 17.
974. Psalo se před sto lety. Lipík 1994/5, s. 3.
975. Vznik muzea v Písku. Lipík 1994/5, s. 4-5.
976. Národní jednotu pošumavská 1884-1948. Lipík 1994/5, s. 7.
977. Patronát nad Šumavou. JL-PVD 6. 5. 1994, s. 17.
978. Písecké puškinovské prvenství. PP 19. 6. 1994, s. 5.
979. Hrdelní právo na Písecku roku 1722. PP 26. 5. 1994, s. 3.
980. Ahoj, děti! JL 28. 6. 1994, s. 6.
981. Psalo se před sto lety. Lipík 1994/6, s. 3.
982. Písecký patronát nad Šumavskými Čechy. Lipík 1994/6, s. 4-5.
983. Jihočeský regionalista Josef Lomský. Lipík 1994/6, s. 16.
984. Jubileum Antonie Kolafové. PP 2. 6. 1994, s. 3.
985. Výročí Miloslava Novotného. PP 9. 6. 1994, s. 7.
986. Měl být Písek hlavním městem jižních Čech? LP – příloha 11. 6. 1994.
987. Nálezy mincí v Písku. PP 16. 6. 1994, s. 3.
988. Studie o píseckém pivovaru. PP 16. 6. 1994, s. 7.
989. Zpátky do vody. JL 25. 6. 1994, s. 5.
990. Poddanské nepokoje na Písecku. PP 30. 6. 1994, s. 4.
991. Pěvec národní hymny. PP 30. 6. 1994, s. 5.
992. Trapasy. PP 7. 7. 1994, s. 3.
993. Z písecké reálky před sto lety. LP 14. 7. 1994, s. 10.
994. Archeologická návštěva. LP 14. 7. 1994, s. 10.
995. Z minulosti Borečnice. PP 14. 7. 1994, s. 3.
996. Psalo se před sto lety. Lipík 1994/7-8, s. 3.
997. J. E. Purkyně: netřeba městům bran. Lipík 1994/7-8, s. 4-5.
998. František Josef Sláma-Bojenický. Lipík 1994/7-8, s. 16.
999. J. E. Purkyně a Písek. PP 21. 7. 1994, s. 5.
1000. Řízek. JL 28. 7. 1994, s. 14.
1001. První česká vyšší škola v Písku. PP 28. 7. 1994, s. 5.
1002. Písecký starosta Izrael Kohn. PP 28. 7. 1994, s. 6.
1003. Výročí J. Boreckého. PP 4. 8. 1994, s. 5.
1004. Zabavená fůra vína. PP 11. 8. 1994, s. 3.
1005. Výročí Písecké spojovací. PP 11. 8. 1994, s. 5.
1006. Měl být Písek hlavním městem jižních Čech? LS 11. 8. 1994, s. 11.
1007. Písečtí deisté. PP 18. 8. 1994, s. 5.
1008. Dříví pro krále. PP 18. 8. 1994, s. 5.
1009. Beranova stezka. PP 18. 8. 1994, s. 5.
1010. Výlety jen pro odvážlivce. PP 18. 8. 1994, s. 5.
1011. Protivín za Vratislavů. PP 25. 8. 1994, s. 3.
1012. U Trojice žili poustevníci. PP 1. 9. 1994, s. 5.
1013. Dvě srpnová výročí - lékař a přírodovědec. JL-PVD 2. 9. 1994, s. 17.
1014. Vyznamenání píseckých gymnazistů. PP 8. 9. 1994, s. 5.
1015. Výročí tří pedagogů. JL-PVD 16. 9. 1994, s. 17.
1016. Tříkrát z Kocourkova. PP 22. 9. 1994, s. 2.
1017. Neuvěřitelná osmdesátka Jiřího Koláře. PP 22. 9. 1994, s. 5.
1018. První písečtí hodináři. PP 22. 9. 1994, s. 5.

1019. Spory o Zlatou stezku. PP 22. 9. 1994, s. 5.
1020. Z regionálního kalendáře. JL-PVD 7. 10. 1994, s. 17.
1021. Václav Zikmund - čestný občan. PP 13. 10. 1994, s. 5.
1022. Poddanské nepokoje na Písecku. JL-PVD 14. 10. 1994, s. 17.
1023. Jaroslav Ludvíkovský zemřel před deseti lety. PP 20. 10. 1994, s. 5.
1024. Psalo se před sto lety. Lipík 1994/9-10, s. 3.
1025. Ztracený ráj Richarda Weinera. Lipík 1994/9-10, s. 4-5.
1026. Básnické dílo Jiřího Koláře. Lipík 1994/9-10, s. 9.
1027. K správnému vývoji Písecka 1850-1938. Lipík 1994/9-10, s. 16.
1028. Výročí lesnické školy. PP 27. 10. 1994, s. 5.
1029. Tři kulturní výročí. JL-PVD 27. 10. 1994, s. 17.
1030. Vzpomínka na Richarda Weinera. PP 3. 11. 1994, s. 5.
1031. Energetika v roce 1927. JL-PVD 4. 11. 1994, s. 17.
1032. Hudební výročí podzimu. JL-PVD 4. 11. 1994, s. 17.
1033. Krajský hejtman F. K. Miltner. PP 10. 11. 1994, s. 5.
1034. Přizpůsobil se volební aritmetice. LP 15. 11. 1994, s. 12.
1035. Výročí dráhy transverzální (1). Jak Písečtí vybojovali trať. PP 17. 11. 1994, s. 5.
1036. Výročí transverzální dráhy (2). Železnice inspirovala básníky. PP 24. 11. 1994, s. 11.
1037. Memento plynoucího času. LP 25. 11. 1994, s. 11.
1038. Boj profesora s hejtmanem. JL-PVD 25. 11. 1994, s. 17.
1039. Výročí transverzální dráhy (3). Obavy ze železničního náspu. PP 1. 12. 1994, s. 5.
1040. Výročí transverzální dráhy (4). Protest proti jízdnímu řádu. PP 8. 12. 1994, s. 5.
1041. Leopold M. Zeithammer. PP 15. 12. 1994, s. 5.
1042. Tři kněží spisovatelé. JL-PVD 16. 12. 1994, s. 17.
1043. Profesor Josef Lukeš. PP 22. 12. 1994, s. 5.
1044. Psalo se před sto lety. Lipík 1994/11-12, s. 3.
1045. Tři z rodu Zeithammerů. Lipík 1994/11-12, s. 4-5.
1046. Profesor Jan Suda. Lipík 1994/11-12, s. 9.
1047. Vznik okresu Písek roku 1960. Lipík 1994/11-12, s. 16-17.
1048. Profesor Jan Suda nedokončil své jazykovědné dílo. PP 5. 1. 1995, s. 4.
1049. Písecká zastavení. Schrenkův pavilón. PP 5. 1. 1995, s. 5.
1050. Ladislav Stroupežnický se narodil v Cerhonicích. PP 12. 1. 1995, s. 4.
1051. Písecká zastavení. Heydukův pomník. PP 12. 1. 1995, s. 5.
1052. Výročí statečného Vojtěcha Šimka. PP 19. 1. 1995, s. 4.
1053. Písecká zastavení. Písecká věž. PP 19. 1. 1995, s. 5.
1054. K výročí Josefa Ferkla. Oblíbený ředitel. PP 26. 1. 1995, s. 4.
1055. Písecká zastavení. Dům U koulí. PP 26. 1. 1995, s. 5.
1056. Knihtiskař, překladatel, spisovatel Josef Václav Žák. PP 2. 2. 1995, s. 4.
1057. Čeněk Holas měl nevěstu z Písku. PP 9. 2. 1995, s. 4.
1058. Písecká zastavení. Hotel Otava. PP 9. 2. 1995, s. 5.
1059. František Lipš přál pokroku. PP 16. 2. 1995, s. 4.
1060. Písecká zastavení. Kronbergrův altán. PP 16. 2. 1995, s. 5.
1061. Loutkář Matěj Kopecký má neznámý hrob. PP 23. 2. 1995, s. 4.
1062. Písecká zastavení. Hlavní pošta. PP 23. 2. 1995, s. 5.
1063. Psalo se před sto lety. PP 23. 2. 1995, s. 5.
1064. Sběratel pověstí Adolf Daněk studoval v Písku. PP 2. 3. 1995, s. 4.
1065. Písecká zastavení. Morový sloup. PP 2. 3. 1995, s. 5.
1066. Regionalista Jaromír Malý (1). PP 2. 3. 1995, s. 5.
1067. Písecká zastavení. Heydukův dům. PP 9. 3. 1995, s. 5.
1068. Regionalista Jaromír Malý (2). PP 9. 3. 1995, s. 5.
1069. Svobodomyšlný prefekt gymnázia Josef Schön. PP 16. 3. 1995, s. 4.

1070. Písecká zastavení. Stará sladovna a věznice. PP 16. 3. 1995.
1071. Humanista Jan Kocín z Kocínětu. PP 23. 3. 1995, s. 4.
1072. Písecká zastavení. Občanská záložna. PP 23. 3. 1995, s. 5.
1073. Archeolog Jan Karel Hraše. PP 30. 3. 1995, s. 4.
1074. Písecká zastavení. Pomník legionářů. PP 30. 3. 1995, s. 5.
1075. Psalo se před sto lety. PP 6. 4. 1995, s. 4.
1076. Písecká zastavení. Městská knihovna. PP 6. 4. 1995, s. 5.
1077. Písecká zastavení. Městské divadlo. PP 13. 4. 1995, s. 5.
1078. August Česlav Ludikar. PP 13. 4. 1995, s. 5.
1079. Písecký patronát nad Šumavou (1). PP 13. 4. 1995, s. 7.
1080. Písecká zastavení. Budějovická kaplička. PP 20. 4. 1995, s. 6.
1081. Písecký patronát nad Šumavou (2). PP 20. 4. 1995, s. 7.
1082. Písecká zastavení. Svatotrojický hřbitov. PP 27. 4. 1995, s. 6.
1083. Zachránce života písní. PP 27. 4. 1995, s. 5.
1084. Písecká zastavení. Dům kompanie. PP 4. 5. 1995, s. 5.
1085. Písecké školství a numismatika (1). PP 4. 5. 1995, s. 5.
1086. „Nová“ slova. PP 11. 5. 1995, s. 2.
1087. Z dějin památkové péče v Písku (1). PP 11. 5. 1995, s. 2.
1088. Psalo se před sto lety. PP 11. 5. 1995, s. 4.
1089. Písecká zastavení. Sedláčkův dům. PP 11. 5. 1995, s. 5.
1090. Písecké školství a numismatika (2). PP 11. 5. 1995, s. 5.
1091. Z dějin památkové péče v Písku (2). PP 18. 6. 1995, s. 2.
1092. Písecká zastavení. Kamenný most. PP 18. 6. 1995, s. 5.
1093. Z dějin památkové péče v Písku (3). PP 25. 5. 1995, s. 2.
1094. Písecká zastavení. Putimská brána. PP 25. 5. 1995, s. 5.
1095. Psalo se před sto lety. Lipík 1995/1, s. 3.
1096. Kontinuita utopického myšlení novověku (1). Lipík 1995/1, s. 4-7.
1097. Jihočeský regionalismus a železniční doprava. Lipík 1995/1, s. 23-25.
1098. Kdož jazyk národu svého miluje... Lipík 1995/1, s. 27-28.
1099. Z dějin památkové péče v Písku (4). PP 1. 6. 1995, s. 2.
1100. Písecká zastavení. Kostel sv. Václava. PP 1. 6. 1995, s. 5.
1101. Z dějin památkové péče v Písku (6). PP 1. 6. 1995, s. 2.
1102. Básník, který lákal do Písku osobnosti. PP 8. 6. 1995, s. 3.
1103. Písecká zastavení. Židovský hřbitov. PP 8. 6. 1995, s. 5.
1104. Z dějin památkové péče v Písku (6). PP 15. 6. 1995, s. 2.
1105. Písecká zastavení. Augusta Sedláčka zaujal Hradištský vrch. PP 15. 6. 1995, s. 5.
1106. Tvůrce modelu města Písku. PP 22. 6. 1995, s. 4.
1107. Písecká zastavení. Kostel Nejsvětější Trojice. PP 22. 6. 1995, s. 5.
1108. Václav Čeněk Bendl překládal Puškina. PPP 22. 6. 1995, s. 7.
1109. F. C. Kampelík a Písek. PP 29. 6. 1995, s. 4.
1110. Písecká zastavení. Stará kasárna. PP 29. 6. 1995, s. 5.
1111. Tip na výlet - Varvažov. PP 13. 7. 1995, s. 3.
1112. Archeolog Bedřich Dubský zkoumal pravěk na Písecku. PP 13. 7. 1995, s. 5.
1113. Střípky z Písecka. PP 13. 7. 1995.
1114. Učitelství léta prvního historika Písku Jana Matznera. PP 20. 7. 1995, s. 2.
1115. Tip na výlet - Putim. PP 20. 7. 1995, s. 3.
1116. Poddanské nepokoje v Prácheňsku 1775 (1). PP 20. 7. 1995, s. 4.
1117. Střípky z Písecka. PP 20. 7. 1995, s. 5.
1118. Jan Matzner byl prvním historikem Písku. PP 27. 7. 1995, s. 2.
1119. Řehoř Zeithammer zakládal knihovnu a opatrovnu. PP 27. 7. 1995, s. 3.
1120. Tip na výlet - Štěkeň. PP 27. 7. 1995, s. 3.
1121. Poddanské nepokoje v Prácheňsku 1775 (2). PP 27. 7. 1995, s. 4.
1122. Střípky z Písecka. PP 27. 7. 1995, s. 4.

1123. Tip na výlet - Nadějkov. PP 3. 8. 1995, s. 3.
1124. Výročí Theodora Mokrého. PP 3. 8. 1995, s. 4.
1125. Poddanské nepokoje v Prácheňsku 1775 (3). PP 3. 8. 1995, s. 5.
1126. Střípky z Písecka. PP 3. 8. 1995, s. 5.
1127. Stavitel Jan Kodl. PP 10. 8. 1995, s. 5.
1128. Střípky z Písecka. PP 10. 8. 1995, s. 5.
1129. Založení muzea navrhl Ludvík Pompe. PP 17. 8. 1995, s. 5.
1130. Střípky z Písecka. PP 17. 8. 1995, s. 5.
1131. Střípky z Písecka. PP 25. 8. 1995, s. 5.
1132. Archeolog Karel Slepíčka. PP 31. 8. 1995, s. 5.
1133. Střípky z Písecka. PP 31. 8. 1995, s. 5.
1134. Ředitel reálky Hynek Soldát. PP 7. 9. 1995, s. 5.
1135. Střípky z Písecka. PP 7. 9. 1995, s. 5.
1136. Střípky z Písecka. PP 14. 9. 1995, s. 5.
1137. Písecký starosta Karel Lukáš (1). PP 21. 9. 1995, s. 5.
1138. Psalo se před sto lety. PP 21. 9. 1995, s. 5.
1139. Střípky z Písecka. PP 21. 9. 1995, s. 5.
1140. Písecký starosta Karel Lukáš (2). PP 28. 9. 1995, s. 5.
1141. Psalo se před sto lety. PP 28. 9. 1995, s. 5.
1142. Střípky z Písecka. PP 28. 9. 1995, s. 5.
1143. Básník filmového plátna. PP 5. 10. 1995, s. 5.
1144. Písecký starosta Karel Lukáš (3). PP 5. 10. 1995, s. 5.
1145. Psalo se před sto lety. PP 5. 10. 1995, s. 5.
1146. Střípky z Písecka. PP 5. 10. 1995, s. 5.
1147. Před 135 lety vznikla vyšší česká reálka v Písku. PP 12. 10. 1995, s. 5.
1148. Písecká hilsneriáda 1900 (1). PP 12. 10. 1995, s. 5.
1149. Putimský farář - strýc J. Š. Baara. PP 19. 10. 1995, s. 4.
1150. Písecká hilsneriáda 1900 (2). PP 19. 10. 1995, s. 5.
1151. Písecká hilsneriáda 1900 (3). PP 26. 10. 1995, s. 5.
1152. Písecká hilsneriáda 1900 (4). PP 2. 11. 1995, s. 5.
1153. Psalo se před sto lety. PP 2. 11. 1995, s. 5.
1154. Písecká hilsneriáda 1900 (5). PP 9. 11. 1995, s. 5.
1155. Písecká hilsneriáda 1900 (6). PP 16. 11. 1995, s. 5.
1156. Numismatická sbírka prachatického gymnázia. Listy Prachaticka, říjen 1995.
1157. Písecká hilsneriáda 1900 (7). PP 23. 11. 1995, s. 5.
1158. Písecká hilsneriáda 1900 (8). PP 30. 11. 1995, s. 5.
1159. 455 let protivínského pivovarnictví. PP 30. 11. 1995, s. 5.
1160. Střípky z Písecka. PP 30. 11. 1996, s. 5.
1161. Výročí dráhy protivínsko-zdické (1). PP 7. 12. 1995, s. 5.
1162. Výročí dráhy protivínsko-zdické (2). PP 14. 12. 1995, s. 5.
1163. Výročí dráhy protivínsko-zdické (3). PP 21. 12. 1995, s. 5.
1164. August Sedláček a Písek (1). PP 4. 1. 1996, s. 5.
1165. Výročí dráhy protivínsko-zdické (4). PP 4. 1. 1996, s. 7.
1166. August Sedláček a Písek (2). PP 11. 1. 1996, s. 6.
1167. Bouřlivé hlasování před 110 lety. PP 11. 1. 1996, s. 5.
1168. Výročí dráhy protivínsko-zdické (5). PP 11. 1. 1996, s. 7.
1169. Před sedmdesáti lety zemřel historik hradů, zámků a tvrzí království českého.
LP 15. 1. 1996, s. 10.
1170. August Sedláček a Písek (3). PP 18. 1. 1996, s. 5.
1171. Psalo se před sto lety. PP 18. 1. 1996, s. 5.
1172. August Sedláček a Písek (4). PP 25. 1. 1996, s. 5.
1173. Psalo se před sto lety. PP 25. 1. 1996, s. 5.
1174. August Sedláček a Písek (6). PP 1. 2. 1996, s. 5.

1175. August Sedláček a Písek (6). PP 8. 2. 1996, s. 5.
 1176. Zakladatelka českého orientálního lékařství. LP 13. 2. 1996, s. 10.
 1177. August Sedláček a Písek (7). PP 15. 2. 1996, s. 5.
 1178. Před 110 lety. PP 15. 2. 1996, s. 5.
 1179. U zrodu Městského muzea v Protivíně. LP 17. 2. 1996, s. 10.
 1180. August Sedláček a Písek (8). PP 22. 2. 1996, s. 5.
 1181. Osvědčená metoda drhovelská. PP 22. 2. 1996, s. 5.
 1182. Písek inspirací básnické tvorby A. M. Píši. LP 23. 2. 1996, s. 11.
 1183. Výročí Františka Heritese, autora humoresek. LP 23. 2. 1996, s. 11.
 1184. August Sedláček a Písek (9). PP 29. 2. 1996, s. 5.
 1185. Před 110 lety. PP 29. 2. 1996, s. 5.
 1186. August Sedláček a Písek (10). PP 7. 3. 1996, s. 5.
 1187. T. G. Masaryk se poslancem za Písek stal právě před sto pěti lety.
 LP 8. 3. 1996, s. 12.
 1188. To byl profesor Václav Zikmund. LP 8. 3. 1996, s. 12.
 1189. August Sedláček a Písek (11). PP 14. 3. 1996, s. 5.
 1190. Psalo se před sto lety. PP 14. 3. 1996, s. 5.
 1191. Nástupkyně Emy Destinové. LP 15. 3. 1996, s. 13.
 1192. Básník a publicista J. Černoorský. LP 15. 3. 1996, s. 13.
 1193. August Sedláček a Písek (12). PP 21. 3. 1996, s. 5.
 1194. Psalo se před sto deseti lety. PP 21. 3. 1996, s. 5.
 1195. Autor prvního zpracování dějin Písku. LP 22. 3. 1996, s. 11.
 1196. Básník Jan Čarek. PP 28. 3. 1996, s. 5.
 1197. Psalo se před sto deseti lety. PP 4. 4. 1996, s. 6.
 1198. Psalo se před sto lety. PP 11. 4. 1996, s. 5.
 1199. Z minulosti Prácheňského kraje (1). PP 11. 4. 1996, s. 6.
 1200. Z minulosti Prácheňského kraje (2). PP 18. 4. 1996, s. 6.
 1201. Písecký ohlas rukopisného boje. PP 18. 4. 1996, s. 7.
 1202. Před 80 lety založil Jaromír Malý časopis Otavan. PP 25. 4. 1996, s. 3.
 1203. Spisovatel Karel Čada-Šarlih. PP 25. 4. 1996, s. 5.
 1204. Lidnatost města Písku v minulosti. PP 25. 4. 1996, s. 5.
 1205. Pražský patricijský rod z Písku. PP 25. 4. 1996, s. 5.
 1206. Psalo se před sto deseti lety. PP 25. 4. 1996, s. 5.
 1207. Z minulosti Prácheňského kraje (3). PP 25. 4. 1996, s. 6.
 1208. Tip na výlet - Zvíkov. PP 2. 5. 1996, s. 5.
 1209. Psalo se před sto lety. PP 2. 5. 1996, s. 5.
 1210. Z minulosti Prácheňského kraje (4). PP 2. 5. 1996, s. 6.
 1211. Tip na výlet - Heřmaň. PP 9. 5. 1996, s. 5.
 1212. Z minulosti Prácheňského kraje (5). PP 9. 5. 1996, s. 6.
 1213. Nositel rytířského kříže řádu Františka Josefa I. PP 16. 5. 1996, s. 3.
 1214. Z minulosti Prácheňského kraje (6). PP 16. 5. 1996, s. 6.
 1215. Z minulosti Prácheňského kraje (7). PP 23. 5. 1996, s. 6.
 1216. Tip na výlet - Orlík. PP 20. 6. 1996, s. 5.
 1217. Z minulosti Prácheňského kraje (8). PP 20. 6. 1996, s. 6.
 1218. Tip na výlet - Čimelice. PP 27. 6. 1996, s. 5.
 1219. Z minulosti Prácheňského kraje (9). PP 27. 6. 1996, s. 6.
 1220. Psalo se před sto lety. PP 27. 6. 1996, s. 7.
 1221. Tip na výlet - Čížová. PP 4. 7. 1996, s. 5.
 1222. Z minulosti Prácheňského kraje (10). PP 4. 7. 1996, s. 6.
 1223. Tip na výlet - Červená. PP 11. 7. 1996, s. 5.
 1224. Psalo se před sto lety. PP 11. 7. 1996, s. 5.
 1225. Z minulosti Prácheňského kraje (11). PP 11. 7. 1996, s. 6.
 1226. Před 110 lety. PP 18. 7. 1996, s. 4.

1227. Psalo se před sto lety. PP 18. 7. 1996, s. 5.
1228. Z minulosti Prácheňského kraje (12). PP 18. 7. 1996, s. 6.
1229. Psalo se před sto lety. PP 18. 7. 1996, s. 7.
1230. Jaroslav Arsene de la Motte. PP 18. 7. 1996, s. 11.
1231. Tip na výlet - Chřešřovice. PP 25. 7. 1996, s. 5.
1232. Na putimské faře (1). PP 25. 7. 1996, s. 6.
1233. Tip na výlet - Mirodice. PP 25. 7. 196, s. 7.
1234. Výročí Karla Cvejna. PP 25. 7. 1996, s. 7.
1235. Na putimské faře (2). PP 1. 8. 1996, s. 6.
1236. Profesor Josef Fleischer. PP 1. 8. 1996, s. 7.
1237. Tip na výlet - Albrechtice nad Vltavou. PP 1. 8. 1996, s. 7.
1238. Alois Ladislav Vymetal. PP 1. 8. 1996, s. 7.
1239. Písek ve Výběru. PP 1. 8. 1996, s. 8.
1240. Na putimské faře (3). PP 8. 8. 1996, s. 6.
1241. Střípky z Písecka. PP 8. 8. 1996, s. 5.
1242. Střípky z Písecka. PP 15. 8. 1996, s. 5.
1243. Šamonická rebelie (1). PP 15. 8. 1996, s. 7.
1244. Psalo se před sto lety. PP 15. 8. 1996, s. 8.
1245. Šamonická rebelie (2). PP 22. 8. 1996, s. 6.
1246. Libor Křivánek by se dožil 70 let. PP 22. 8. 1996, s. 7.
1237. Střípky z Písecka. PP 22. 8. 1996, s. 8.
1248. Šamonická rebelie (3). PP 29. 8. 1996, s. 6.
1249. Psalo se před sto lety. PP 29. 8. 1996, s. 7.
1250. Střípky z Písecka. PP 5. 9. 1996, s. 5.
1251. Šamonická rebelie (4). PP 5. 9. 1996, s. 6.
1252. Příběh Sedláčkovy zahrady. PP 12. 9. 1996, s. 5.
1253. Střípky z Písecka. PP 12. 9. 1996, s. 5.
1254. Šamonická rebelie (5). PP 12. 9. 1996, s. 6.
1255. Antonín Klášterský debutoval v Otavanu. PP 19. 9. 1996, s. 5.
1256. Šamonická rebelie (6). PP 19. 9. 1996, s. 6.
1257. Psalo se před sto lety. PP 26. 9. 1996, s. 5.
1258. Zapomenutý publicista. PP 3. 10. 1996, s. 5.
1259. Psalo se před sto deseti lety. PP 3. 10. 1996, s. 5.
1260. Psalo se před sto lety. PP 3. 10. 1996, s. 7.
1261. Psalo se před sto deseti lety. PP 10. 10. 1996, s. 5.
1262. K osmdesátinám F. R. Dragouna (1). PP 10. 10. 1996, s. 6.
1263. Před 26 lety zemřel Čestmír John. PP 10. 10. 1996, s. 7.
1264. K osmdesátinám F. R. Dragouna (2). PP 17. 10. 1996, s. 6.
1265. Střípky z Písecka. PP 17. 10. 1996, s. 6.
1266. Doktorka z domu Trubačů. PP 24. 10. 1996, s. 6.
1267. Střípky z Písecka. PP 24. 10. 1996, s. 6.
1268. Střípky z Písecka. PP 31. 10. 1996, s. 6.
1269. Ke cti a chvále Boží (1). PP 7. 11. 1996, s. 6.
1270. Střípky z Písecka. PP 7. 11. 1996, s. 6.
1271. Střípky z Písecka. PP 13. 11. 1996, s. 5.
1272. Ke cti a chvále Boží (2). PP 13. 11. 1996, s. 6.
1273. Střípky z Písecka. PP 21. 11. 1996, s. 5.
1274. Ke cti a chvále Boží (3). PP 21. 11. 1996, s. 6.
1275. Jerry Malkus (1974-1996). PP 28. 11. 1996, s. 5.
1276. Střípky z Písecka. PP 28. 121. 1996, s. 5.
1277. Ke cti a chvále Boží (4). PP 28. 11. 1996, s. 6.
1278. Písecký humanista. PP 28. 11. 1996, s. 6.
1279. Mozartův přítel z Mirodic. PP 5. 12. 1996, s. 5.

1280. Střípky z Písecka. PP 5. 12. 1996, s. 5.
1281. Před 30 lety byl v Písku objeven zlatorudný mlýn. PP 5. 12. 1996, s. 6.
1282. Střípky z Písecka. PP 12. 12. 1996, s. 5.
1283. Před 110 lety se narodil regionalista Ivo Beneš. PP 12. 12. 1996, s. 6.
1284. Střípky z Písecka. PP 19. 12. 1996, s. 5.
1285. Jaroslav Ježek, Tango Mercedes a hospoda U pražské zastávky.
PP 19. 12. 1996, s. 5.
1286. Odkaz Richarda Weinerja (1). PP 19. 12. 1996, s. 6.
1287. Odkaz Richarda Weinerja (2). PP 2. 1. 1997, s. 6.
1288. S dr. Jiřím Práškem do roku 1922. PP 2. 1. 1996, s. 7.
1289. Písecko ve Výběru. PP 2. 1. 1997, s. 7.
1290. Psalo se před sto lety. PP 2. 1. 1997, s. 7.
1291. Některá výročí města a okresu Písek v roce 1997. PP 2. 1. 1997, s. 10.
1292. Psalo se před sto lety. PP 9. 1. 1997, s. 7.
1293. Jan Hammer - zakladatel barokní sochařské a řezbářské huti. PP 16. 1. 1997, s. 6.
1294. Psalo se před sto lety. PP 16. 1. 1997, s. 6.
1295. Střípky z Písecka. PP 16. 1. 1997, s. 7.
1296. Životní úroveň poddaných v Heřmani. PP 16. 1. 1997, s. 8.
1297. Hejtmán Píseckého kraje. PP 23. 1. 1997, s. 6.
1298. Psalo se před sto lety. PP 23. 1. 1997, s. 6.
1299. August Sedláček a pomocné vědy historické. PP 23. 1. 1996, s. 7.
1300. Písecký lesmistr Karel Knapp. PP 30. 1. 1997, s. 6.
1301. Psalo se před sto lety. PP 30. 1. 1997, s. 6.
1302. Objevitel jihočeského pravěku. PP 6. 2. 1997, s. 5.
1303. Výročí týdne. PP 6. 2. 1997, s. 6.
1304. Psalo se před sto lety. PP 6. 2. 1997, s. 6.
1305. Zapomenutý rodák z Varvažova. PP 20. 2. 1997, s. 6.
1306. Psalo se před sto lety. PP 27. 2. 1997, s. 8.
1307. I domy mají své příběhy a osudy. LP 1. 3. 1997, s. 10.
1308. Literární toulky okresem Písek (1). LP 1. 3. 1997, s. 11.
1309. Autor znělky města Písku. PP 6. 3. 1997, s. 6.
1310. Psalo se před sto lety. PP 6. 3. 1997, s. 8.
1311. Literární toulky okresem Písek (2). LP 8. 3. 1997, s. 11.
1312. Psalo se před sto lety. PP 13. 3. 1997, s. 6.
1313. Prácheňské muzeum bilancuje. PP 13. 3. 1997, s. 7.
1314. Literární toulky okresem Písek (3). LP 15. 3. 1997, s. 11.
1315. Hudební pedagog světového jména prožil část života v Písku. PP 20. 3. 1997, s. 6.
1316. Literární toulky okresem Písek (4). LP 22. 3. 1997, s. 11.
1317. Psalo se před sto lety. PP 27. 3. 1997, s. 6.
1318. Literární toulky okresem Písek (5). LP 29. 3. 1997, s. 11.
1319. Psalo se před sto lety. PP 3. 4. 1997, s. 6.
1320. Literární toulky okresem Písek (6). LP 5. 4. 1997, s. 11.
1321. Literární toulky okresem Písek (7). LP 12. 4. 1997, s. 11.
1322. Psalo se před sto lety. PP 17. 4. 1997, s. 7.
1323. Literární toulky okresem Písek (8). LP 19. 4. 1997, s. 13.
1324. Psalo se před sto lety. PP 24. 4. 1997, s. 7.
1325. Literární toulky okresem Písek (9). LP 26. 4. 1997, s. 11.
1326. Literární toulky okresem Písek (10). LP 3. 5. 1997, s. 11.
1327. Literární toulky okresem Písek (11). LP 10. 5. 1997, s. 11.
1328. Psalo se před sto lety. PP 15. 5. 1997, s. 6.
1329. Literární toulky okresem Písek (12). LP 17. 6. 1997, s. 11.
1330. Psalo se před sto lety. PP 22. 5. 1997, s. 7.
1331. Literární toulky okresem Písek (13). LP 24. 5. 1997, s. 11.

1332. Literární toulky okresem Písek (14). LP 31. 5. 1997, s. 11.
1333. Legenda, literární typ a skutečnost. LP 6. 6. 1997, s. 14.
1334. Písecké numismatické kapitoly. LP 11. 6. 1997, s. 7.
1335. Psalo se před sto lety. PP 12. 6. 1997, s. 6.
1336. Po Písku provádí de la Motte. LP - příloha 13. 6. 1997, s. 10.
1337. Poslední poprava na píseckém vrchu Vyhlídky. LP 13. 6. 1997, s. 14.
1338. Sto deset let elektrického osvětlení v Písku. LP 16. 6. 1997, s. 11.
1339. Hrdina Baarova románu. PP 19. 6. 1997, s. 7.
1340. Příběh židovského hřbitova v Písku. LP 23. 6. 1997, s. 11.
1341. Psalo se před sto lety. PP 26. 6. 1997, s. 6.
1342. Dámský odbor Národní jednoty pošumavské v Protivíně. LP 27. 6. 1997, s. 10.
1343. K vodě raději bez peněz. PP 3. 7. 1997, s. 2.
1344. Psalo se před sto lety. PP 3. 7. 1997, s. 6.
1345. Psalo se před sto lety. PP 10. 7. 1997, s. 6.
1346. Psalo se před sto lety. PP 17. 7. 1997, s. 6.
1347. Prácheňský regionalista Ivo Beneš. LP 18. 7. 1997, s. 12.
1348. Do budování kostelíka zasahovala pekelná mocnost. LP 19. 7. 1997, s. 11.
1349. Vytrvalé malířské hledání. LP 19. 7. 1997, s. 11.
1350. Národní jednota pošumavská v Písku. LP 26. 7. 1997, s. 11.
1351. Kapličky v Albrechticích... LP 2. 8. 1997, s. 11.
1352. Psalo se před sto lety. PP 7. 8. 1997, s. 8.
1353. Nesmrtelný mistr české filmové hudby. PP 14. 8. 1997, s. 6.
1354. Psalo se před sto lety. PP 14. 8. 1997, s. 6.
1355. Čtyřicet povozů s Písečáky vyprovázelo Jana Krejčího... LP 16. 8. 1997, s. 9.
1356. Theodor Kopecký tiskl Otavan i Sedláčka. PP 21. 8. 1997, s. 5.
1357. Jaké byly osudy starších píseckých pomníků... LP 23. 8. 1997, s. 9.
1358. Svatý Jan Na poušti. LP 30. 8. 1997, s. 9.
1359. Rudolf Dvořáček - lékárník a hoteliér. PP 4. 9. 1997, s. 4.
1360. Protivín si připomíná své významné výročí (1). LP 6. 9. 1997, s. 9.
1361. Město Protivín si letos připomíná významné výročí (2). LP 13. 9. 1997, s. 9.
1362. Spisovatelka Anna Regina Husová. PP 18. 9. 1997, s. 5.
1363. Město Protivín si připomíná významné výročí (3). LP 20. 9. 1997, s. 9.
1364. Město Protivín si připomíná významné výročí (4). LP 27. 9. 1997, s. 9.
1365. Tyla inspiroval Čert ze Zlivic. PP 9. 10. 1997, s. 5.
1366. Psalo se před sto lety. PP 9. 10. 1997, s. 7.
1367. „Hradní hodinář“ Neck. LP 18. 10. 1997, s. 13.
1368. Josef Šimon Aleš-Lyžec. PP 23. 10. 1997, s. 5.
1369. První překlad Puškinových veršů vyšel v Písku. PP 23. 10. 1997, s. 6.
1370. Josef Kotalík - pedagog a literární historik Písecka. LP 25. 10. 1997, s. 9.
1371. Psalo se před sto lety. PP 30. 10. 197, s. 6.
1372. Politik Antonín Otakar Zeithammer. PP 6. 11. 1997, s. 6.
1373. Synek ze mlýna u Chřešřovic K. Lukáš... LP 8. 11. 1997, s. 9.
1374. Zátavský most přes řeku Otavu... LP 15. 11. 1997, s. 9.
1375. Před 125 lety se narodil grafik Josef Řeřicha. PP 20. 11. 1997, s. 6.
1376. Soudní spor Burket kontra Rozmara... LP 22. 11. 1997, s. 9.
1377. V písecké nemocnici se z angíny léčil... LP 29. 11. 1997, s. 9.
1378. Psalo se před sto lety. PP 4. 12. 1997, s. 6.
1379. V dobách Bohuslava Balbína byla řeka Otava... LP 6. 12. 1997, s. 9.
1380. Osmačtyřicátý podle Práška. PP 11. 12. 1997, s. 6.
1381. Psalo se před sto lety. PP 11. 12. 1997, s. 6.
1382. Mirotická paní Rejna byla žena... LP 12. 12. 1997, s. 16.
1383. Jan Evangelista Purkyně a Písek. PP 18. 12. 1997, s. 4.
1384. Zabavili norimberskému obchodníku víno a tabák. LP 29. 12. 1997, s. 15.

1385. Sen bohéma Jaroslava Haška o krajině ztraceného... LP 3. 1. 1998, S. 9.
1386. Ředitel reálky Vojtěch Lešetický. PP 8. 1. 1998, s. 6.
1387. Téměř zapomenutá kapitola z dějin píseckého hornictví. LP 9. 1. 1998, s. 15.
1388. Jak žili naši předkové v době roboty, cenzury a hrdelního práva.
LP 17. 1. 1998, s. 9.
1389. Dnes v televizi Muži nestárnou. LP 27. 1. 1998, s. 12.
1390. Básník a publicista Jindra Černohorský. PP 29. 1. 1998, s. 4.
1391. Vzpurní sedláci změnili názor až po ranách karabáčem. LP 31. 1. 1998, s. 9.
1392. Před 75 lety zemřel Pootavský slavík. PP 5. 2. 1998, s. 5.
1393. Předloha pro slavný český film režiséra Slavínského... LP 6. 2. 1998, s. 14.
1394. Karel Klostermann a Písek. PP 19. 2. 1998, s. 6.
1395. Když Alois Rašín jezdil do Písku na dovolenou. PP 26. 2. 1998, s. 6.
1396. Karel Ninger patřil mezi populární osobnosti. PP 5. 3. 1998, s. 6.
1397. Vzestup a pád obchodníka, hospodáře, vlastence a prvního českého starosty...
LP 7. 3. 1997, s. 9.
1398. Všestranný umělec Josef Velenovský nebyl zcela doceněn. PP 12. 3. 1998, s. 6.
1399. Josef Schön, prefekt gymnázia v Písku, byl vlastencem a humanistou.
LP 14. 3. 1998, s. 9.
1400. Prácheňské muzeum bilancuje. PP 19. 3. 1998, s. 5.
1401. Entomolog Josef Lukeš. PP 19. 3. 1998, s. 6.
1402. Trasy, vytyčené před 200 lety, jsou dodnes páteří dopravního systému.
LP 21. 3. 1998, s. 9.
1403. Vojtěch Šimek legionářskou výstroj rozdál... LP 28. 3. 1998, s. 9.
1404. Zapomenutá fakta, události a příběhy... LP 4. 4. 1998, s. 9.
1405. Bedřich Vilém Spiess a jeho Prácheň. PP 23. 4. 1998, s. 6.
1406. Pedagog, redaktor a zakladatel časopisu Poutník od Otavy... LP 25. 4. 1998, s. 9.
1407. První pěvec národní hymny studoval v našem městě. PP 30. 4. 1998, s. 6.
1408. Pevnost Vohybal. PP 7. 5. 1998, s. 5.
1409. Zdeněk Kalista - významný pedagog, historik, básník a politický vězeň.
LP 9. 5. 1998, s. 9.
1410. V prvé řadě je bit klient. PP 14. 5. 1998, s. 2.
1411. Malíř starého Písku Tomáš Štětka. PP 14. 5. 1998, s. 6.
1412. Tereza Sedláčková vzpomíná. LP 23. 5. 1998, s. 9.
1413. Když se Prácheňský týdeník utkával s píseckými krtky. PP 28. 5. 1998, s. 6.
1414. Historik J. B. Novák. PP 11. 5. 1998, s. 5.
1415. Písecká Amerika se původně jmenovala Vyhličky. LP - příloha 12. 6. 1998, s. 6.
1416. Historik František Palacký a Písek. LP - příloha 12. 6. 1998, s. 10.
1417. Před sto lety vyšla kniha historika a profesora... LP 20. 6. 1998, s. 9.
1418. Zpátky do vody. PP 25. 6. 1998, s. 2.
1419. Historie protivínského pivovaru je delší než 400 let. PP 25. 6. 1998, s. 6.
1420. Řízek. PP 2. 7. 1998, s. 6.
1421. Vyšlo nové číslo historického časopisu Výběr. PP 9. 7. 1998, s. 6.
1422. Před 75 lety zemřel Karel Klostermann. PP 16. 7. 1998, s. 6.
1423. Poutníci od Otavy - osudy píseckých vlastenců (1). LP 17. 7. 1998, s. 13.
1424. Najde Písecko svého Jana Čáku? PP 23. 7. 1998, s. 6.
1425. Poutníci od Otavy - osudy píseckých vlastenců (2). LP 24. 7. 1998, s. 13.
1426. Ředitel spořitelny Robert Malý ml. PP 30. 7. 1998, s. 6.
1427. Poutníci od Otavy - osudy píseckých vlastenců (3). LP 31. 7. 1998, s. 13.
1428. Železný kříž Terézy Novákové. PP 6. 8. 1998, s. 6.
1429. Poutníci od Otavy - osudy píseckých vlastenců (4). LP 7. 8. 1998, s. 11.
1430. Pedagog Jaroslav Michl obohatil muzejní sbírky. PP 13. 8. 1998, s. 6.
1431. Poutníci od Otavy - osudy píseckých vlastenců (5). LP 14. 8. 1998, s. 11.
1432. Je to lepší na vlastním „Písečku“? PP 20. 8. 1998, s. 3.

1433. Básník Sova maturoval v Písku. PP 20. 8. 1998, s. 6.
1434. Poutníci od Otavy - osudy píseckých vlastenců (6). LP 22. 8. 1998, s. 9.
1435. Nová kniha přibližuje původní podobu hradu v Písku. PP 27. 8. 1998, s. 6.
1436. Poutníci od Otavy - osudy píseckých vlastenců (7). LP 28. 8. 1998, s. 13.
1437. Před sto pětasedmdesáti lety se narodil historik A. Sedláček. LP 31. 8. 1998, s. 15.
1438. Poutníci od Otavy - osudy píseckých vlastenců (8). LP 5. 9. 1998, s. 9.
1439. O dějinách židovského osídlení ve Vodňanech. LP 7. 9. 1998, s. 13.
1440. Dílo Augusta Sedláčka nebylo překonáno. PP 10. 9. 1998, s. 6.
1441. Poutníci od Otavy - osudy píseckých vlastenců (9). LP 12. 9. 1998, s. 9.
1442. Poutníci od Otavy - osudy píseckých vlastenců (10). LP 19. 9. 1998, s. 9.
1443. Do galerie uznávaných píseckých přírodovědců patří... PP 24. 9. 1998, s. 6.
1444. Poutníci od Otavy - osudy píseckých vlastenců (11). LP 26. 9. 1998, s. 9.
1445. Starosta Šobr zavedl úřadování v češtině. PP 1. 10. 1998, s. 6.
1446. Historie Žďákovského mostu sahá do dvacátých let. PP 1. 10. 1998, s. 7.
1447. Poutníci od Otavy - osudy píseckých vlastenců (12). LP 3. 10. 1998, s. 9.
1448. Msgre. Jan Pavel Hille sloužil lidem i poznání. PP 8. 10. 1998, s. 6.
1449. Poutníci od Otavy - osudy píseckých vlastenců (13). LP 10. 10. 1998, s. 9.
1450. Poutníci od Otavy - osudy píseckých vlastenců (14). LP 17. 10. 1998, s. 0.
1451. Spisovatelka Věra Sojková. PP 22. 10. 1998, s. 6.
1452. Poutníci od Otavy - osudy píseckých vlastenců (15). LP 24. 10. 1998, s. 9.
1453. Jan Suda se zasloužil o železnici. PP 5. 11. 1998, s. 6.
1454. Poutníci od Otavy - osudy píseckých vlastenců (16). LP 7. 11. 1998, s. 9.
1455. Padařovský pantáta prosazoval sjednocenou Evropu už před sto lety.
PP 11. 11. 1998, s. 6.
1456. Poutníci od Otavy - osudy píseckých vlastenců (17). LP 14. 11. 1998, s. 9.
1467. Josef Schrenk se v Písku zasloužil o opatrovnu... PP 19. 11. 1998, s. 6.
1458. Poutníci od Otavy - osudy píseckých vlastenců (18). LP 21. 11. 1998, s. 17.
1459. Zemědělský a lesnický pedagog Ladislav Burket. PP 26. 11. 1998, s. 6.
1460. Poutníci od Otavy - osudy píseckých vlastenců (19). LP 28. 11. 1998, s. 9.
1461. Fejeton o jménech. PP 10. 12. 1999, s. 6.
1462. Vlastenecký kněz a pedagog měl své slabé stránky. PP 7. 1. 1999, s. 7 a 13.
1463. Hoch z chudé rodiny v obci Heřmaň debutoval v Otavanu (1). LP 9. 1. 1999, s. 11.
1464. August Sedláček intimní. PP 13. 1. 1999, s. 7.
1465. Před sto lety aneb Písek roku 1899. PP 13. 1. 1999, s. 11.
1466. Poezie plná stesku nad ztrátou venkovského domova (2). LP 16. 1. 1999, s. 11.
1467. Pozapomenutý kněz a básník František X. Kašpar. LP 23. 1. 1999, s. 11.
1468. Nápad na první českou původní detektivku se zrodil v Písku. PP 27. 1. 1999, s. 7.
1469. Karel Votava - pedagog a kulturní pracovník. LP 30. 1. 1999, s. 11.
1470. Putimská inspirace Jindřicha Šimona Baara. PP 10. 2. 1999, s. 7.
1471. Nápad na první českou původní detektivku se zrodil v Písku. MN 11. 2. 1999, s. 11.
1472. Strasti a radosti historika za války našich dědů. LP 13. 2. 1999, s. 11.
1473. Folklorista Holas proslul i jako dobrý společník. PP 17. 2. 1999, s. 7.
1474. Putimská inspirace Jindřicha Šimona Baara. MN 17. 2. 1999, s. 11.
1475. O poezii zájem není, spíše o vlastivědné publikace. LP 20. 2. 1999, s. 11.
1476. Pohled za humna: Vodňanský Šotek. PP 24. 2. 1999, s. 5.
1477. Krškův Mikoláš Aleš. PP 24. 2. 1999, s. 7.
1478. Folklorista Holas proslul i jako dobrý společník. MN 24. 2. 1999, s. 11.
1479. Útočiště zapomenutého romanopisce na jihu Čech. LP 27. 2. 1999, s. 11.
1480. Vlastenecký pedagog František Tonner. PP 3. 3. 1999, s. 7.
1481. Antonín Sova - zakladatel moderny v české lyrice. LP 6. 3. 1999, s. 11.
1482. Když bratři Grégrové studovali v Písku. PP 10. 3. 1999, s. 5.
1483. První v řadě slavných žáků píseckého gymnázia byl Čelakovský.
PP 17. 3. 1999, s. 7.

1484. Spisovatel Josef Holeček studoval tři roky v Písku. LP 20. 3. 1999, s. 11.
1485. Jaroslav Růžička - lesník a vlastivědný pracovník. LP 27. 3. 1999, s. 11.
1486. Zajímavosti o Bibli jako kolébce naší vzdělanosti. PP 31. 3. 1999m s.
1487. Když Vincenc Beneš jezdil malovat do Písku. PP 31. 3. 1999, s. 5.
1488. Profesor Otakar Josek - pedagog, publicista a letní host. PP 7. 4. 1999, s. 6.
1489. Alfons Šťastný byl sedlák, politik a také myslitel. LP 10. 4. 1999, s. 11.
1490. Jeho prvním kantorským působištěm se stala obecná škola v Čížové. LP 19. 4. 1999, s. 19.
1491. Prvnímu češtináři říkali Zeus. PP 21. 4. 1999, s. 5.
1492. Nad stránkami Jihočeského sborníku historického. PP 28. 4. 1999, s. 5.
1493. Bývalý ředitel píseckého muzea sám maloval. LP 30. 4. 1999, s. 15.
1494. Soudce a básník Matěj Pěvoslav Havelka. PP 5. 5. 1999, s. 5.
1495. V Písku také není nouze o domorodé pobudy. LP 6. 5. 1999, s. 17.
1496. Přírodovědec Josef Velenovský. PP 12. 5. 1999, s. 5.
1497. Pakšovka se jmenuje po starostovi. PP 19. 6. 1999, s. 5.
1498. Autor Hříšných lidí města pražského maturoval v Písku. PP 26. 5. 1999, s. 5.
1499. Před 110 lety vrcholila stavba dráhy transverzální (1). LP 27. 5. 1999, s. 17.
1500. Před 110 lety vrcholila stavba dráhy transverzální (2). LP 1. 6. 1999, s. 13.
1501. Před 110 lety vyvrcholila stavba dráhy (3). LP 4. 6. 1999, s. 15.
1502. Básník F. X. Kašpar sloužil dvou první mši v Čížové. PP 9. 6. 1999, s. 5.
1503. Před 110 lety vrcholila stavba dráhy transverzální (4). LP 11. 6. 1999, s. 11.
1504. Sedláček a Jirásek - poslední obrozenci české vědy a kultury. Listy Písecka - příloha 11. 6. 1999, s. 5.
1505. Před 110 lety vrcholila stavba dráhy transverzální (5). LP 12. 6. 1999, s. 11.
1506. Před 110 lety vyvrcholila stavba dráhy transverzální (6). LP 16. 6. 1999, s. 5.
1507. Sběratel pověstí studoval v Písku. PP 16. 6. 1999, s. 5.
1508. Před 110 lety vrcholila stavba dráhy transverzální (7). LP 18. 6. 1999, s. 15.
1509. Múza Leoše Janáčka žila v Písku. PP 23. 6. 1999, s. 5.
1510. Před 110 lety vrcholila stavba dráhy transverzální (8). LP 24. 6. 1999, s. 15.
1511. Před 110 lety vrcholila stavba dráhy transverzální (9). LP 25. 6. 1999, s. 15.
1512. Život a dílo Richarda Weinera (1). LP 10. 9. 1999, s. 15.
1513. Život a dílo píseckého rodáka Richarda Weinera (2). LP 16. 9. 1999, s. 15.
1514. Život a dílo píseckého rodáka Richarda Weinera (3). LP 18. 9. 1999, s. 15.
1515. Život a dílo Richarda Weinera (4). LP 23. 9. 1999, s. 15.
1516. Život a dílo píseckého rodáka Richarda Weinera (5). LP 24. 9. 1999, s. 15.
1517. Život a dílo píseckého rodáka Richarda Weinera (6). LP 30. 9. 1999, s. 15.
1518. Život a dílo píseckého rodáka R. Weinera (7). LP 1. 10. 1999, s. 15.
1519. Život a dílo Richarda Weinera (8). LP 2. 10. 1999, s. 13.
1520. Život a dílo píseckého rodáka Richarda Weinera (9). LP 7. 10. 1999, s. 15.
1521. Život a dílo píseckého rodáka Richarda Weinera (10). LP 9. 10. 1999, s. 11.
1522. Básník se postupně stal uznávaným novinářem. LP 8. 1. 2000, s. 11.
1523. Básnické odmlčení nebylo míněno navždy. LP 15. 1. 2000, s. 11.
1524. Změnu stylu neuvítal profesor Josef Kotrč. LP 22. 1. 2000, s. 11.
1525. V pozadí sporu byla v podstatě žárlivost. LP 5. 2. 2000, s. 11.
1526. Ve své sbírce se otevřeně přiznal k sexuální orientaci. LP 12. 2. 2000, s. 11.
1527. Zažil stejnou tragédii jako hrdina jeho knihy. LP 19. 2. 2000, s. 15.
1528. Skupina Richarda Weinera zanikla v roce 1932. LP 26. 2. 2000, s. 11.
1529. Šalda byl Weinerovým literárním rádcem. LP 18. 3. 2000, s. 11.
1530. Poezie Weinera klade velké požadavky. LP 25. 3. 2000, s. 11.
1531. Weinerovy první básně v Píseckých listech. LP 1. 4. 2000, s. 11.
1532. Básník byl pohřben na hřbitově v Písku. LP 8. 4. 2000, s. 11.
1533. Zakladatel muzea zemřel právě před sto lety. LP 2. 9. 2000, s. 11.
1534. Pedagog a publicista Hynek Soldát. LP 15. 9. 2000, s. 17.

1535. Jan Kodl byl stavitelem Pražského předměstí. LP 23. 9. 2000, s. 15.
1536. Písecký starosta Karel Lukáš. LP 16. 10. 2000, s. 19.
1537. Vlastenečtí pedagogové výrazně pozvedli národní život v Písku. LP 21. 11. 2000, s. 17.
1538. Otavínu do vínku. Otavín 1 (2000), s. 2.
1539. Historie Prácheňského kraje. Otavín 1 (2000), s. 8-13.
1540. Před 75 roky zemřel August Sedláček. Otavín 1 (2000), s. 23-28.
1541. Jak se Ema Destiniová nestala hostinskou v Milešově. Otavín 1 (2000), s. 50-54.
1542. Václav Krška. Otavín 1 (2000), s. 55-59.
1543. Počátky elektrického osvětlení v Písku. Otavín 1 (2000), s. 81-87.
1544. Hilsnerův proces v Písku roku 1900. Otavín 1 (2000), s. 88-89.
1545. Literární toulky Píseckem. Otavín 1 (2000), s. 103-108.
1546. Poslední romantik historické vědy zemřel před 75 lety. LP 13. 1. 2001, s. 11.
1547. Nenávistná kampaň našla ohlas také v Písku. LP 6. 3. 2001, s. 15.
1548. Odpor proti reformě veřejné správy trval téměř tři roky. LP 20. 4. 2001, s. 18.
1549. Vznik okresu Písek roku 1960. Otavín 2 (2001), s. 12-15.
1550. Dopisy Terezy Barcalové-Sedláčkové. Otavín 2 (2001), s. 31-38.
1551. Burket kontra Rozmara. Otavín 2 (2001), s. 39-43.
1552. Literární toulky Píseckem. Otavín 2 (2001), s. 140-146.
1553. Bezděka - symbolická osobnost národního obrození v Písku. Dotkni se Písku - příloha LP 8. 6. 2001, s. XI.
1554. Šamonická rebelie. Otavín 3 (2001), s. 64-70.
1555. Literární toulky Píseckem. Otavín 3 (2001), s. 93-98.
1556. K nedožitým pětasedmdesátinám Libora Křivánka. PP 22. 8. 20012, s. 5.
1557. Příběh židovského hřbitova v Písku. Otavín 4 (2001), s. 38-45.
1558. Richard Weiner - rodák známý i neznámý. PP 2. 1. 2002, s. 7.
1559. August a Tereza. Obrys-Kmen 2002/17, s. 4.
1560. Řízek. Obrys-Kmen 2002/21, s. 4.
1561. Ražická mystifikace Jaroslava Haška. Obrys-Kmen 2002/26, s. 3.
1562. Literární toulky Píseckem. Otavín 5+6 (2002), s. 100-105.
1563. Poetické toulky - Na vyhlídce. PP 17. 7. 2002, s. 22.
1564. Poetické toulky - Chvála Dobré vody. PP 31. 7. 2002, s. 19.
1565. Poetické toulky - Chvála koupání. PP 7. 8. 2002, s. 22.
1566. Vzpomínka na Jana Tomana. PP 9. 10. 2002, s. 21.
1567. Bavorští Einsteinové a český Křížík. PP 13. 11. 2002, s. 21.
1568. Před třiceti lety zemřela Tereza Sedláčková. PP 20. 11. 2002, s. 5.
1569. André Simone a rod jistebnických Katzů. PP 4. 12. 2002, s. 14.
1570. André Simone a rod jistebnických Katzů. MN 4. 12. 2002, s. 14.
1571. André Simone a rod jistebnických Katzů. Tábořsko 4. 12. 2002, s. 14.
1572. Dojmy z letošní Čížové. PP 11. 12. 2002, s. 8.
1573. Nad příběhem jednoho přátelství. PP 12. 2. 2003, s. 6.
1574. Přátelství ve stínu Damoklova meče. Obrys-Kmen 2003/7, s. 3.
1576. Obyčejné dobrodružství Vojtěcha Šimka. PP 26. 3. 2003, s. 5.
1576. B. V. Spiess a zábavo-naučný časopis Prácheň. PP 9. 4. 2003, s. 5.
1677. Divadlo života Jaroslava Haška. Obrys-Kmen 2003/18, s. 1 a 3.
1578. Píseckému gymnáziu je 225 let (1). PP 11. 6. 2003, s. 12.
1579. Píseckému gymnáziu je 225 let (1). MN 11. 6. 2003, s. 12.
1580. Píseckému gymnáziu je 225 let (1). Tábořsko 11. 6. 2003, s. 12.
1581. Z historie dominikánského kláštera. Dotkni se Písku - příloha LP 13. 6. 2003, s. 9.
1582. Píseckému gymnáziu je 225 let (2). PP 18. 6. 2003, s. 12.
1583. Píseckému gymnáziu je 225 let (2). MN 18. 6. 2003, s. 12.
1584. Píseckému gymnáziu je 225 let (2). Tábořsko 18. 6. 2003, s. 12.
1585. Píseckému gymnáziu je 225 let (3). PP 25. 6. 2003, s. 12.

1586. Píseckému gymnáziu je 225 let (3). MN 25. 6. 2003, s. 12.
1587. Píseckému gymnáziu je 225 let (3). Táborisko 25. 6. 2003, s. 12.
1588. 270 let poutního chrámu v Sepekově (1). PP 9. 7. 2003, s. 12.
1589. 270 let poutního chrámu v Sepekově (1). MN 9. 7. 2003, s. 12.
1590. 270 let poutního chrámu v Sepekově (1). Táborisko 9. 7. 2003, s. 12.
1591. 270 let poutního chrámu v Sepekově (2). PP 16. 7. 2003, s. 12.
1592. 270 let poutního chrámu v Sepekově (2). MN 16. 7. 2003, s. 12.
1593. 270 let poutního chrámu v Sepekově (2). Táborisko 16. 7. 2003, s. 12.
1594. Zamilovaný poutník August Sedláček (1). PP 13. 8. 2003, s. 14.
1595. Zamilovaný poutník August Sedláček (1). MN 13. 8. 2003, s. 14.
1596. Zamilovaný poutník August Sedláček (1). Táborisko 13. 8. 2003, s. 14.
1597. Zamilovaný poutník August Sedláček (2). PP 20. 8. 2003, s. 14.
1598. Zamilovaný poutník August Sedláček (2). MN 20. 8. 2003, s. 14.
1599. Zamilovaný poutník August Sedláček (2). Táborisko 20. 8. 2003, s. 14.
1600. Zamilovaný poutník August Sedláček (3). PP 27. 8. 2003, s. 14.
1601. Zamilovaný poutník August Sedláček (3). MN 27. 8. 2003, s. 14.
1602. Zamilovaný poutník August Sedláček (3). Táborisko 27. 8. 2003, s. 14.
1603. Město Písek na starých plánech. PP 29. 10. 2003, s. 3.
1604. Alfons Šťastný podle Stanislava Zity. PP 5. 11. 2003, s. 14.
1605. Alfons Šťastný podle Stanislava Zity. MN 5. 11. 2003, s. 14.
1606. Alfons Šťastný podle Stanislava Zity. Táborisko 5. 11. 2003, s. 14.
1607. Písečtí krajští hejtmané. PP 10. 12. 2003, s. 7.
1608. Písečtí poutníci v Pošumaví. Farní zpravodaj (Písek), č. 75, říjen 2006, s. 4.
1609. Květná neděle, půst vrcholí. PD 2. 4. 2007, s. 14.
1610. Křesťanské velikonoce. PD 6. 4. 2007, s. 11.
1611. Vojtěch Janota: Zakladatel novodobé písecké žurnalistiky. PD 13. 4. 2007, s. 14.
1612. J. J. Renner Podolský, vlastivědný pracovník. PD 16. 4. 2007, s. 14.
1613. Soumrak prodejních galerií (nejen) v Písku. PD 28. 4. 2007, s. 10.
1614. Zachránce životů písní. PD 7. 5. 2007, s. 14.
1615. Připomínáme si: Stavitel trati z Protivína do Zdic. PD 9. 5. 2007, s. 14.
1616. A. M. Píša - básník a literární kritik. PD 10. 5. 2007, s. 14.
1617. Zasloužil se o sbírky muzea. PD 11. 6. 2007, s. 12.
1618. Zakladatel kapelek se chtěl stát ředitelem písecké vyšší reálky.
PD 14. 6. 2007, s. 12.
1619. Předobraz literární postavy, svérázného sedláka, se skutečně narodil v Semicích.
PD 18. 6. 2007, s. 12.
1620. Písecké mládí Fráni Šrámka. PD 30. 6. 2007, s. 12.
1621. Matěj Kopecký, symbol českého národního obrození. PD 7. 7. 2007, s. 12.
1622. Stopy českého Edisona v Písku. PD 10. 7. 2007, s. 5.
1623. Protivínské pivo se vařilo již před rokem 1540. PD 25. 7. 2007, s. 6.
1624. Už 115 let platíme korunami a haléři. PD 1. 8. 2007, s. 4.
1625. Z knihkupce majitelem tiskárny. PD 3. 8. 2007, s. 7.
1626. Sen Píseckých o praktické univerzitě. PD 10. 8. 2007, s. 6.
1627. F. L. Čelakovský studoval na gymnáziu v Písku. PD 16. 8. 2007, s. 4.
1628. Cerhonický rodák dosud žije na jevištích. PD 18. 8. 2007, s. 4.
1629. Zapomenutý literát prožil své mládí v Chřešřovicích. PD 22. 8. 2007, s. 6.
1630. Založili Počestnou obec Protivínskou. PD 14. 9. 2007, s. 3.
1631. Křesťanský advent začíná zítra. PD 1. 12. 2007, s. 2.
1632. Proč a jak Centrum ilustrace Písek. PP 16. 1. 2008, s. 7-8.
1633. O jedné ztracené knize. PP 20. 2. 2008, s. 5.
1634. Smutná zpráva pro numismatiky.
Magazín týdeníků Táborisko-MN-PP 20. 2. 2008, s. 8.
1635. Proč Písek není šumný. PP 5. 3. 2008, s. 5.

1636. Písecké solitéry I - Raabova vila. PP 12. 3. 2008, s. 6.
1637. Písecké solitéry II - Heydukův dům. PP 19. 3. 2008, s. 5.
1638. Písecko mívalo svůj kulturní časopis.
Magazín týdeníků Tábořsko-MN-PP 19. 3. 2008, s. 3.
1639. Písecké solitéry III - Regotizace kostela. PP 26. 3. 2008, s. 6.
1640. Písecké solitéry IV - Hotel Otava. PP 2. 4. 2008, s. 5.
1641. Písecké solitéry V - Zánik Budějovické brány. PP 9. 4. 2008, s. 5.
1642. Ztracené dětství Jaroslava Haška.
Magazín týdeníků Tábořsko-MN-PP 9. 4. 2008, s. 3.
1643. Písecké solitéry VI - Kodlův dům. PP 16. 4. 2008, s. 5.
1644. Písecké solitéry VII - Písek podle Iva Beneše. PP 23. 4. 2008, s. 5.
1645. Písecké solitéry VIII - Budovy z přelomu století. PP 30. 4. 2008, s. 5.
1646. Písecké solitéry IX - Komenského ulice. PP 7. 5. 2008, s. 5.
1647. Trojí život Jana Cimbury. Magazín týdeníků Tábořsko-MN-PP 7. 5. 2008, s. 3.
1648. Písecké solitéry X - Rozmach 19. století. PP 14. 5. 2008, s. 5 a 10.
1649. Písecké solitéry XI - Banky a školy. PP 21. 5. 2008, s. 5.
1650. Písecké solitéry XII - Školy a úřady. PP 28. 5. 2008, s. 5.
1651. K padesátinám Milana Prince. PP 28. 5. 2008, s. 11.
1652. Písecké solitéry XIII. PP 4. 6. 2008, s. 5.
1653. Písecké solitéry XIV - Sídliště a hřbitovy. PP 11. 6. 2008, s. 5.
1654. Klostermannovy Prázdniny na Šumavě zasahují i do Písku.
Magazín týdeníků Tábořsko-MN-PP 11. 6. 2008, s. 3.
1655. Písecké solitéry XV - Schrenkův pavilón. PP 18. 6. 2008, s. 5.
1656. Architekt Dominik Fey. PP 25. 6. 2008, s. 10.
1657. Tábořský poklad je jen částí numismatické sbírky Husitského muzea v Táboře.
Magazín týdeníků Tábořsko-MN-PP 25. 6. 2008, s. 3.
1658. Na návštěvě v Čížové. PP 2. 7. 2008, s. 6.
1659. Před devadesáti lety zemřel Mikoláš Aleš.
Magazín týdeníků Tábořsko-MN-PP 2. 7. 2008, s. 3.
1660. Rok 1848 v Písku (1). PP 9. 7. 2008, s. 5.
1661. Na návštěvě v Chřešřovicích. PP 9. 7. 2008, s. 7.
1662. Rok 1848 v Písku (2). PP 16. 7. 2008, s. 5.
1663. Po lidských stopách Karla Klostermanna.
Magazín týdeníků Tábořsko-MN-PP 16. 7. 2008, s. 3.
1664. Pedagog a literát Vojtěch Lešetický. PP 23. 7. 2008, s. 10.
1665. Krajinou Jaroslava Haška a Jana Zrzavého.
Magazín týdeníků Tábořsko-MN-PP 23. 7. 2008, s. 7.
1666. Znojmo a Znojemsko méně známé.
Magazín týdeníků Tábořsko-MN-PP 6. 8. 2008, s. 7.
1667. Poutní kostel v Sepekově byl postaven před 275 lety. MN 6. 8. 2008, s. 8.
1668. August Sedláček v Písku – 1. PP 13. 8. 2008, s. 6.
1669. Nevšední umělec zve diváka do svého světa fantazie. PP 13. 8. 2008, s. 10.
1670. Záhadný jistebnický rodák André Simone.
Magazín týdeníků Tábořsko-MN-PP 13. 8. 2008, s. 3.
1671. August Sedláček v Písku (2). PP 20. 8. 2008, s. 6.
1672. V Čechách se platilo haléři již v 13. století.
Magazín týdeníků Tábořsko-MN-PP 20. 8. 2008, s. 3.
1673. August Sedláček v Písku (3). PP 27. 8. 2008, s. 6.
1674. August Sedláček v Písku (4) - lesy. PP 3. 9. 2008, s. 7.
1675. August Sedláček v Písku (5) - hrob. PP 10. 9. 2008, s. 6.
1676. František Trávníček bilancuje. PP 10. 9. 2008, s. 10.
1677. Krok za krokem dějinami města a kraje. PP 10. 9. 2008, s. 11.
1678. Písecký starosta Tomáš Šobr (1). PP 17. 9. 2008, s. 6.

1679. Prehistorie regionu z pohledu archeologického výzkumu. PP 24. 9. 2008, s. 5.
1680. Písecký starosta Tomáš Šobr (2). PP 24. 9. 2008, s. 6.
1681. Bošovice z pohledu archeologie. Čížovský kurýr 02/2008, s. 6.
1682. Pozapomenutý rodák z Mirovic. PP 1. 10. 2008, s. 6-7.
1683. Recenze - Zmizelá osada. PP 1. 10. 2008, s. 10.
1684. Pohnutý příběh Háchovy vily v Písku.
Magazín týdeníků Tábořsko-MN-PP 1. 10. 2008, s. 3.
1685. Přednáškový cyklus pokračuje. PP 8. 10. 2008, s. 10.
1686. Numismatická sbírka městského muzea (1).
Zpravodaj města Kamenice nad Lipou XXX, duben 2008, s. 10.
1687. Numismatická sbírka městského muzea (2).
Zpravodaj města Kamenice nad Lipou XXX, květen 2008, s. 8.
1688. Numismatická sbírka městského muzea (3. – dokončení).
Zpravodaj města Kamenice nad Lipou XXX, červen 2008, s. 8.
1689. Před 270 lety povstali rolníci na Prácheňsku proti robotě.
Magazín týdeníků Tábořsko-MN-PP 15. 10. 2008, s. 3.
1690. Archeologie pomáhá objasnit středověké dějiny. PP 22. 10. 2008, s. 10.
1691. Profesor Jan Suda zasloužil se o trať. PP 29. 10. 2008, s. 10.
1692. Sláva a zánik píseckého hornictví.
Magazín týdeníků Tábořsko-MN-PP 29. 10. 2008, s. 3.
1693. Příští díl přednáškového cyklu bude zaměřen na Sedláčka. PP 5. 11. 2008, s. 10.
1694. Vzdělávací cyklus pokračuje přednáškou o zániku dominikánského kláštera.
PP 19. 11. 2008, s. 10.
1695. Spory o privilegia na Zlaté stezce.
Magazín týdeníků Tábořsko-MN-PP 19. 11. 2008, s. 7.
1696. Před Sedláčkovými dějinami Písku byly Matznerovy. PP 26. 11. 2008, s. 8.
1697. Dodnes jezdíme po někdejších císařských silnicích.
Magazín týdeníků Tábořsko-MN-PP 26. 11. 2008, s. 7.
1698. Záhada písecké mincovny. PPP 3. 12. 2008, s. 11.
1699. Šumavský krajánek aneb poutníkem v krajině Karla Klostermanna.
Text brožury k poznávací soutěži (s Václavem Kinským), Písek 2008, 16 s.
1700. Sv. Václav, patron Písku. PD 22. 12. 2008, s. 4.
1701. Karel Klostermann... to je náš šumavský spisovatel.
Výukový a vzdělávací list (s Václavem Kinským), Písek 2008.
1702. Rok oslav spisovatele Karla Klostermanna, Stachy 2008. Text příspěvku,
podepsaného hejtmanem Jihočeského kraje RNDr. Janem Zahradníkem.
1703. Píseckému okresu předcházela Prácheňský kraj. PD 12. 1. 2009, s. 4.
1704. Orlická přehrada změnila krajinu středního Povltaví. PD 29. 1. 2009, s. 8.
1705. K počátkům národního obrození v Písku. PD 5. 2. 2009, s. 4.
1706. Písecké lesy, to je fenomén přírody a historie Písku. PD 19. 2. 2009, s. 4.
1707. Vrchol národního obrození v Písku. PD 4. 3. 2009, s. 4.
1708. Výtvarník Josef Řeřicha také projektoval přehrady. PD 12. 3. 2009, s. 4.
1709. Písecký starosta Izrael Kohn. PD 16. 3. 2009, s. 8.
1710. V kulturním domě o historii Romů na Písecku. PD 20. 3. 2009, s. 4.
1711. Malíře Vincence Beneše zaujaly přírodní krásy Písecka a jeho kolorit.
PD 25. 3. 2009, s. 8.
1712. Proč se Písku říkalo Jihočeské Atény. PD 6. 3. 2009, s. 4.
1713. Po stopách neznámých známých. PD 16. 4. 2009, s. 4.
1714. Písecký pedagog a letní host Otakar Josek. PD 22. 4. 2009, s. 8.
1715. První oficiální češtinář v Písku. PD 24. 4. 2009, s. 8.
1716. Snahy o obnovení Prácheňského kraje vrcholily v první polovině 20. století.
PD 28. 4. 2009, s. 4.
1717. Písek - inspirace první české původní detektivky. PD 13. 5. 2009, s. 8.

1718. Podoba města Písku v minulosti a nyní. PD 13. 5. 2009, s. 4.
1719. Poslední staročech v čele písecké radnice. PD 16. 5. 2009, s. 8.
1720. K dějinám města Písku a Prácheňska ve 20. století. PD 30. 5. 2009, s. 6.
1721. Beseda s historiky na závěr přednáškového cyklu o dějinách Písku a Prácheňského kraje. PD 9. 6. 2009, s. 16.
1722. Toulky minulostí Písecka (1). Co se vědělo o Písecku roku 1712. PD 8. 7. 2009, s. 18.
1723. Toulky minulostí Písecka (2). Středověký rod pražských měšťanů z Písku. PD 15. 7. 2009, s. 18.
1724. Toulky minulostí Písecka (3). Albrechtické kapličky a znovuobjevená výzdoba kostela. PD 22. 7. 2009, s. 18.
1725. Toulky minulostí Písecka (4). Kostel Jana Křtitele u Chřešřovic stojí na poušti. PD 29. 7. 2009, s. 18.
1726. O stavbě Žďákovského mostu se jednalo již před 80 lety. PD 30. 7. 2009, s. 18.
1727. Toulky minulostí Písecka (5). Sochy z Hammerovy dílny zkrášlily krajinu Čimelicka. PD 5. 8. 2009, s. 18.
1728. Toulky minulostí Písecka (6). Dějiny Varvažova pod znamením maltézského kříže. PD 12. 8. 2009, s. 18.
1729. Toulky minulostí Písecka (7). Jak se zrodila rekreační oblast u Borečnice. PD 26. 8. 2009, s. 18.
1730. Prácheňská akademie pokračuje. PD 10. 9. 2009, s. 18.
1731. Toulky minulostí Písecka (8). Zátavský most přiblížil Kestřansko k Písku. PD 15. 9. 2009, s. 24.
1732. Dějiny Písku a Prácheňského kraje. PD 21. 9. 2009, s. 22.
1733. Toulky minulostí Písecka (9). Na Kamenném mostě v Písku se vybíralo mýtné. PD 22. 9. 2009, s. 18.
1734. V Písku o dějinách Strakonice a Strakonicka. PD 25. 9. 2009, s. 23.
1735. Po stopách nálezů mincí na Písecku. PD 10. 10. 2009, s. 17.
1736. Literární klub Prácheňské akademie zahajuje. PD 15. 10. 2009, s. 21.
1737. Listy z deníku Kamila Lhotáka. PP 18. 11. 2009, s. 10.
1738. Další přednáška bude o Prachaticku. PP 18. 11. 2009, s. 11.
1739. V klubu o zapomenutých autorech. PP 25. 11. 2009, s. 10.
1740. Železnici z Ražic a Písku do Tábora je 120 let. Magazín týdeníků Táborsko-MN-PP-Strakonicko 25. 11. 2009, s. 14.
1741. O Národní jednotě pošumavské. PP 2. 12. 2009, s. 10.
1742. Literární klub otevírá náruč. PP 9. 12. 2009, s. 11.
1743. Vánoce na Písecku z pohledu historika. PP 16. 12. 2009, s. 10.
1744. Karel Šmíd padesátníkem. PP 23. 12. 2009, s. 10.
1745. Aktivní dámy z Protivína podporovaly všechno české. Magazín týdeníků Táborsko-MN-PP-Strakonicko 23. 12. 2009, s. 15.
- 1745a. Historie Prácheňského kraje. In: Prácheň. Hora/hradiště/hrad, bez místa vydání 2009, s. 15-17.
1746. Pootavský slavík známý i neznámý. PP 6. 1. 2010, s. 11.
1747. Podvečery u kapličky zahajují besedou o českém medailérství. PP 13. 1. 2010, s. 11.
1748. O zapomenutých patronech města. PP 20. 1. 2010, s. 11.
1749. Literární klub s Richardem Uhrem. PP 27. 1. 2010, s. 11.
1750. Hilsneriáda upoutala pozornost Evropy. PP 3. 2. 2010, s. 10.
1751. U Kapličky se bude děkovat Husákovi. PP 10. 2. 2010, s. 11.
1752. Podruhé o historii píseckých lesů. PP 17. 2. 2010, s. 11.
1753. V literárním klubu o Jaromíru Malém. PP 24. 2. 2010, s. 11.
1754. Pozoruhodný život prezidenta Masaryka. PP 3. 2. 2010, s. 11.
1755. Beseda s Daliborem Říhánkem. PP 10. 3. 2010, s. 8.
1756. Vzpomínka na Jaromíra Malého. PP 10. 3. 2010, s. 8.
1757. Velikonoce na Písecku. PP 17. 3. 2010, s. 10.

1758. Literární klub s básníkem. PP 31. 3. 2010, s. 10.
1759. Zajímavosti z dějin Čížové a okolí. PP 7. 4. 2010, s. 10.
1760. Písecký venkov v 19. století. PD 22. 4. 2010, s. 9.
1761. Autobusem po stopách historie. PP 28. 4. 2010, s. 2.
1762. V literárním klubu se představí studentský časopis Šejkr. PD 3. 5. 2010, s. 11.
1763. Rok Jaromíra Malého v Písku pokračuje. PD 6. 5. 2010, s. 9.
1764. Se Zdeňkem Javůrkem do hloubi času. PP 12. 5. 2010, s. 10.
1765. Písecký umělecký fotograf, badatel a sběratel Zdeněk Javůrek. PD 17. 5. 2010, s. 9.
1766. Časopis Šejkr v Literárním klubu. PD 18. 5. 2010, s. 9.
1767. O roce 1968 ve zdejších končinách. PP 19. 5. 2010, s. 11.
1768. O kouzlu starých píseckých fotoateliérů. PD 20. 5. 2010, s. 9.
1769. Studenti nahlédli do spisů MNV. PD 24. 5. 2010, s. 9.
1770. Rok Adolfa Heyduka v Písku. PD 28. 5. 2010, s. 11.
1771. Jak Putim vstoupila do literatury. PD 1. 6. 2010, s. 9.
1772. Cimbura se potká se Švejkem. PP 2. 6. 2010, s. 11.
1773. Vzpomínka na Pootavského slavíka. PP 2. 6. 2010, s. 12.
1774. U Reinerů prožil Heyduk nejplodnější období života. PD 5. 6. 2010, s. 2.
1775. O básníkově soukromém životě. PP 9. 6. 2010, s. 11.
1776. Významná prvenství města Písku. PD 12. 6. 2010, s. 3.
1777. Literární klub v Písku pokračuje v září. PD 14. 6. 2010, s. 9.
1778. Bedřich Dubský, významný český archeolog, prožil stáří v Písku. PD 15. 6. 2010, s. 9.
1779. Písecko a Šumava patřily k sobě. PP 16. 6. 2010, s. 10.
1780. Prácheňská akademie přidává zájezd. PP 16. 6. 2010, s. 10.
1781. S Vladimírem Horpeniakem o odlescích šumavského zlata. PD 16. 6. 2010, s. 9.
1782. Podvečery U Kapličky po prvním pololetí. PD 17. 6. 2010, s. 9.
1783. V Písku se po třicetileté válce konalo poděkování za mír. PD 19. 6. 2010, s. 2.
1784. Přednáška o středověké kráse šumavského zlata. PD 21. 6. 2010, s. 9.
1785. Prácheňská akademie zahájí další ročník v polovině září. PD 23. 6. 2010, s. 9.
1786. Cesta za historií severního Prácheňska a Nepomuku. PD 29. 6. 2010, s. 9.
1787. Písecký pedagog a historik Jan Matzner. PD 30. 6. 2010, s. 9.
1788. Vrch Prácheň byl prvním centrem starobylého Prácheňska. PD 2. 7. 2010, s. 9.
1789. K novodobé historii městských slavností v Písku. PP 7. 7. 2010, s. 9.
1790. Zakladatel kempelíček chtěl učit v Písku. PD 7. 7. 2010, s. 9.
1791. Autor si popletl Otavu s Blanici. PD 10. 7. 2010, s. 7.
1792. Zakladatel městské knihovny. PD 14. 7. 2010, s. 7.
1793. Theodor Mokrý podporoval lesnickou školu v Písku. PD 26. 7. 2010, s. 7.
1794. Hynek Soldát - ředitel reálky. PD 23. 7. 2010, s. 7.
1795. Theodor Mokrý podporoval lesnickou školu v Písku. PD 26. 7. 2010, s. 7.
1796. Světoznámý neurolog a psychiatr H. di Gaspero se narodil v Písku. PD 28. 7. 2010, s. 7.
1797. Na návštěvě v ateliéru malíře Jiřího Řeřichy. PD 4. 8. 2010, s. 2.
1798. První česká vyšší dívčí škola byla v Písku. PD 9. 8. 2010, s. 7.
1799. Ludvík Pompe se zasloužil o založení muzea. PD 10. 8. 2010, s. 7.
1800. Roku 1775 se na Písecku bouřil poddaný lid. PD 12. 8. 2010, s. 7.
1801. Komplikované výlety do okolí Písku. PD 13. 8. 2010, s. 7.
1802. Čížová a okolí - Jihočeská vesnice roku 2010. Podklady pro text skládačky, Obec Čížová 2010.
1803. Kapitoly z čížovské historie 1. Texty v dvoulistu A5, Obec Čížové 2010.
1804. Pedagog a regionální vlastivědný pracovník. PD 30. 8. 2010, s. 9.
1805. Literární klub se otevře podruhé. PP 1. 9. 2010, s. 11.

1806. Začíná další cyklus historických přednášek Prácheňské akademie. PD 3. 9. 2010, s. 9.
1807. Budovatel Pražského předměstí. PD 6. 9. 2010, s. 9.
1808. Ve Sladovně se sejdou ti, kteří se zajímají o literaturu. PD 7. 9. 2010, s. 9.
1809. O historii píseckého kostela Povýšení svatého Kříže. PD 10. 9. 2010, s. 9.
1810. Před sto padesáti lety vznikla česká vyšší reálka v Písku. PD 13. 9. 2010, s. 9.
1811. Od Auředlního listu k Píseckému deníku. PD 16. 9. 2010, s. 9.
1812. Jak se písecké Bakaláře měnily v průběhu staletí. PD 23. 9. 2010, s. 9.
1813. Kapitoly z čížovské historie 2. Texty v dvoulistu A5, Obec Čížová 2010.
1814. Literární večer Alexandra Wdowyczyna. PP 29. 9. 2010, s. 10.
1815. Před vydáním sbírky Iritace. PD 30. 9. 2010, s. 9.
1816. Písecký starosta Karel Lukáš. PD 2. 10. 2010, s. 9.
1817. Tisícileté dějiny Prácheňského kraje. PP 6. 10. 2010, s. 10.
1818. Písek byl hlavním městem Prácheňského kraje. PD 9. 10. 2010, s. 9.
1819. U Kapličky s Romanem Čarkem, starostou úspěšné obce Čížová. PD 14. 10. 2010, s. 9.
1820. Oblíbený kněz, lidumil, spisovatel a hostitel z fary v Putimi. PD 16. 10. 2010, s. 9.
1821. Básník filmového plátna se původně věnoval literatuře a divadlu. PD 19. 10. 2010, s. 9.
1822. Pro milovníky historie Písku a Prácheňského kraje. PD 21. 10. 2010, s. 9.
1823. Studentský časopis písecké průmyslovky. PD 29. 10. 2010, s. 9.
1824. Nové tváře v třetím Cyklu historických přednášek. PD 3. 11. 2010, s. 9.
1825. Karel Klostermann studoval také na gymnáziu v Písku. PD 4. 11. 2010, s. 9.
1826. Varvažov pod znamením maltéžského kříže. PD 6. 11. 2010, s. 9.
1827. K nedožitým osmdesátinám kronikáře Jaromíra Beneše. PD 9. 11. 2010, s. 9.
1828. U kapličky o setkáních se zajímavými osobnostmi. PD 11. 11. 2010, s. 9.
1829. Spisovatel, encyklopedista, abstinents a všeučel Karel Sládek Mirotický. PD 15. 11. 2010, s. 9; 16. 11. 2010, s. 9.
1830. Písecký barokní kazatel Ondřej František de Waldt. PD 20. 11. 2010, s. 9.
1831. Chystaná výstava v muzeu přiblíží tvorbu Josefa Velenovského. PD 22. 11. 2010, s. 9.
1832. Nedožité pětadesátiny P. Hany. PD 27. 11. 2010, s. 9.
1833. Příběh písecké zahrady historika a spisovatele Augusta Sedláčka. PD 29. 11. 2010, s. 9.
1834. Výročí železniční tratě Protivín-Písek-Zdice. PD 1. 12. 2010, s. 9.
1835. Setkání s Petrem Šulistou. PD 2. 12. 2010, s. 9.
1836. Akademický malíř Josef Velenovský jako fotograf. PD 9. 12. 2010, s. 9.
1837. První zmínka o pivovaru v Protivíně je stará 470 let. PD 13. 12. 2010, s. 9.
1838. Opomíjená disciplína českého sochařství a výtvarnictví vůbec. PD 16. 12. 2010, s. 9.
1839. Kapitoly z čížovské historie 3. Texty v dvoulistu A5, Obec Čížová 2010.
1840. Podvečery U Kapličky v letošním roce. PD 3. 1. 2011, s. 8.
1841. Známa i zapomenutá historie. PD 5. 1. 2011, s. 9.
1842. Vzpomínka na významného českého historika a archiváře. PD 12. 1. 2011, s. 8.
1843. Proměny Kamenného mostu. PD 14. 1. 2011, s. 9.
1844. Hladina přehrady u Zvíkova měla dosahovat až k Písku. PD 17. 1. 2011, s. 9.
1845. Úsilí o zachování genia loci starého Písku přineslo ovoce. PD 20. 1. 2011, s. 7.
1846. Na železnici se před sto lety děly věci. PD 25. 1. 2011, s. 9.
1847. Stolní společnosti se před sto lety nevěnovaly jen kartám. PD 28. 1. 2011, s. 9.
1848. Vlakem z Protivína do Zdic. PD 1. 2. 2011, s. 9; 2. 2. 2011, s. 7; 4. 2. 2011, s. 9; 7. 2. 2011, s. 9.
1849. Z galerie historiků Písku a Písecka. PD 4. 2. 2011, s. 9.
1850. Historie a památky Milevska. PD 8. 2. 2011, s. 9.

1851. Potíže pivovarů před sto lety. PD 14. 2. 2011, s. 9.
1852. Podvečer s Karlem Peclem. PD 15. 2. 2011, s. 9.
1853. O historii železniční tratě z Ražic přes Písek do Tábora. PD 18. 2. 2011, s. 9.
1854. Velké požáry na Písecku před sto lety. PD 21. 2. 2011, s. 9.
1855. Písecký vlastenec F. R. Bezděka. PD 22. 2. 2011, s. 9.
1856. Profesor Otakar Josek zanechal výraznou stopu také v Písku. PD 24. 2. 2011, s. 7.
1857. Od zlaté stezky k silnicím 20. století. PD 3. 3. 2011, s. 9.
1858. Před 120 lety se T. G. Masaryk stal poslancem za Písek. PD 7. 3. 2011, s. 9.
1859. Jan Novotný U Kapličky. PD 12. 3. 2011, s. 8.
1860. Literární klub Prácheňské akademie hledá nové cesty. PD 15. 3. 2011, s. 9.
1861. Písecká autorka Věra Sojková. PD 21. 3. 2011, s. 9.
1862. Kapitoly z čížovské historie 1/2011. Texty v dvoulistu A5, Obec Čížová 2011.
1863. Ondřej Kolář v pátek představí svoji knihu. PD 21. 4. 2011, s. 9.
1864. Květnové pořady Prácheňské akademie. PD 2. 5. 2011, s. 9.
1865. Vysvětlení pořadatele: Účastníci literárního výletu se minuli. PP 4. 5. 2011, s. 7.
1866. Květnové pořady Prácheňské akademie. PP 4. 5. 2011, s. 11.
1867. Profesor Otakar Josek zanechal stopu také ve městě Písku. PD 11. 5. 2011, s. 9.
1868. Kněz a vlastivědný pracovník J. P. Hille. PD 18. 5. 2011, s. 9.
1869. Vzpomínka na regionalistu Iva Beneše. PP 22. 6. 2011, s. 11.
1870. Vzpomínka na prácheňského regionalistu. PD 24. 6. 2011, s. 9.
1871. Před první společnou výstavou Prácheňské umělecké besedy. PD 28. 6. 2011, s. 7.
1872. Prácheňská umělecká beseda v Portyči. PP 29. 6. 2011, s. 10.
1873. Kapitoly z čížovské historie 2/2011. Texty v dvoulistu A5, Obec Čížová 2011.
1874. Písecká Múza Leoše Janáčka. PD 12. 8. 2011, s. 9.
1875. Setkání milovníků českých dějin. PD 3. 9. 2011, s. 9.
1876. Prácheňská umělecká beseda ve středu v Pí local clubu. PD 12. 9. 2011, s. 9.
1877. O památkách selského baroka v divadelním klubu U Kapličky.
PD 19. 9. 2011, s. 9.
1878. Literární klub připravil vycházku. PD 5. 10. 2011, s. 9.
1879. Václavská vycházka. PD 26. 9. 2011, s. 9.
1880. Svatováclavská literární vycházka. PD 5. 10. 2011, s. 9.
1881. Přednáška Historického klubu k 440. výročí šamonické rebelie.
PD 6. 10. 2011, s. 9.
1882. Písek - město filmu. Stručný průvodce městem očima filmového fanouška.
Texty v publikaci, Písek 2011.
1883. Písek - the center of film. A brief guide-book to the town from the film fan
perspective. Jako č. 1882, verze téže publikace v anglickém jazyce, Písek 2011.
1884. Podvečer s výtvarníkem Františkem Doubkem a básníkem Karlem Sýsem.
PD 12. 10. 2011, s. 9.
1885. Svatováclavská literární vycházka. PP 12. 10. 2011, s. 6.
1886. Podvečer s výtvarníkem a básníkem. PP 12. 10. 2011, s. 10.
1887. Kapitoly z čížovské historie 3/2011. Texty v dvoulistu A5, Obec Čížová 2011.
1888. Literární klub Prácheňské akademie pokračuje. PP 16. 11. 2011, s. 7.
1889. Literární klub Prácheňské akademie. PD 14. 11. 2011, s. 9.
1890. Prosincové pořady Prácheňské akademie. PD 5. 12. 2011, s. 9.
1891. Podařilo se dát dohromady lidi, kteří se dosud neznali nebo jen letmo potkávali.
PD 15. 12. 2011, s. 9.
1892. Tři projekty Prácheňské akademie v Písku opět obohatí kulturní nabídku ve městě.
PD 2. 1. 2012, s. 9.
1893. Přednáška Ondřeje Koláře: Písek a Písecko v české literatuře. PD 20. 1. 2012, s. 9.
1894. K letošním výročím Fráni Šrámka a houslisty Otakara Ševčíka.
PD 24. 1. 2012, s. 7.

1895. Prácheňská umělecká beseda pokračuje. PP 25. 1. 2012, s. 10.
1896. Otakar Ševčík se výrazně zapsal do hudebních dějin města Písku. PD 31. 1. 2012, s. 7.
1897. O zaniklých civilizacích Inků, Mayů a Aztéků. PD 9. 2. 2012, s. 7.
1898. V literárním klubu opět o literatuře na okraji. PD 15. 2. 2011, s. 9.
1899. Co se na výstavu možná nevešlo. PD 13. 2. 2012, s. 7.
1900. Samorost se představí U Vavřiny. PD 20. 3. 2012, s. 7.
1901. V Prácheňské akademii o historii a současnosti obce Heřmaň. PD 10. 4. 2012, s. 9.
1902. Opravené dějiny české literatury. PD 18. 4. 2012, s. 9.
1903. S fotografem Jaroslavem Hüblem u Černé kočky nejen o Paříži. PD 5. 5. 2012, s. 9.
1904. Pořady Prácheňské akademie. PD 7. 5. 2012, s. 9.
1905. Literární pořady zůstávají, ale jako součást Prácheňské umělecké besedy v Písku. PD 19. 5. 2012, s. 9.
1906. Další ročník Prácheňské akademie uzavřel pololetí. PD 14. 7. 2012, s. 9.
1907. Jubilejní výstava Prácheňské umělecké besedy. PP 1. 8. 2012, s. 6.
1908. Členové Prácheňské umělecké besedy se představí v Portyči a v muzeu. PD 3. 8. 2012, s. 6.
1909. Podzimní pořady Prácheňské akademie. PD 10. 9. 2012, s. 9.
1910. Písek - Jihočeské Atény. Po stopách pěti osobností z kulturní historie města Písku. Mapa s trasami vycházek a pěti vloženými životopisnými kartami, Písek 2012.
1911. V pondělí v historickém klubu o atributech svatých. PD 4. 10. 2012, s. 9.
1912. O posledních věcech člověka v historii a současnosti. PD 7. 11. 2012, s. 9.
1913. Prosinec v Prácheňské akademii. PD 7. 12. 2012, s. 9.
1914. Zájem o Prácheňskou uměleckou besedu předčilo očekávání. PD 20. 12. 2012, s. 9.
1915. Prácheňská akademie spoléhá na dobrovolníky. PD 3. 1. 2013, s. 9.
1916. Prácheňská akademie k výročí Písku. PD 7. 1. 2013, s. 9.
1917. Písečtí výtvarníci a fotografové si z Bavorska odvezli umělecké zážitky. PD 10. 8. 2013, s. 8 (s Magdalenou Myslivcovou).
1918. Výtvarníci z Písecka byli u přátel v Deggendorfu. PP 14. 8. 2013, s. 10 (s Magdalenou Myslivcovou).
1919. Prácheňsko v historii a současnosti. Prácheňský poutník, léto 2013, s. 3-5.
1920. Anglický sloupek - Pojem Titanic. Zvěsti P. U. B. 5/2013, s. 2.
1921. Anglický sloupek - Alternativní hudba ve Warringtonu. Zvěsti P. U. B. 6/2013, s. 2.
1922. Anglický sloupek. Zvěsti P. U. B. 7/2013, s. 2.
1923. Anglický sloupek. Zvěsti P. U. B. 1/2014, s. 9.
1924. Nečekaná spojení mezi dějinami našeho regionu a dalšími místy. PD 12. 4. 2014, s. 9.
1925. Členové Prácheňské umělecké besedy na setkání Vlastivědného klubu. PD 26. 4. 2014, s. 9.
1926. Z kulturněhistorických souvislostí mezi Píseckem a Horáckem. Zvěsti P. U. B. 2/2014, s. 3.
1927. Další publikace starosty P. U. B. - Historická ročenka 2013-2014. Zvěsti P. U. B. 2/2014, s. 6.
1928. Prácheňská Akademie zakončila další písecké kulturní pololetí. PD 23. 6. 2014, s. 9.
1929. Za kulturou do Smiltene. Zvěsti P. U. B. 3/2014, s. 4 (s Evou Chovancovou).
1930. Prácheňská umělecká beseda počtvrté v písecké Galerii Portyč. Zvěsti P. U. B. 3/2014, s. 5.
1931. Prácheňská Akademie zakončila další písecké kulturní pololetí. Zvěsti P. U. B. 3/2014, s. 6.

1932. Nedostatek peněz pozastavil pořady Prácheňské Akademie. PD 18. 10. 2014, s. 9.
1933. V galerii Portyč vystavují Jitka a Martin Řepovi. PD 16. 6. 2015, s. 5.
1934. Rockové hody v protivínském přírodním areálu Belveder. PD 30. 6. 2015, s. 6.
1935. Farářova zповěď - kniha vzpomínek rodáka z Písecka. PD 3. 7. 2015, s. 7.
1936. Promocí skončil dvouletý Kurs dějin umění Prácheňské Akademie.
PD 15. 7. 2015, s. 6.
1937. Pařížská setkání s medailemi. Zvěsti P. U. B. 1/2015, s. 6.
1938. Rockové hody v přírodním areálu Belveder. Protivínské listy 2015/7-8, s. 14.
1939. P. U. B. - nepřehlédnutelný kulturní fenomén jihozápadních Čech.
PD 8. 10. 2015, s. 7.
1940. Vzpomínka na významného rodáka. PD 29. 10. 2015, s. 2.
1941. Prácheňská Akademie pokračuje v kursu dějin umění.
Písecký svět, prosinec 2015, s. 18.
1942. Co chystám v roce 2016. Zvěsti P. U. B. 2/2015, s. 4.
1943. Jedenáctka významných osobností. PD 8. 1. 2016, s. 9.
1944. Před devadesáti lety zemřel August Sedláček. PD 1. 1. 2016, s. 9.
1945. K dvojímu výročí lékařky Vlasty Kálalové. PD 10. 2. 2016, s. 7.
1946. Barvy a toulky Marcely Uhrové. PD 11. 2. 2016, s. 3.
1947. Plány a nápady pro budoucnost. PD 8. 3. 2016, s. 7.
1948. Před 125 lety se Tomáš Garrigue Masaryk stal poslancem za Písek.
PD 8. 3. 2016, s. 5.
1949. Básně Jana Čarka obstály ve zkoušce času. PD 11. 3. 2016, s. 7.
1950. Důstojník a cestovatel Jaroslav Arséne de la Motte - propagátor rodného města Písku. PD 29. 3. 2016, s. 7.
1951. Na břehu řeky Otavy si připomněli ztroskotání Titanicu i další neštěstí.
PD 14. 4. 2016, s. 7.
1952. Stal se vojákem z povolání, psal také povídky. PD 19. 4. 2016, s. 7.
1953. Výstava v Galerii Putimská brána. PD 28. 6. 2016, s. 14.
1954. Před sto lety začal v Písku vycházet významný regionální časopis Otavan.
Zvěsti P. U. B. 1/2016, s. 5.
1955. Výstava Marcely Uhrové v Protivíně. Zvěsti P. U. B. 1/2016, s. 8.
1956. Ivo Beneš a Eduard Polívka v cyklu Lidé, knihy, osudy. PD 29. 10. 2016, s. 14.
1957. Literární pořad vzpomene významná výročí. PP 2. 11. 2016, s. 11.
1958. Před dvaceti lety tragicky zemřel Jerry Malkus. PD 15. 11. 2016, s. 14.
1959. Před 130 lety se narodil prácheňský regionalista a památkář Ivo Beneš.
PD 2. 12. 2016, s. 16.
1960. Mírotický rodák, pěvec a skladatel Benedikt Žák byl přítelem Mozarta.
PD 10. 12. 2016, s. 14.
1961. Významný numismatik, rodák z Písku Eduard Polívka. PD 12. 12. 2016, s. 16.

PŘÍLOHA Č. 2

ONDŘEJ KRYŠTOF KOLÁŘ - ŽIVOT S PRÁCHEŇSKOU UMĚLECKOU BESEDOU 2011-2016

12. dubna 2011 - po mé výzvě v městském informačním měsíčníku se v Písku uskutečnila zakládající schůze Kruhu přátel výtvarných umění Prácheňské akademie (dostavily se přibližně dvě desítky zájemců o členství), který ještě do léta změnil název na P. U. B., tedy na Prácheňskou uměleckou besedu; obdobně plynule a samozřejmě jsem se stal - na způsob pojmenování obdobné čestné funkce Mikoláše Alše v době před sto lety - z předsedy starostou spolku. Od tohoto dne se konají pravidelné schůzky, kromě července a srpna, každý měsíc.

7. července 2011 - v písecké Galerii Portyč se konala vernisáž I. společné výstavy výtvarných prací členů P. U. B. (20 vystavujících). Pronesl jsem úvodní slovo.

16. července 2011 - první výtvarně-literární plenér P. U. B. na mlýně Jirkal u Sudoměře (účastníci: Ondřej Kryštof Kolář, Zuzana Zárubová, František Trávníček, Vladimír Vlasák, Jaroslav Hübl).

30. července 2011 - zakončení společné výstavy v Galerii Portyč, při němž došlo k prvnímu setkání s našimi uměleckými kolegy z bavorského Deggendorfu.

26. listopadu 2011 - u příležitosti vernisáže výstavy prací Rudolfa Webera a Roswithy Schleier-Schwarzové v Kapuzinerstadl v Deggendorfu další jednání o spolupráci místních výtvarníků s P. U. B.

4. února 2012 - vernisáž kolektivní výstavy P. U. B. ve foyer Kulturního domu ve Vodňanech. Pronesl jsem úvodní slovo.

3. března 2012 - zakončení výstavy ve Vodňanech, zároveň tamtéž zahájení výstavy členů P. U. B. Martina Řepy a Jaromíra Vomáčky, spojené s taneční performancí.

14. dubna 2012 - na levém břehu řeky Otavy u Václavského jezu v Písku se uskutečnil první ročník happeningu REMEMBER TITANIC 100.

duben – květen 2012 - jako sponzorský dar P. U. B. obci Heřmaň provedl člen P. U. B. Vladimír Vlasák opravu pomníku padlým ze světových válek na návsi v Heřmani.

11.-12. května 2012 - výjezdní zasedání P. U. B. v Chanovicích a v Újezdě u Chanovic (účastníci: Ondřej Kryštof Kolář, Vladimír Vlasák, Zuzana Zárubová, Stanislav Houfek; hostitelé: manželé Jaromír a Melanie Čadovi).

2. června 2012 - vernisáž společné výstavy P. U. B. ve foyer Kulturního domu v Protivíně.

9. června 2012 - na nádvoří Sladovny v Písku zahájení uměleckého jarmarku P. U. B., večer posezení s kolegy z Deggendorfu.

10. června 2012 - slavnostní zahájení společné výstavy P. U. B., Fotoklubu Písek, výtvarné skupiny Specta a výtvarných spolků z Deggendorfu v písecké Sladovně, uspořádané u příležitosti podpisu smlouvy o partnerství mezi městy Pískem a Deggendorfem. Pronesl jsem úvodní slovo.

21.-22. července 2012 - plenér P. U. B. v Heřmani (účastníci: Ondřej Kryštof Kolář, Zuzana Zárubová, Vladimír Vlasák).

7. srpna 2012 - vernisáž II. společné jubilejní výstavy výtvarných prací členů P. U. B. v Galerii Portyč v Písku, část prací umístěna též v chodbě knihovny Prácheňského muzea v Písku. Pronesl jsem úvodní slovo.

4. října 2012 - vernisáž společné výstavy fotografů z Písku, včetně členů P. U. B., a z hesenského Wetzlaru v písecké Sladovně. Pronesl jsem úvodní slovo.

2. listopadu 2012 - vernisáž společné výstavy P. U. B. v hotelu Bílá růže v Písku. Pronesl jsem úvodní slovo.

2. února 2013 - formální přeměna P. U. B. z volného sdružení v řádné občanské sdružení s právní subjektivitou. Na této ustavující valné hromadě jsem byl na první tříleté období zvolen předsedou (starostou) občanského sdružení.

2. března 2013 - vernisáž společné výstavy P. U. B. v galerii Kaplanka v Protivíně. Pronesl jsem úvodní slovo.

13. dubna 2013 - happening REMEMBER TITANIC 101.

31. května 2013 - vernisáž společné výstavy P. U. B. v zámecké galerii v Borovanech. Pronesl jsem úvodní slovo.

2.-4. srpna 2013 - družební pobyt členů P. U. B. a dalších kulturních pracovníků z Písku u přátel z bavorského spolku Deggendorfer Förderverein für Kunst und Kreativität. Navštívená místa: Deggendorf (Stadtmuseum - výstava plastik Heinze Theuerjahra), Steinfürth, Plattling, Viehtach (na radnici mezinárodní výtvarná výstava Dreamscapes), St. Englmar, Hansl Hütte, Raubühl (expozice místního výtvarníka Heinze-Jürgena Orzechowského), Schönau, Auerbach.

6. srpna 2013 - vernisáž III. společné jubilejní výstavy výtvarných prací členů P. U. B. v Galerii Portyč v Písku. Pronesl jsem úvodní slovo.

12. dubna 2014 - happening REMEMBER TITANIC 102.

10.-15. července 2014 - v rámci studijního pobytu v Lotyšsku průzkum možností spolupráce s místními výtvarníky a kulturními organizacemi.

18.-20. července 2014 - další družební pobyt v Bavorsku. Navštívená místa: Plattling (Niebelungenfest), Künzing (muzeum římských vykopávek Quintana), Osterhofen-Altenmarkt (Asamova bazilika sv. Markéty), Niederalteich (klášter, bazilika), Waldhäuser (ateliér zesnulého sochaře Heinze Theuerjahra).

1. října 2014 - vernisáž společné výstavy P. U. B. v galerii Kaplanka v Protivíně. Pronesl jsem úvodní slovo.

12. dubna 2015 - happening REMEMBER TITANIC 103, v restauraci Šumava soutěž členů P. U. B. o nejlepšího utopence.

18. června 2015 - jednodenní výstava P. U. B. v parkánu Prácheňského muzea v Písku.

27. června 2015 - zakončení výstavy Jitky a Martina Řepových v Galerii Portyč v Písku s mimořádnou performancí Martina Řepy a dalších účinkujících „Kaziartova pomsta“.

8. února 2016 - na výroční volební valné hromadě P. U. B. jsem byl zvolen předsedou (starostou) spolku na další tříleté období.

9. března 2016 - v rámci vernisáže výstavy prací Marie Štěpánové v Galerii Portyč v Písku bylo slavnostně uděleno první čestné členství P. U. B. akademickému malíři Daliboru Říhánkovi, který je příznivcem a spolupracovníkem P. U. B.

10. dubna 2016 - happening REMEMBER TITANIC 104.

23. dubna 2016 - vernisáž první víkendové výstavy P. U. B. (na téma „Ptáci a něco navíc“) v Ateliéru P. U. B. v Šrámkově ulici v Písku (Putimská brána). Společně s Karlem Peclm jsem pronesl úvodní slovo.

24.-26. června 2016 - víkendová výstava obrazů Pavly Králové (host P. U. B.) v Ateliéru P. U. B. Byl jsem kurátorem výstavy a pronesl jsem úvodní slovo.

3. září 2016 - vernisáž výstavy členů P. U. B. a dalších výtvarníků z ČR a tří dalších zemí na téma „Co zanecháme svým dětem“ ve Sladovně v Písku.

V současné době (leden 2017) má P. U. B. něco kolem šedesátky členů. Ovšem čísla statistiky mohou mírně mást, neboť někteří ze zakládajících členů i těch, kteří do sdružení vstoupili v prvních letech existence, po čase spolek opustili, ať pro to měli jakékoliv důvody - objektivní (například nemnožnost podílet se z časových důvodů na společné práci) či subjektivní (někteří umělci jsou individualitami toho typu, který se jednoduše nerad sdružuje); zároveň několik členů spolek opustilo a po přestávce se do něj vrátili. Aby jména z počáteční sestavy P. U. B. neupadla v zapomenutí, uveřejňuji zde seznam členů z podzimu roku 2012, tedy přibližně rok a půl po vzniku spolku. Polovina lidí z tohoto seznamu se s P. U. B. přátelsky rozloučila, zbývající jsou členy dodnes.

SEZNAM ČLENŮ PRÁCHEŇSKÉ UMĚLECKÉ BESEDY Z PODZIMU ROKU 2012:

ELENA BUBENÍKOVÁ malířka
 ALENA CARVALHO HAVLÍČKOVÁ interiérová designérka
 BOHUSLAV HEJL malíř
 KLÁRA HEJLKOVÁ malířka a fotografka
 IVANA HEJLOVÁ výtvarnice, kurátorka Galerie Portyč v Písku
 PAVEL HOLBA fotograf
 VLADIMÍR HOMOLA fotograf
 STANISLAV HOUFEK fotograf
 JAROSLAV „JOE“ HÜBL fotograf
 EVA CHOVANCOVÁ výtvarnice
 PETR JIŘÍK výtvarný teoretik a básník
 TEREZA JOSEFÍKOVÁ Zahrádková fotografka
 ONDŘEJ KRYŠTOF KOLÁŘ historik a teoretik umění, zakladatel a starosta P. U. B.
 PAVEL KOMAS fotograf
 JAN KOTALÍK teoretik umění a výtvarník
 TOMÁŠ MAJDL malíř
 VERONIKA MAJDLOVÁ malířka
 PETR MANO malíř a spisovatel

LUCIE NEJEDLÁ PC grafička a designérka
MARTIN PANOVEC malíř
KAREL PECL výtvarník a spisovatel
ANDREJ RÁDY malíř
L'UBA RÁDY VÁVROVÁ výtvarnice
LADISLAVA RANÍKOVÁ výtvarnice
MARTIN ŘEPA výtvarník a performer
JIRÍ ŘEŘICHA akademický malíř, výtvarný pedagog
DALIBOR ŘÍHÁNEK akademický malíř
BOŽETĚCH SPORKA malíř
VLADIMÍR SVOZIL malíř
MILENA ŠÍROVÁ kulturní antropoložka, knihovnice
MAGDALENA TAKÁČOVÁ-SVOZILOVÁ malířka
FRANTIŠEK TRÁVNÍČEK malíř
MILOŠ JOSEF VAIS malíř
MICHAELA VLACHOVÁ výtvarnice
VLADIMÍR VLASÁK malíř a restaurátor
VRATISLAV VOKURKA architekt
JAROMÍR VOMÁČKA fotograf
ALEŠ VOSÁHLO milovník umění
ZUZANA ZÁRUBOVÁ akademická malířka, majitelka galerie U bílého beránka v Písku
JOSEF ZEMEK výtvarník
FRANTIŠEK ZIMA malíř
JAROSLAV ŽIŽKA fotograf

PŘÍLOHA č. 3

PROGRAM CYKLU LITERÁRNÍCH POŘADŮ „LIDÉ, KNIHY, OSUDY - SETKÁNÍ S ONDŘEJEM KRYŠTOFEM KOLÁŘEM“ (MĚSTSKÁ KNIHOVNA PÍSEK) V ROCE 2017

11. LEDNA 2017

Život a dílo Richarda Weinera

8. ÚNORA 2017

Po Písku nás provádí Jaroslav Arséne de la Motte (k 60. výročí úmrtí propagátora města Písku a autora několika knižních průvodců; v kontextu dějin obdobných publikací od konce 19. století až do současnosti)

8. BŘEZNA 2017

Konec velkých vypravěčů (postmoderna jako přerušení vývoje klasického románu; tvorba českých autorů, jimiž vyvrcholilo předchozí období moderny: Josef Škvorecký, Bohumil Hrabal, Vladimír Páral, Vladimír Neff, Ladislav Fuks a další)

19. DUBNA 2017

Poezie na okraji? (tvorba českých básníků, kteří bývali řazeni mimo hlavní linii čítankového kánonu, např. Richard Weiner, Josef Palivec, Jan Zahradníček, Bohuslav Reynek a další; v kontextu s méně známými stránkami tvorby kanonizovaných autorů)

24. KVĚTNA 2017

Jan Cimbury a jeho jihočeská idyla (k 200. výročí narození Jana Cimbury, který se stal předlohou pro hlavní postavu stejnojmenného románu Jindřicha Šimona Baara; v kontextu se vznikem románu a pozdější mýtizací Jana Cimbury jako typu ideálního jihočeského sedláka)

21. ČERVNA 1917

Čtvrtá letní literární vycházka ulicemi Písku

19. ČERVENCE 1917

Pátá letní literární vycházka ulicemi Písku

23. SRPNA 1917

Šestá letní literární vycházka ulicemi Písku

20. ZÁŘÍ 2017

Tomáš Garrigue Masaryk jako čtenář (k 80. výročí úmrtí T. G. Masaryka)

11. ŘÍJNA 2017

Písecká literární výročí v roce 2017

8. LISTOPADU

Budeme se bát? Od Frankensteinova po Stephena Kinga (stručné dějiny hororu jako žánru)

6. PROSINCE 2017

Ivan Olbracht a jeho Nikola Šuhaj loupežník (k 135. výročí narození a 65. výročí úmrtí Ivana Olbrachta; pořad bude obohacen poznatky ze studijní cesty na Podkarpatskou Rus)

PŘÍLOHA Č. 4

ČLÁNKY Z PÍSECKÉHO DENÍKU - NA STRANĚ 57 Z 28. ČERVNA 2016, S. 14
(BIBLIOGRAFICKÉ ČÍSLO: ONDŘEJ KRYŠTOF KOLÁŘ - BIBLIOGRAFIE III/1953),
NA NÁSLEDUJÍCÍ STRANĚ 58 Z 15. LISTOPADU 2016, S. 14 (III/1958)

Výstava v Galerii Putimská brána

ONDŘEJ KRYŠTOF KOLÁŘ

Písek – Prvním mimopíseckým hostem v galerii Putimská brána – Ateliér Prácheňské umělecké besedy (P. U. B.) v Šrámkově ulici v Písku – byla ve dnech 24. až 26. června při třetí letošní víkendové výstavě P. U. B. malířka z Vysočiny Pavla Králová.

Mladá výtvarnice (narozená 18. prosince 1992) žije ve vesničce Kramolín v okrese Třebíč. Absolvovala studium s ekologickým zaměřením na Střední průmyslové škole v Třebíči a několik let studovala agroekologii na Zemědělské fakultě Jihočeské univerzity v Českých Budějovicích. Po přerušení studia pracovala v dělnické profesi v anglickém městě Warrington. V současnosti se rozhoduje o dalším směřování svého života.

VÝSTAVA. Začínající výtvarnice Pavla Králová připravuje jeden ze svých obrazů pro výstavu v písecké galerii Putimská brána.

Foto: Pavel Holba

V jejích obrazech nacházíme jak ekologické motivy, tak i umělecky transformované zážitky z osobního života, představ a snů. Výsta-

va v galerii Putimská brána byla zároveň její premiérou – Pavla Králová na ní představila výsledky své tvorby poprvé v životě.

Před dvaceti lety tragicky zemřel Jerry Malkus

ONDŘEJ KRYŠTOF KOLÁŘ

Píseck – Nechodím na pohřby vzhledem k samozřejmě skutečnosti, že má vrs-temníci jsou všichni naživu.

Až na smutné výjimky a jednou z těch nejmutnějších v mém životě je jeden z dávnyých nejlepších přátel Jerry Malkus, od jehož smrti uplyne již neuvěřitelných dvacet let.

Jaroslav Malkus, jeden z nejnadanějších příslušníků mladé písecké kulturní obce, zemřel tragicky v Brně 14. listopadu 1996, jen několik hodin po dovršení 22 let svého věku. Náhly odchod absolventa píseckého gymnázia a studenta Masa-rykovy univerzity pro mne jakoby symbolicky uzavřel již tehdy do všednosti se

rozplývající atmosféru postlistopadových revolučních let, v níž došlo k neopakovatelnému nadgeneračnímu sblížení řady pozoruhodných lidí s příbuznými literárními, hudebními, vědeckými, uměleckými a vůbec kulturními zájmy. V tomto prostředí se pohyboval také Jerry, občas s květinou za uchem, na způsob reinkarnace jednoho z květinových dětí šedesátých let.

Namátkou vybírám z paměti vzpomínky na chvíle, strávené s Jerryem, alespoň z hektického (pro něho zejména) roku 1993: matu-ritní ples třídy 4.D, ještě v sále společenského centra Družba, 19. února: poslední zvonění, 7. května na zahrádce restaurace Pod skálou (včetně mého nudistic-

kého extempore při plavání k jezu a zpět a shánění ruč- níku ve výčepu, když sou- běžně probíhalo Jerryho milostné dobrodružství se spolužačkou), maturitní ve- čírek 27. května v penzionu Sport u písecké plovárny (kde pro změnu další ka- marád Jiří Bušta utopil v řece své brýle), na počátku července společná oslava Jerryho přijetí na pražskou Vysokou školu ekonomickou (odkud ho po čase huma- nitní zájmy odvedly do Br- na). A mezitím desítky ho- din rozhovorů o věcech vážných i méně vážných, často za pozorné péče Evy a Petra Vorlíčkových, teh- dejších majitelů písecké ka- várny U Vorla.

Z desítek stránek původ- ních literárních textů, které

mi Jerry dával číst, vyšel tiskem bohužel jen zlomek, a to v měsíčníku Lipík – listy regionální kultury (wei- nerovská Pohádka pro E Delirium, 1993/2; jedna z verzí eseje Řecký mýtus a drogový opar, 1994/9-10). Dovolím si proto uzavřít svou vzpomínku alespoň kratičkým úryvkem jednoho z textů, aby tak po dvaceti letech znovu zazněla slova Jerryho Malkuse:

„Přestávám vidět barevně a už je tak pozdě, že už je časné. Čas je – co vlastně? Čas je prostor. Inspirace ze mne vyprchává, můj sen se zableskl na hrotu propisky. Ukládám do krabičky zbý- vající inspirace. Očekávám ráno a tvoje vyjádření. Není světlo, ale bude.“

(Autor je historik.)

O AUTOROVI:

Český historik Ondřej Kryštof Kolář absolvoval studium historie na Filozofické fakultě Univerzity Karlovy v Praze, kde se v semináři profesora Miroslava Hrocha specializoval na výzkum úlohy individuálních a kolektivních myšlenkových soustav v dějinách. Jeho diplomová práce nesla titul „Kontinuita utopického myšlení v politických programech buržoazních revolucí“. Několik let přednášel moderní dějiny na Vysoké škole ekonomické v Praze. Po návratu do rodného kraje zprvu působil jako externí pracovník regionálních muzeí, kde zejména katalogizoval numismatické sbírky, a později pracoval v Písku jako referent státní památkové péče, přičemž si rozšířil vzdělání studiem na Právnické fakultě Univerzity Karlovy v Praze. Po listopadové revoluci se stal nezávislým vědeckým pracovníkem a posléze založil vlastní firmu, která se věnuje vědeckovýzkumné, vzdělávací a poradenské činnosti v oblasti společenských věd. Divize jeho firmy s názvem „NCCXXCM Est. 1999“ je ústředním národním dokumentačním střediskem české umělecké medailérské tvorby dvacátého století. Vědecký zájem Ondřeje Kryštofa Koláře, jenž doposud uveřejnil přes dvacet samostatných publikací a více než dvě stovky příspěvků v odborných časopisech, sbornících a kolektivních monografiích, zahrnuje následujících sedm hlavních tematických okruhů:

1. Dějiny utopického myšlení novověku.
2. Dějiny devatenáctého století, především problematika českého národního obrození.
3. Dějiny dvacátého století, především dějiny regionalismu (vznik a vývoj teorie o národní povaze jihočeské, jihočeský a prácheňský regionalismus atd.) a souvisící problematika územního vývoje veřejné správy.
4. Dějiny historiografie, především život a dílo Augusta Sedláčka a dalších českých historiků devatenáctého a dvacátého století.
5. Literární historie v kontextu s dalšími oblastmi dějin kultury; reinterpretace dějin české beletrie a analýza procesu „mýtizace“ autorů a literárních postav.
6. Numismatika, především teorie a dějiny vědecké numismatiky, osobnosti českých numismatiků, dějiny organizace numismatické práce, dějiny veřejných i soukromých sbírek (systematicky zejména dějiny numismatických sbírek českých středních škol), vztah osobností české kultury k numismatice, nálezy mincí, regionální ražby, dějiny cen a mezd.
7. Medailistika jako vědecké studium a interpretace speciální sochařské disciplíny v kontextu s dalšími oblastmi teorie a dějin umění; především dějiny českého a evropského medailérství dvacátého století.

Ondřej Kryštof Kolář dále působí jako soudní znalec se specializací numismatika. Je členem České numismatické společnosti a Asociace umělců medailérů České republiky. Roku 2008 založil sdružení pro rozvoj vědy a umění Collegium Artium a roku 2011 výtvarné sdružení Prácheňská umělecká beseda. Zabývá se též rozvojem česko-lotyšských vztahů.

Ve zbývajícím volném čase se věnuje neziskové a dobrovolnické činnosti ve prospěch kulturního rozvoje své vlasti. K jeho osobním zálibám patří rocková hudba, plavání, pěší turistika a četba.

ONDŘEJ KRYŠTOF KOLÁŘ: HISTORICKÁ ROČENKA 2017

**VYDAL AUTOR VLASTNÍM NÁKLADEM,
LITTLE MOUNTAINS 2017**

© ONDŘEJ KRYŠTOF KOLÁŘ